ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 64 (11)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1909
Διευθυντης: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεια ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΝΗΣ Δ. ΤΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΑΥΩΝΙ ΠΑΝΕΠΙΣ
ΑΝΝΙΝΑ

ΘΑ ΦΘΑΣΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ;

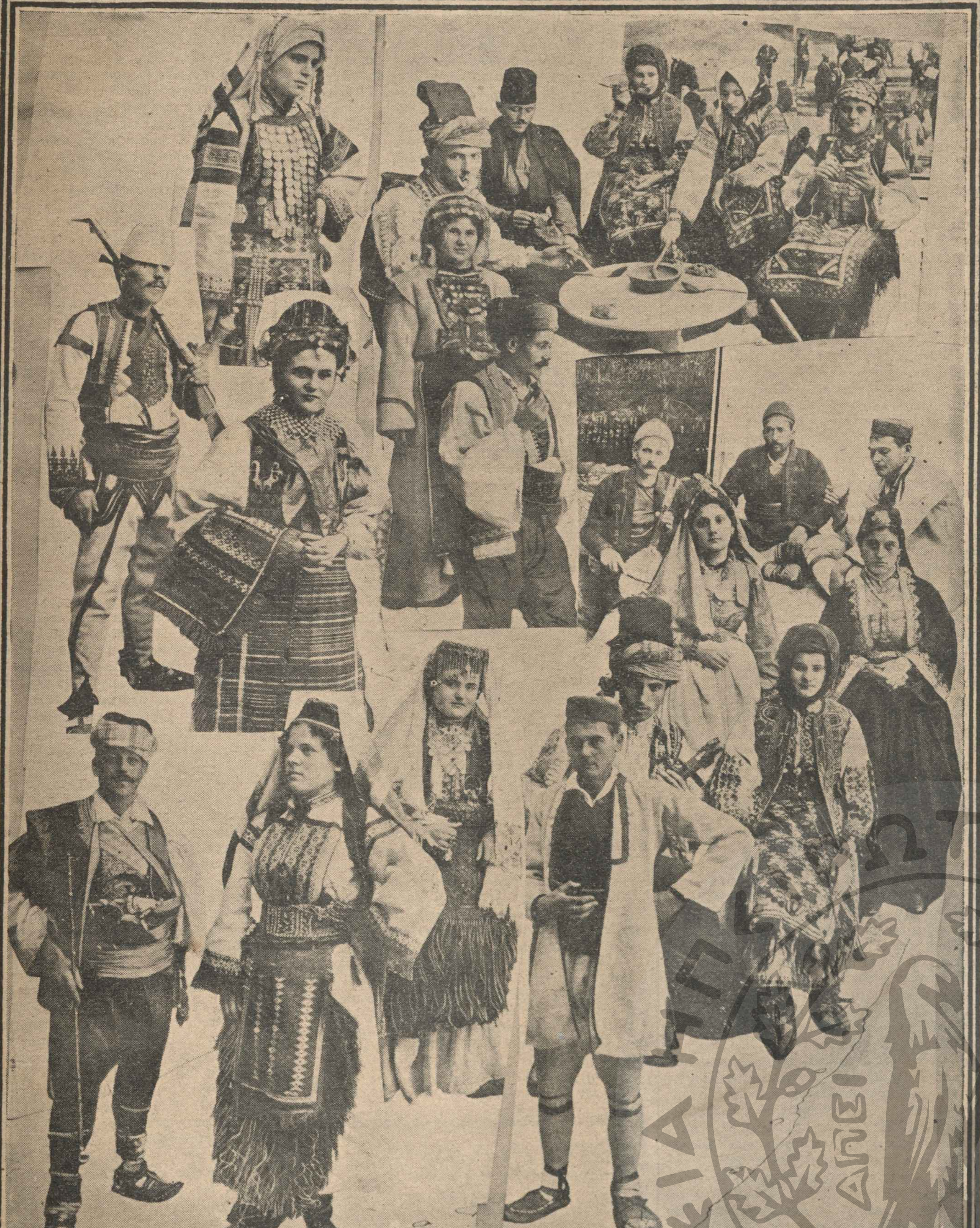

ΤΥΠΟΙ ΣΕΡΒΩΝ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΔΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑ ΤΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

„ΕΛΛΑΣ"
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἡ σειρὰ τοῦ Α'. ἔτους πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀντὶ 5 δρ. ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν ἅτινα εἶναι Ἐσωτερ. 50 λ. Ἐξωτ. 3 φρ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

		Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	5
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	8
Ρωσσίας	Ρούβλια	3
Ἀμερικῆς	Δολλάρια	2

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος. Ἂν δὲν ληφθῇ τὸ ἀντίτιμον, δὲν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ Διαφημίσεις	Λεπ. 30	ὁ στῖχος
Ἀνοικτὴ Ἀλληλογραφία.	» 25	»
Καταχ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν	Δρ. 1,00	»

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωροῦνται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν. Ὁ θέλων νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἔργον του ἀμέσως καὶ νὰ μὴ περιμένῃ τὴν σειράν, πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ πρὸς λεπτὰ 5 καθ' ἕκαστον στίχον (ἐκ 35 στοιχείων).

Ὅταν λήξῃ ἡ συνδρομή, ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται, χωρὶς καμμίαν εἰδοποίησιν πρὸς τὸν συνδρομητήν.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙᾼ

Ἀπὸ πολλοῦ ὁ ὁρίζων ἠθρίασε, οἱ δὲ συνταγματικοὶ γείτονες, κατὰ τὸν περὶ χύσεως νόμον, πρὸς διάσωσιν τοῦ διαρρέοντος σκάφους, ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν τὸν κυβερνήτην. Διεσκεδάσθησαν τὰ ἐπὶ τῶν Καρπαθίων νέφη, ἐπίκειται δὲ καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμβολαίου τῆς πράσεως τῶν λαῶν. Ὦ ἔμποροι καμήλων! Τὸ δουλεμπόριον τιμωρεῖται δι' ἀγχόνης, ἀθρόα δὲ λαῶν πώλησις ἀγελάρχου πρὸς ἀγελάρχας ἀνακουφίζει τὴν συνείδησιν τῶν φιλελευθέρων. Ἐρασιτέχναι μουσικοί, ἐρασιτέχναι πολιτικοί, ἐρασιτέχναι φιλάνθρωποι καὶ φιλελεύθεροι. Τοιαύτης συμβάσεως αἱρετώτερος καὶ εἷς Ἑλληνικὸς πόλεμος. Ὁ τηλέγραφος σκιρτᾷ εὐαγγελίζων τὸ μέγα ἀγαθόν, διέχουσι δὲ εἰσέτι τὰς γνώμας ἕνεκα τοῦ τιμήματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς· ἀλλ' ἡ Ρωσσία ἐπὶ τούτῳ δανείζεται, ἵνα εὐπορῇ εἰς τοιαύτας περιστάσεις· καὶ ἡ Ἀγγλία ἐπὶ τοῦ πολέμου προσηνέχθη πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲ τότε αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἠρνήθησαν, ὅπως οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Σπρέα ἐπιβάλωσι τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲν κωλύει νὰ συναινέσωσι νῦν, ὅπως μόνη ἡ Ρωσσία ἀσκήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τῶν Βουλγάρων.

Πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐλευθερίας σύρονται ἐπὶ θυσίαν λαοὶ ἀποτελέσαντες ἄλλοτε αὐτοτελῆ βασίλεια. Οἱ τύραννοι συνεκράτησαν ἐπ' αἰῶνας τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους, ἣν οἱ συνταγματικοὶ εἰς μίαν ὥραν ἀπώλεσαν καὶ ἡ κατάκτησις πλησιάζει τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Τοῦρκοι δὲ καὶ Ἕλληνες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν τοῦ κινδύνου ἔχουσιν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλος κίνδυνος ἐπαπειλεῖ ἡμᾶς, αὐτὸ τὸ φιλοτεχνηθὲν ἐν Ζυρίχῃ σύνταγμα τῶν Νεοτούρκων. Αὐτόσε καὶ εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον, κέντρα τῶν ἐλευθέρων παραδόσεων, οὗτοι παρεγνώρισαν ἑαυτοὺς καὶ ἐλησμόνησαν, ὅτι ἐνομοθέτουν διὰ τὴν πατρίδα των, μὴ ἔχουσαν οὔτε ἀμυδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πολιτεύεσθαι κατὰ νόμους ἐλευθέρους. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἐκέκτηντο ἀπὸ τῆς ἁλώσεως ἰδίους νόμους καὶ γλῶσσαν καὶ παίδευσιν καὶ δικαιοσύνην, πάντα δὲ ταῦτα σήμερον ὑποσκάπτουσι καὶ ἐπιβουλεύουσιν. Οἱ Νεότουρκοι λέγουσι, «ἀπεκτήσατε ἰσοτιμίαν καὶ ἰσηγορίαν, διατηροῦντες δὲ ἐπὶ πλέον καὶ προνόμια, καταστρέφετε τὴν ἰσότητα». Καὶ οὕτως ἂν εἶχον τὰ πράγματα, ἐὰν αὐτὸ τὸ σύνταγμα δὲν ἀπετέλει ἄρνησιν πάσης ἐλευθερίας καὶ ἀνεύθυνον τυραννίδα εἰς χώραν οἵα ἡ Τουρκία. Οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐφαρμόσωσι τὸ Σύνταγμα εἰς τὸν ὀρνιθῶνά των. Ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἀγαθὸς ἂν ᾖ, ἀποβαίνει τύραννος τοῦ χριστιανοῦ· καὶ τὴν θυσίαν ταύτην, τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν ἐξισλαμισμόν, τὴν ὀφείλει εἰς τὸν προφήτην. Κατὰ τὸ κοράνιον, ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶν ἀκαθάρτων ὁ χριστιανὸς οὔτε τοῦ χοίρου εἶνε ἴσος, καὶ ὁ χοῖρος ἡγεῖται. Εἰς μίαν του σουράταν ὁ προφήτης λέγει τὸ θέσφατον τοῦτο, «ἡ γυνή μου εἶνε ὁ κῆπός μου καὶ εἰς τὸν κῆπόν μου εἰσέρχομαι δι' οἱασδήποτε θύρας θέλω». Οὕτως ὁ Τοῦρκος εἰσέρχεται πανταχοῦ, δύω δὲ θύραι ἄγουσι καὶ εἰς τὸν Παράδεισον, οἷος εἶναι ὁ γλαφυρὸς Βόσπορος.

Ἀναδράμωμεν μετὰ ταῦτα εἰς τὸ παρελθόν. Πεντακόσιοι Τοῦρκοι ὑπὸ τὸν γενάρχην Ὀσμᾶν ἐπῆλθον ἐπὶ χώραν οἰκουμένην ὑπὸ 25 ἑκατομμυρίων χριστιανῶν, ἐνομοθετήθη δὲ ὁ ἐξισλαμισμὸς κατὰ ποικίλους τύπους καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ οὗτοι ὅροι σὺν τῷ χρόνῳ ἀνεστράφησαν. Οἱ περιλιπόμενοι ἐσώθησαν καθὸ ἀπαραίτητοι πρὸς ἐπέμβασιν ἢ κατάκτησιν τῶν πανταχόθεν Σλαύων, πέντε δὲ πατριάρχαι τοῦ Γένους ἐστέφθησαν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Τὰ δίπτυχα μιᾶς ἐν Ἱεροσολύμοις Συνόδου τὸν αὐτὸν στέφανον ἀπονέμουσιν εἰς ἅπαν τὸ γένος «τὸ μαρτυρικῶς προσπαῖζον τῇ καταιγίδι». Τὴν ἀσέληνον ταύτην καὶ ἀτέρμονα νύκτα ἐπελάθετο τὸ γένος ἡμῶν, ὅτε ὤφθη ὁ τουρκικὸς πύραυλος καὶ ὡς ἀμνὸς βελάζων πρὸ τοῦ σφαγείου ἠκολούθει τὸν σφαγέα του. Τρεῖς μῆνας ὕστερον, παρὰ τὴν ἐπαγγελθεῖσαν ἰσηγορίαν, ἐκ διακοσίων χιλιάδων Ἀλβανῶν ἐξελέγησαν πλείους ἢ ἐκ τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων. Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πρωτοτύπῳ βουλευτηρίῳ ἡ φωνὴ αὐτῶν μόνων πνίγεται διὰ βρόχου δακτύλων. Ὁ αὐτὸς καὶ πρόσθεν διωγμὸς κατὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Παραδίδοντες δὲ τοῖς ἄλλοις χώρας, ὧν τὴν παρακαταθήκην ἐπετράπησαν ὑπὸ ἀμειλίκτου προνοίας, ἐξαποστέλλουσι κατὰ τῆς Κρήτης ἀλήτας φέροντας εἰς τὰς παλάμας τὰ στίγματα τοῦ μητρικοῦ αἵματος καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου τὴν σφραγίδα τοῦ ἐξωμότου. Οἱ Νεότουρκοι συμβουλεύουσιν ἡμᾶς ἀφελῶς, ὅτι οὐδόλως συμφέρει ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσις τῆς Κρήτης, δηλαδὴ εἰς τὸ καθεστὼς τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τότε θὰ ἑνωθῇ ἡ Ἑλλὰς μετὰ τῆς Κρήτης, τελοῦντες δὲ ὡς πάλαι τὸν αἰσχρὸν φόρον, θ' ἀποστέλλωμεν κατ' ἔτος ἑπτὰ προδότας.

Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος. Ἀλλὰ τὸ Γένος καὶ κατὰ τύπους οὐδὲν προσεπορίσθη ἀγαθὸν μετὰ τὰ χάττια τοῦ 1838 καὶ 1856, ἀπεδείχθη δὲ καὶ τῶν Ἀλβανῶν εὐτελέστερον. Οἱ καταστατικοὶ ἐκεῖνοι νόμοι ἀπέρρεον ἐκ συνθηκῶν διεθνῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης, μετὰ ἥττας καὶ ἐπιδρομὰς εἰς ἃς ἐκυβεύετο ἡ ὕπαρξίς των. Περιεφρούρουν ἄρα ὑπευθύνως τὰ ἱερώτερα τοῦ ἀνθρώπου δικαιώματα. Τοὐναντίον τὸ κῦρος ἐκεῖνο καὶ ἡ αὐτὴ ἐγγύη ἐκλείπουσι τέλεον καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συνταγματικῆς ἰσότητος καθιεροῦται ἀνεύθυνος τυραννίς, ὅπλον κατὰ τοῦ Γένους δεινὸν καὶ ἄφυκτον εἴς τε τὰς χεῖρας καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἐχθρῶν. Ἄδραστος ὅμως ἐπέρχεται καὶ κατὰ τῶν ἐπιβούλων ἡ Νέμεσις καὶ ὡς ἔχουν τὰ πράγματα καὶ αὐτῶν καὶ ἡμῶν κοινὴν προκαλούμεθα Ἄτην. Τὸ μέλλον ἀμφοτέρων ἐχαράχθη ὑπὸ κοινοῦ δαίμονος εἰς σιδηρᾶς πλάκας, ὡς τῶν χαλκῶν οὔσας ἀτιμοτέρας. Ὁμοιάζομεν καὶ αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς τὸν μῦν καὶ τὸν βάτραχον ἐρίζοντας παρὰ τὸ αὐτὸ ἕλος, ὅτε ψὰρ ἐπελθὼν κατέλυσε κρέας ἅμα καὶ ἰχθῦν.

Πάροικος

ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τῆς Δος Ζωγράφου, πλούσιον ὡς πάντοτε εἰς ὕλην ἐκλεκτήν, ποικίλην καὶ ἐνδιαφέρουσαν.

—Ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρρ. Μ. Βανδώρου ἐξεδόθη ἐν Ἀργοστολίῳ ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐρρέτωσαν».

—Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Μίχα ἐκδίδεται προσεχῶς τόμος «Ἑλληνικῶν Διηγημάτων».

—Ἐπιτυχέστατα διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, 1 Φεβρουαρίου, ἡ Δη συναυλία τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς. Ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης. Ὁ κ. Μ. Καζάζης ἐξετέλεσε διὰ βιολίου διάφορα τεμάχια μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, καταχειροκροτηθείς. Ἡ Δὶς Α. Ἀντωνοπούλου ἐξετέλεσεν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὴν Rapsodie 2 τοῦ Liszt. Ἐν τέλει ἡ κ. Πλέσκα-Σκέπερ κατέθελξε διὰ τοῦ ᾄσματός της τὸ ἀκροατήριον, ὅπερ τὴν κατεχειροκρότησε. **Marconi**

—Ἐξεδόθη τὸ βον καὶ γον φυλλάδιον τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μὲ καλλιτεχνικὴν καὶ φιλολογικὴν ἐπιθεώρησιν, ἀποτελούμενον ἀπὸ 20 σελίδας μὲ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, ὕλην ἐκλεκτὴν κλπ.

—Ὁ κ. Γεώργ. Λιάκος μετὰ τοῦ πενθεροῦ του κ. Κάβρα φωτογράφου, προσελθόντες εἰς τὰ γραφεῖά μας, ἐδήλωσαν ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς κυρίας Λιάκου ἐδημοσιεύθη χωρὶς ὁ ἀποστείλας αὐτὴν νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς οἰκογενείας.

ΕΠΙΠΛΑ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Ἀριθμὸς 108

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὡς τελευταίαν ἀπήχησιν τῆς Ἀποκρηάτικης κραιπάλης μᾶς ἔδοσεν ἡ γείτων πόλις τὸ ἄγριον αἱμοτοκύλισμα δύο ἐργατῶν ὑπό τινος συνοίκου των. Δὲν εἶνε βεβαίως ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ὁ Πειραιεὺς ἀπασχολεῖ τύπον καὶ ἀρχὰς μὲ τοιαῦτα στυγερὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ὅμως δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ δράσται δὲν εἶνε ἐκ τῶν μονίμων κατοίκων του, ἀλλ' ἐκ τῆς τάξεως τῶν περιπλανωμένων ἐκείνων ἐργατῶν, οἵτινες ἀκριβῶς ὡς ἐκ τῶν ἠθικῶν των ἐλαττωμάτων δὲν δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσιν εἰς καμμίαν ἐργασίαν. Ὑπάρχουσιν οἱ ἀποδίδοντες τὰς ἀφορμὰς τῆς ἐν λόγῳ δολοφονίας εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ φονέως ἀνισορροπίαν, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἦνε ἀμέτοχος εἰς τοῦτο καὶ ὁ Βάκχος. Εἶμαι ἐν τούτοις τῆς γνώμης ὅτι καὶ ἡ μέθη θὰ περιωρίζετο καὶ τὰ ἐκ τῆς μέθης ἐγκλήματα θὰ ἠλαττοῦντο ἐπαισθητῶς, ἂν τὰ δικαστήρια μετὰ περισσοτέρας φειδωλείας ἐδέχοντο τὸν πότον ὡς ἐλαφρυντικὴν αἰτίαν πρὸς μετριασμὸν τῆς ἑκάστοτε καταγνωστέας ποινῆς. Μόνον ἐν περιπτώσει καταφανῶς ἀναιτίου καὶ ἀναμφισβητήτως ἄκρας μέθης ἔπρεπε νὰ ἦτο δεκτὴ ἡ ἐλάφρυνσις τῆς ποινῆς, εἰς πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις νὰ ἐξαντλῆται ὅλη τοῦ νόμου ἡ αὐστηρότης. Καὶ σχετικῶς μὲ τὰ ἐγκληματολογικὰ αὐτὰ ζητήματα, τὴν προσοχήν μου ἐπροκάλεσε μία ἐπιστολὴ ἑνὸς Γάλλου καταδίκου, διὰ τῆς ὁποίας ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ καταδικάσασα αὐτὸν ἀπόφασις δὲν τὸν ἐστέρησε καὶ τοῦ δικαιώματος ν' ἀγαπᾷ· συνεπῶς ζητεῖ ἀπὸ τὸν Νομάρχην νὰ τῷ δοθῇ σύζυγος. Καὶ προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἀγάμων καταδίκων, ἴσως εἶνε ὑπερβολὴ ν' ἀπαιτῶμεν ἡ πολιτεία νὰ παρέχῃ ἢ μᾶλλον νὰ ἐξευρίσκῃ καὶ συζύγους, ἀλλ' ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ καὶ ὁ Πιὼ ἐν τῷ σχετικῷ του συγγράμματι, οὐδαμοῦ τοῦ νόμου εὕρηται ὅτι οἱ κατάδικοι στεροῦνται τῶν συζυγικῶν ἀπολαύσεων· πρέπει ἑπομένως νὰ ἐπιτραπῇ νὰ δέχωνται τὰ ἀγαπητά των ἥμισυ κατ' ἰδίαν καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ὀχληροῦ καὶ ἀδιακρίτου φύλακος· ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δικαιοῦται ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν νὰ καταδικάσῃ τὰς ἀθώας συζύγους εἰς ἀγαμίαν ἐπικίνδυνον οὐ μόνον διὰ τὴν ἀρετήν των ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ διὰ νὰ τελειώνωμεν τὰ σπουδαιότερα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν σχετικὰ πρὸς τὰ ἄνω θέματα, πῶς σᾶς ἐφάνη ὁ περίφημος τοῦ Βερολίνου ἀντεροβγάλτης, ὁ τόσα ἀριθμήσας γυναικεῖα θύματα; Τὸ ὅτι βεβαίως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε τρελλὸς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς παραφροσύνης του ὑποπτεύομαι ὅτι ἡ αἰτία τῆς πνευματικῆς του ταύτης διαταράξεως θὰ ἦνε μέγα τι κακὸν ἐκ γυναικὸς προερχόμενον, καὶ δι' αὐτὸ ἐκδικούμενος μετὰ τόσης μανίας ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ὡραίου φύλου, ἀναδειχθεὶς ὁ Ἡρῴδης τῶν γυναικῶν.

* * *

Εἰσήλθομεν πλέον πρὸ ἑβδομάδος εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν νηστειῶν καὶ τῆς μετανοίας. Αἱ ἐκκλησίαι καλοῦσι τοὺς πιστοὺς διὰ τὰ ὑπερκόσμια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν των καθηκόντων καὶ εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς οἱ διάφοροι ἐκκλησιαστικοὶ ῥήτορες θὰ ἐπαναλάβουν τὰ ἑκάστοτε τυπικῶς ἀκουόμενα, χωρὶς πρωτοτυπίαν, χωρὶς παραλλαγήν. Ἀλλοῦ οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες εἶνε πρωτοτυπότεροι, ὅπως ἕνας ἱερεὺς εἰς τὴν Νέαν Ὑερσέην ἐκαυτηρίασε ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τὸ φίλημα ὡς μεταδίδον νοσήματα· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ σεβασμιώτατος αὐτὸς πρὸ πολλοῦ θὰ ἔπαυσε νὰ ἔχῃ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ φιλήματος.

Ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν καὶ δύο ἄλλα παράξενα γεγονότα. Τὸ πρῶτον εἶνε ὅτι ἕνας χωλὸς μαθητὴς τὰ ἔφτιαξε μὲ τὴν δεκατετραέτιδα κόρην τῆς σπιτονοικοκυρᾶς του καὶ ἀπήχθησαν, ὅπου ἀποδεικνύεται ὡς πρὸς τὴν ἀπαχθεῖσαν ἐφαρμοζόμενον τὸ λόγιον: «εἰ χωλῷ παροικίσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσει». Τὸ δεύτερον, ὅτι τὸ Τουρκικὸν Προξενεῖον Πειραιῶς ζητεῖ διὰ τῆς ἀστυνομίας κάποιον Δημήτριον Βασιλακάκην διὰ νὰ τοῦ παραδώσῃ ἕνα....ἑκατομμύριον, προερχόμενον ἐκ κληρονομίας θανόντος συγγενοῦς του ἐν Σμύρνῃ. Πρώτην φοράν, νομίζω, καταζητεῖται ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν διὰ νὰ χρισθῇ ἑκατομμυριοῦχος.

Ὁ Μόνος

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ἂς μὴ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν πεῖραν, ἀλλ' ἂς προσπαθῶμεν πάντοτε νὰ γνωρίζωμεν τὰ χρήσιμα διὰ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀποτυχιῶν ἢ ἐπιτυχιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἂς ἐξετάσωμεν τὸν σημερινὸν θρίαμβον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦ 726—842 Μ. Χ. μέγας ἀγὼν διεξήγετο ἐν τῇ μεσαιωνικῇ Βυζαντινῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ὁ ἀγὼν τῆς Εἰκονομαχίας. Ἐὰν ὅμως λεπτότερον ἐξετάσῃ τις τὰ πράγματα, θὰ ἴδῃ ὅτι κυρίως δὲν ἦτο ἀγὼν προσκυνήσεως ἢ μὴ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἀλλ' ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες μέχρις αὐτοθυσίας ἐνέμενον εἰς τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα καὶ ἐσέβοντο πᾶν ἐν γένει, ὅπερ οἱ πατέρες ἐθεώρουν ἱερόν.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῖα τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα τῶν μὲν καὶ ποῖαι αἱ ἰδέαι καὶ τῶν μεταρρυθμιστῶν.

* * *

Ἡ πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον ἀγάπη καὶ ῥοπὴ παρώτρυνεν ἅπαντας σχεδόν, ὅπως ὁλονὲν ἱδρύωσι περισσοτέρας Μονάς, ἐν αἷς νὰ ἐγκαθίστανται ἀσπαζόμενοι τὸν μοναχικὸν βίον. Αἱ ἑορταὶ ἀνήρχοντο εἰς σεβαστὸν ἀριθμόν, οὕτως ὥστε δὲν παρήρχετο ἡμέρα ἄνευ ἑορτῆς. Δὲν παρήρχετο ἡμέρα χωρὶς νὰ διαδώσωσιν οἱ ἐπιτηδειότεροι ὅτι ἐγένετο καὶ θαῦμά τι καὶ οὕτω νὰ ἐξαπατῶσι τοὺς ἁπλοϊκοὺς καὶ ἀμαθεῖς νὰ πιστεύωσιν εἰς τὰ πολλὰ καὶ ἄτοπα θαύματα. Καὶ ἐν γένει πλεῖστα ἄλλα μικροέθιμα ὑπῆρχον συντείνοντα εἰς τὴν ἐθνικὴν πτωχείαν, τὴν στασιμότητα καὶ ὀπισθοχώρησιν

Ἀλλ' ἐξ ἄλλου ἀναφαίνεται ἡ πεφωτισμένη μερὶς τῶν Ἀρχόντων, Στρατιωτικῶν καὶ Ἀρχιερέων, ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ Πατριάρχης Γραμματικός, οἵτινες ἀγωνίζονται νὰ ἐκριζώσωσι τὰς τοιαύτας θρησκευτικὰς δεισιδαιμονίας, νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν Μονῶν, διὰ τοῦ πλουτισμοῦ τῶν ὁποίων καὶ τῆς εἰς αὐτὰς ἀφιερώσεως τῶν κτημάτων ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν ἅπασα ἡ περιουσία αὐτῶν ἠλαττοῦτο, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἔμενεν εἰς τοὺς ἀπογόνους καὶ συγγενεῖς των· νὰ περιορίσωσι τὴν πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον τάσιν, ἥτις ἐγένετο ἀφορμὴ ὥστε πολλαὶ χιλιάδες ἐργατικῶν χειρῶν νὰ τραπῶσι τὴν ὁδὸν τῆς ἀργίας, τὸ δὲ Κράτος στερούμενον αὐτῶν νὰ φθίνῃ οἰκονομικῶς καὶ ἐθνικῶς καὶ ἡ γῆ νὰ μένῃ ἀκαλλιέργητος· νὰ περιορίσωσι τὸ πλῆθος τῶν ἑορτῶν, αἵτινες, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν συμβαίνει, οὐ μόνον εἰς τὴν ἀργίαν ἄγουσιν ἀλλὰ καὶ εἰς πλεῖστα ἄτοπα καὶ ὄργια· καὶ τέλος νὰ μορφώσωσι τὴν θρησκείαν ἀπηλλαγμένην ἀτόπων καὶ προλήψεων. Ὁ σκοπός των οὗτος ἦτο βεβαίως ὀρθὸς καὶ ἅγιος, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο καλλιέργεια καὶ προπαρασκευὴ τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν νέων μεταρρυθμίσεων, καθόσον, ἀφοῦ βεβαίως εἶνε δύσκολον νὰ μετατρέψῃ τις φρονήματα ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου, πόσῳ μᾶλλον κοπιῶδες καὶ ὑπεράνθρωπον εἶνε νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων ἕνα συμπαγῆ ὄγκον, μίαν τάξιν ἀνθρώπων φανατικῶν, οἵτινες οὐχὶ εὐγενῶς μετεχειρίζοντο πάντα ἐπιχειροῦντα νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν νέων ἰδεῶν καὶ οἵτινες οὐδ' αὐτὸν τὸν Πατριάρχην Γραμματικὸν ἐσεβάσθησαν, ἀλλά, μὴ θέλοντα νὰ συνταχθῇ μὲ τὸ μέρος των, ἀπήγαγον βιαίως ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὰ κτήματά του. Ἐχρειάζετο λοιπὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μακρὰ ἐργασία καὶ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους διὰ σχολείων, ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, διδασκάλων πλήρων ζήλου καὶ δράσεως, διοικήσεως, στρατοῦ κλπ., ἅτινα ὅμως μέσα δι' ὧν ἀνέλαβον τὸν κατὰ τῶν παλαιοϊδεατῶν ἀγῶνα ἦσαν ἐλλιπῆ καὶ ἀτελῆ, ἀλλὰ τὸ πάθος μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων περὶ ἐπικρατήσεως ἦτο μέγιστον.

* * *

Ὁ ἀγὼν ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 726 μ. Χ. καὶ μέ τινας ἐν τῷ μεταξὺ διακοπὰς ἔληξεν ὁριστικῶς κατὰ τὸ 842 μ. Χ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θεοφίλου καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Θεοδώρας ὡς Ἐπιτρόπου τοῦ υἱοῦ της Μιχαὴλ Γ'. Τότε τῇ θελήσει τῆς Αὐτοκρατείρας συνῆλθε Σύνοδος Πατέρων, μοναχῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἥτις ἀπεφάσισε τὴν ἀνύψωσιν τῶν Εἰκόνων καὶ τὴν καταδίκην τῆς μεταρρυθμίσεως, ἐθέσπισε δὲ ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Εἰκόνος ἐπὶ τὸ Πρωτότυπον μεταβαίνει καὶ ὁ προσκυνῶν τὴν Εἰκόνα προσκυνεῖ τὴν τοῦ ἐν αὐτῇ ἐγγεγραμμένου ὑπόστασιν. Ἡ ἡμέρα λοιπὸν αὕτη, ἥτις συνέπιπτεν ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν (9 Φεβρουαρίου 842) ὠνομάσθη Πανήγυρις τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὡρίσθη νὰ τελῆται κατ' ἔτος λαμπρῶς ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Οὕτω λοιπὸν κατίσχυσεν ἡ πίστις καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ πάτρια, τὰ πάτρια ὅμως τὰ σαφῆ, ὡρισμένα καὶ πεφωτισμένα, καὶ ἡ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησις ἐθεσπίσθη ὡς ἀρχαῖον ἔθιμον χάριν τιμῆς καὶ οὐχὶ ὡς λατρεία, ἥτις μόνον εἰς τὸν Θεὸν ἀνήκει. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης τὰ πράγματα ἤλλαξαν, τὰ σχολεῖα ἐπληθύνθησαν, τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἐκαλλιεργήθησαν, ὁ στρατὸς ἀναδιωργανώθη, πάντων δὲ τούτων τοὺς καρποὺς ἔδρεψαν οἱ μετέπειτα Αὐτοκράτορες διὰ τῶν περιφήμων νικῶν των.

Τὸ δὲ συμπέρασμα: Ἀνάγκη ἐν πάσῃ Πολιτείᾳ νὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ ἰδεῶν καὶ νὰ ὑφίστανται πολιτικοὶ ἀγῶνες, διότι διὰ τούτων ἐπέρχεται ζωὴ καὶ κίνησις εἰς τὸ Ἔθνος, καθόσον κρίνοντες ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἐπιτυχιῶν ἢ ἀποτυχιῶν τούτων ἢ ἐκείνων τῶν ἰδεῶν, θὰ κανονίσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν πορείαν, συντασσόμενοι μὲ τὴν ἰδέαν, ἥτις ἔσχε τὰς περισσοτέρας ἐπιτυχίας.

Πειραιεὺς **Ἰω. Πετροπετσιώτης.**

JEANNE MARIE

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΝ ΑΣΜΑ

Παρῆλθον οἱ καλοκαιρινοὶ καύσωνες, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπώλετο τῆς ἀτμοσφαίρας ἡ ἀκτινοβόλος διαφάνεια, τοῦ ἡλίου αἱ ζωογόνοι θωπεῖαι καὶ ἡ ἀναλοίωτος διαύγεια τῶν ὑποκυάνων κορυφῶν τῶν μακρυνῶν ὁριζόντων... Καὶ ὁ φθινοπωρινὸς ἄνεμος, ἐρχόμενος μὲ ἤχους ὁμοιάζοντας παράπονον ἀπὸ τὸν λευκόφανον οὐρανόν, μυκᾶται εἰς τὸ ἀχανές! «Αἱ ὡραῖαι ἡμέραι δὲν ὑφίστανται πλέον, ὦ γῆ!... Μετ' ὀλίγον θὰ ἀπογυμνωθῇς ἀπὸ τὴν λάγνον πρασινάδα σου καὶ θὰ καταστῇς ἀδρανὴς ὑπὸ τὸ ψυχρὸν περίβλημα πένθους ἐπὶ μῆνας ὅλους... Καὶ τώρα, ἰδοὺ νύκτες ἄνευ ἀστέρων, αὐγαὶ ἄνευ ἀκτίνων, μεσημβρία ἄνευ καύσωνος...»

*

Τὰ κιτρινίσαντα φύλλα ἀποσπῶνται ἓν πρὸς ἓν ἀπὸ τὸν κλάδον, ὁ ὁποῖος τὰ εἶδε νὰ γεννῶνται, στροβιλίζουσι, συναναμιγνύονται καὶ τέλος πίπτουν διὰ νὰ στολίσουν τὸ ἀπεσκληρημένον ἔδαφος, καθ' ἣν ὥραν τὰ δένδρα, διασείοντα τὰς γυμνὰς κορυφάς των, ψιθυρίζουν:

«Ὦ δροσεροὶ ἐαρινοὶ βλαστοί, πράσινον θεῖον φύλλωμα, βασιλικὸν στέμμα τῶν ὡρίμων καρπῶν, τί ἐγίνατε;...»

«Τίποτε δὲν μᾶς ἐναπέμεινε ἐκ τῆς παρελθούσης λαμπρότητός μας!... Πρὸς τί νὰ παραμείνωμεν εἰς τοὺς κλάδους καὶ τὰ στελέχη, ἀφοῦ τὸ πᾶν μαραίνεται, πίπτει ἢ φεύγει, καὶ μᾶς ἀφήνει μόνον τὴν δύναμιν νὰ ὑποφέρωμεν καὶ νὰ ἀναμιμνησκώμεθα;...»

*

Καὶ αὐτὰ τὰ πτηνὰ ᾐσθάνθησαν τὴν προσέγγισιν τῆς ὀλεθρίας ἐποχῆς. Τὸ ἓν ἀναζητεῖ τὸ ἄλλο, σπεύδει πρὸς συνάντησίν του καὶ μὲ ἀνήσυχον κελάδημα τοῦ λέγει: «Ὁ οὐρανὸς καθίσταται σκοτεινός, αἱ ἡμέραι σμικρύνονται, καὶ ὁ ψυχρὸς βορρᾶς φυσᾷ μανιωδῶς... Ἂς ἐγκαταλείψωμεν τάχιστα τὸ κλῖμα τοῦτο τὸ καταστρεπτικὸν διὰ τὴν λεπτοφυᾶ ὕπαρξίν μας... Ἂς πετάξωμεν μὲ ἓν πτερύγισμα πρὸς τὰς αἰωνίως κυανᾶς χώρας, τὰς εὐηλίους καὶ κεκορεσμένας ἀπὸ ἀρώματα. Ἐὰν μείνωμεν ἐδῶ, ἡ ἀπόγνωσις μόνον, ἡ πεῖνα καὶ ὁ θάνατος μᾶς προσμένουν... Ὀλίγον πέραν τοῦ τόπου τούτου μᾶς ἀναμένουν ἡ ἄνεσις, ὁ ἔρως, τὰ φαιδρὰ πτερυγίσματα ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ κυανοῦ ὁρίζοντος...»

*

Εἰς τοὺς κήπους τὰ θερινὰ ἄνθη βραδέως ἀγωνιῶσιν. Ἀφίνουν στεναγμοὺς καὶ μετ' αὐτῶν τὸ τελευταῖον ἄρωμά των. «Πόσον ἐφήμερος εἶνε ἡ ὕπαρξίς μας! — ψιθυρίζουσι. Μόλις πρὸ ὀλίγου ἐβλαστήσαμεν καὶ τώρα ὀφείλομεν νὰ ἀποθάνωμεν... Μὲ πόσην ἡδονὴν θὰ ἠνοίγωμεν ἀκόμη τὰς δροσερὰς στεφάνας μας! Τὸ ἄσπλαγχνον φθινόπωρον ἐστείρευσε τὸν χυμόν μας, παρέλυσε τὰς δυνάμεις μας. Καὶ ἤδη κύπτομεν ὑπὸ τὰ σκληρὰ πλήγματά του, μαραμένα, συντετριμμένα, νεκρά!..»

*

Ἀλλ' ἰδοὺ πλησίον τῶν λεπτοφυῶν τούτων ἀνθέων τὰ χρυσάνθεμα ἀνοίγουσι τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἀνθοδέσμας των. «Ἡ βροχή, ἡ χιών, οἱ πάγοι — ψιθυρίζουσι τὰ ποιητικὰ «χρυσᾶ ἄνθη» — δὲν δύνανται νὰ παρεμποδίσωσι τὴν ἄνθησίν μας. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀνθίσωμεν τὴν ἄνοιξιν, τῆς ὁποίας ἡ ἐξαίρετος χλιαρότης δὲν ἐπήρκεσε νὰ ζωογονήσῃ τοὺς ἀπλήστους κορμούς μας... Καὶ αὐτὸ τὸ θέρος δὲν εἶχεν ἀρκετὴν θερμότητα δι' ἡμᾶς, τὰ καταγόμενα ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ ἡλίου. ....Τότε.... ἠλπίσαμεν κάτι καλλίτερον ἀκόμη. Φεῦ! Τὸ φθινόπωρον ἦλθε... Τίποτε εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὴν μοῖράν μας. Ἀνθοῦμεν ἐν τούτοις εἰς τὴν γῆν τῆς ἐξορίας μας, ἔχοντα ὡς ὑπερτάτην ἀμοιβήν μας τὴν τῆς λατρευμένης πατρίδος μας ἀνάμνησιν, μετὰ τῆς σφοδρᾶς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ τὴν ἐπανίδωμεν ἡμέραν τινά!...»

. . . .

Τὰ φθινοπωρινὰ ᾄσματα ἐσίγησαν. Ἀλλὰ τὰ χρυσάνθεμα ἀνθίζουν ἀκόμη. Πρὸ τῆς πλουσίας δ' ἀνθίσεώς των σκέπτομαι τὰς ἰσχυρὰς ἐκείνας ψυχάς, αἵτινες, ἀντὶ νὰ καταβληθῶσιν ὑπὸ τῆς θλίψεως, τοὐναντίον εἰς τὴν προσέγγισίν της διανοίγονται ὡς αἱ ἀνθοδέσμαι τῶν χρυσανθέμων καὶ θάλλουσι γλυκεῖαι καὶ ἐρατειναί..

Κάϊρον **Ι. Α. Εὐγενείδης**

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

[ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙ]

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας τοῦ τρέχοντος ἔτους παρετηρήθη αὔξησις τῶν εἰσπράξεων κατὰ 100,000 φρ. ἐπὶ τοῦ κονδυλίου τῶν ἐκ διαβατηρίων προσόδων. Ἐὰν δὲν ἐγίνοντο ἐν Περσίᾳ ταραχαί, τὸ πλεόνασμα θὰ ηὔξανε κατὰ 10,000 λιρῶν. Ἰδοὺ πόθεν προέρχονται ἐκ Περσίας τοιαῦται πρόσοδοι: Οἱ εὐποροῦντες Πέρσαι μετὰ θάνατον θάπτονται εἰς Κερβαλᾶν, τὴν ἱερὰν τῶν Περσῶν πόλιν, κειμένην ἐν τῷ νομῷ Βασσόρας. Ἐξ ἑκάστου φερέτρου, περιέχοντος ἕνα τοιοῦτον νεκρὸν καὶ μεταφερομένου διὰ τῶν συνόρων εἰς τὸ Ὀθωμ. ἔδαφος, εἰσπράττονται 59 γρόσια, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐτησίως δὲ εἰσπράττονται τοιαῦτα τέλη ἀπὸ 8—10 χιλ. λιρῶν. Ἐφέτος ἕνεκα τῆς ἐν Περσίᾳ ἀκαταστασίας ἡ πρόσοδος αὕτη μόλις ἀνῆλθε εἰς 4—5 χιλ. λιρῶν. Ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξ ὁλοκλήρου ἀπωλεσθέν. Διότι οἱ Πέρσαι καίουν τοὺς νεκροὺς ἢ τοὺς θάπτουν προσωρινῶς ἐπὶ περσικοῦ ἐδάφους καὶ κατόπιν μετακομίζουν τὴν στοδὸν ἢ τὰ ὀστᾶ των εἰς Τουρκίαν. Οἱ νεκροὶ τῶν πλουσίων μετακομίζονται ἐπιπασμένοι διὰ μεγάλης ποσότητος ...κανέλλας, ἥτις φαίνεται ἐμποδίζει τὴν ἀποσύνθεσιν. Ἅμα τῇ μεταφορᾷ των εἰς τὴν Κερβελᾶν τοὺς θάπτουν, ἀφοῦ ἀφαιρέσουν τὴν κανέλλαν, ἣν πωλοῦν εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμήν, οἱ ὁποῖοι πάλιν τὴν μεταπωλοῦν εἰς τὸ κοινόν. Ἡ ἐφημερὶς ἡ μεταδίδουσα ἡμῖν τὴν εἴδησιν ταύτην ἐρωτᾷ: Μήπως διὰ τοῦ μέσου τούτου μᾶς μεταδίδεται ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα; — Ἐπὶ Συνόδου ἀνεγνώσθησαν ἐπιστολαὶ μητροπολιτῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἐπαρχιῶν καὶ τῶν μητροπολιτῶν Σμύρνης, Πισιδείας καὶ Μυτιλήνης διὰ ζωφερῶν χρωμάτων, παριστῶσαι τὰς πιέσεις καὶ τοὺς διωγμοὺς οὓς ὑφίστανται οἱ Χριστιανοί.— Ὁ πρ. τοῦ Κράτους εἶνε ἕτοιμος καὶ πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλήν. Τὰ ἔσοδα προϋπολογίζονται εἰς 2,657,566,640 γρόσια καὶ τὰ ἔξοδα εἰς 3,015,750,699 γρ. Οὕτως ὁ προϋπολογισμὸς παρουσιάζει ἔλλειμμα 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν.—Εἰς Σκόπια ἔφθασαν 20 βαγόνια πλήρη ὅπλων Μαρτίνι, 4 βαγόνια πυριτιδοβολῶν καὶ 2 βαγόνια ἐνδυμάτων, πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν κατοίκων.—Ἐκ Σερρῶν γράφουσιν ὅτι ἐπὶ τῇ προσεχῇ ἀφίξει αὐτόθι τοῦ ἐκ Μ. Ἀσίας στρατοῦ διετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τὰ ἀρτοποιεῖα, ὅπως ἔχωσιν ἑτοίμους ἄρτους διὰ 15 χιλιάδας ἄνδρας.—Ἐπειδὴ ὁ σχετικὸς νόμος τῆς στρατολογίας τῶν μὴ Μουσουλμάνων δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι, ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, εἰσπραττομένου καὶ ἐφέτος ὡς προηγουμένως τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου.

Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδης

— Φαεινὸς ἀστὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἐσβέσθη τῇ 31 λήξαντος, ὁ ἅγιος Πελαγονίας ***Ἰωακεὶμ Φορόπουλος***. Τὸ πένθος εἶνε γενικόν, διότι ἀπωλέσαμεν ἔνδοξον ἐθνομάρτυρα, γενναίως ἀγωνισθέντα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Μεγαλοπρεπεστάτη ἐτελέσθη ἐν Φαναρίῳ ἡ κηδεία Αὐτοῦ ἐν μέσῳ ἀθρόου πλήθους. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης προέστη τῆς κηδείας.

—Ἔξοχος νομικὸς τῆς πόλεώς μας καὶ διακεκριμένος δημοσιογράφος, ὁ ἱδρυτὴς καὶ ὑπεύθυνος διευθυντὴς τῆς «Πατρίδος» ***Ὀδυσσεὺς Ν. Κεσίσογλος*** ἀπεβίωσε τῇ 3 τρ. ἐν ἡλικίᾳ 34 ἐτῶν. Μεγαλοπρεπῶς ἐκηδεύθη ἐν μέσῳ πολυπληθῶν συγγενῶν, συναδέλφων καὶ φίλων, ἐν οἷς καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Συγκινητικώτατον ἀποχαιρετιστήριον ἀπήγγειλεν ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Πατρίδος» κ. Ἀντώνιος Δ. Οἰκονομίδης. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν διευθυντὴν τῆς «Πατρίδος» καὶ ἀδελφὸν τοῦ θανόντος κ. Πανανὸν Ν. Κεσίσογλον.

Μιργαρὼ Ν. Μιλαχοπούλου

—Ἀντήλλαξαν ἐν Πέρᾳ τὴν Κυριακὴν 1 τρέχοντος δακτύλιον ἀρραβῶνος ὁ λίαν συμπαθὴς νέος κ. Ἀριστοτέλης Ν. Παπαδόπουλος μετὰ τῆς εὐηγμένης καὶ χαριτοβρύτου Δίδος Χρυσάνθης Σ. Τέη. Εἰς τοὺς ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους τῶν οἰωνῶν μνηστευθέντας εὔχομαι ταχεῖαν τὴν διὰ τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τοῦ ὑμεναίου ἕνωσιν.

Mon ami

ΟΡΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἕκαστος ἀναγνώστης δύναται νὰ στέλλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας πρὸς δημοσίευσιν πρωτότυπα ἢ ἐν μεταφράσει διηγήματα, ποιήματα, περιγραφάς, ἐντυπώσεις, ἀνέκδοτα, γνωμικά, διαγωνισμούς, εἰκόνας κλπ. Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν λῆψίν των, ὁ ἀποστολεὺς εἰδοποιεῖται διὰ τῆς στήλης «Ἡ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν» ἂν τὸ παρ' αὐτοῦ σταλὲν ἐνεκρίθη. Ἂν δὲν ἐγκριθῇ δὲν δημοσιεύεται τίποτε σχετικόν. Πλὴν τῆς ἐγκρίσεως, βλέπει ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ δημοσίευμά του. Τότε, ἐὰν μὲν θέλῃ, θὰ περιμείνῃ τὴν σειρὰν (ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι προηγοῦνται αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι), ἐὰν δὲ βιάζεται νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του δημοσιευόμενον, τότε θὰ ὑπολογίζῃ ἕκαστον στίχον αὐτοῦ πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ τὸ ἔργον του προτιμώμενον θὰ δημοσιεύεται ἀμέσως. Ἡ προτίμησις καὶ τὸ 5λεπτον κατὰ στίχον ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῶν σταλέντων πρὸς δημοσίευσιν λογοτεχνημάτων ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶσι μὲ τὴν σειράν των τὰ ἑξῆς:

ΠΕΖΑ

Γ. Ι. Ἀλιμπέρτη.—*«Ἡ Βιομηχανικὴ Ἑλλάς» (Στῖχοι 168).*

Τημενίδου.—*Χαλὶτ-Ζιὰ-βέη: «Στὴ διαμαντένια βροχή», (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ) (Στῖχοι 70), «Κοινωνικότης—Μόνωσις» (Στῖχοι 76).*

Μ. Μαγκάκη.—*Πεζὰ ποιήματα: «Ἡ Νύχτα» (Στῖχοι 45).*

Aimé.—*«Ἀναμνήσεις» (Στῖχοι 50).*

Γ. Δ. Ἀνδρικοπούλου. — *«Ἡ ἐκλεκτὴ» (Στῖχοι 107).*

Λευκοθόης.—*«Ξημέρωμα» (Στῖχοι 38).*

Ν. Κρανιωτάκη.-*«Ἡλιοβασίλεμμα» (Στῖχ. 56).*

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ν. Κρανιωτάκη.—*«Ὀνειρεμμένη» (Στῖχοι 29), «Νεκροφιλήματα» (Στῖχοι 29).*

Ἀνωνύμου Δίδος.—*«Σ' Ἐκεῖνον» (Στῖχοι 22).*

Ναϊάδος.—*«Περνοῦν ἡ 'μέρες» (Στῖχοι 17).*

Ἀθ. Γ. Κυριαζῆ.—*«Πατρὶς καὶ Ἔρως» (Στῖχοι 24).*

Τώνη Παπαδήμα.—*«Μή!...» (Στίχοι 14).*

Σειρῆνος.—*«Ἁρμονίες» (Στῖχοι 22).*

Ὀνειροπόλου Ναυτόπουλου.—*«Ὀνειροπόλημα» (Στίχοι 27).*

Ντίνου Βεβελογιάννη. — *«Νεκρικὲς στροφὲς» (Στῖχοι 24).*

Θεοδ. Βάγκου.—*«Μὲ φίλησες», (Μετάφρασις) (Στῖχοι 10).*

Τάκη Ν. Φρεδιανοῦ.—*«Φθινοπωρινὲς στροφὲς» (Στῖχοι 17), «Στὴν Ἀγάπη» (Στῖχοι 18).*

Ἀρθούρου.—*«Ἡ ἑτοιμοθάνατος» (Στῖχοι 15).*

Κ. Μητρομελέτη.—*«Πότε θάλθῃ» (Στῖχοι 13), «Πουλὶ-Καρδιὰ» (Στῖχοι 13).*

Δικαίωμα προτιμήσεως, ἂν οἱ ἀποστείλαντες αὐτὰ ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθοῦν ἀμέσως, λεπτὰ 5 κατὰ στῖχον.

ΜΥΘΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Ἔπρεπε νὰ 'ρωτήσω τῆς δάφνης τὰ κατακλαμμένα φύλλα, γιὰ νὰ μάθω τὴν παραπονιάρικη κατάντια μιᾶς Βασιλοπούλας, ποῦ στάθηκε πιστὴ στὸν ὅρκο της, καὶ δὲν ἐστέρχθηκε νὰ ταιριασθῇ μ' ἕνα Θεό, τὸν Θεὸ τῆς Ἅρπας καὶ τῆς Μούσας.

✻

Δάφνη τὴν ἔλεγαν τότε, καὶ τώρα. Ἀφροϋφασμένη καὶ πλουμιστὴ πεταλουδίτσα, ἐζοῦσε μέσα στὰ ἀρχοντικὰ παλάτια τοῦ πατέρα της, τοῦ βασιλῆᾶ τοῦ Λάδωνος. Μὲ χυμένα τὰ φειδικὰ μαλλιά της πίσω στὸν ὦμον, δεμένα στὴ μέση μὲ μιὰ χρυσῆ κορδελίτσα, τὴν εἶδε μιὰ μέρα ὁ Θεὸς τοῦ Ὡραίου νὰ χτυπᾷ τὴν ἅρπα μὲ ἕνα δοξάρι ὁλατλάζινο, καὶ τὴν ἀγάπησε.

✻

...Λυωμένος ἀπ' τὸν ἔρωτα ὁ Θεός, δὲν ἐβάστηξε πολὺν καιρόν, καὶ μιὰ μέρα μὲ τὸ γέλοιο στὰ χείλη τὴν ἐπλησίασε καὶ τῆς ἐζήτησε τὴν ἀγάπη της. Ἐξαγριώνετ' ἡ κόρη, τραβιέται μὲ δύναμι ἀπὸ κοντά του, καὶ μὲ μιὰ μεγάλη ἀγανάκτησι τοῦ λέγει: «Ἐγὼ ἡ φόνισσα τοῦ Λεύκιππου, ποῦ μεταμορφώθηκε γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ τὸν ἔρωτά μου, καὶ ποῦ τὸ αἷμά του ἀκόμη ἀχνίζει μέσα στοῦ ποταμιοῦ τὰ κρυσταλλένια βάθη, δὲν θὰ σὲ θελήσω ποτέ, μὰ ποτέ!»

✻

Κλάψτε την σεῖς τώρα ὅσοι ἐγνωρίσατε τὴν ὤμορφη Βασιλοπούλα τοῦ παραμυθιοῦ. Πάψτε καὶ σεῖς βοὲς τοῦ Ἄπειρου, ποῦ αἰώνια κτυπᾶτε τῆς μεσημένες ὧρες τῆς ζωῆς, γιὰ ν' ἀκούσετε τὸ τέλος τῆς φόνισσας βασιλοπούλας μου. Ἡ Δάφνη ἡ ἀκατάδεκτη, ἡ Δάφνη ἡ παιγνιδιάρα, γίνεται ἀπὸ τὸν πατέρα της, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ παρακούσῃ τὴ θέλησι τοῦ Θεοῦ, ***Δαφνόδενδρο*** *τῆς δόξης καὶ τιμῆς, γιὰ τιμωρία.*

Μὰ καὶ πάλι κλαρωμένη ἡ Βασιλοπούλα γίνεται στὴ φλίδα πικρή, γιὰ νὰ μὴ φιληθῇ, οὔτε καὶ δενδριασμένη, ἀπὸ τὸν ὤμορφο Θεό, καὶ φανῇ ψεῦτρα σὲ Κεῖνον ποῦδωκε τὸν λόγο της ἀπὸ μικρή!

Καλάμαι ***Ἠλίας Α. Κατσαντώνης***

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Τὰ μάτια σου σὰν θάλασσα μοῦ φαίνεται πῶς [μοιάζουν,
θάλασσα κατασκότεινη, χωρὶς ἀκρογιαλιά,
ποῦ τρικυμίαις τὰ κτυποῦν καὶ ὅπου τὰ ταράζουν
τὰ πάθη ὅπου ἔχουνε μέσα σ' αὐτὰ φωλιά.

✻

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πέλαγος, τ' ἀτέλειωτο, τὸ μαῦρο,
μέ σέρνουν τῶν ὀνείρων μου τὰ πάθη τὰ πικρὰ
καὶ μιὰ ἀγάπη ἄγνωστη ζητῶ ἐκεῖ μέσα ναὗρω,
ἀγάπη ποῦ τὴν ἔπλασα μ' ὄνειρα τρυφερά.

✻

Ποιὸς ξεύρει μέσ' στὴ σκοτεινὴ αὐτὴ ἀνεμοζάλη,
ποῦ τῆς ἀγάπης τ' ἄπιαστο φάντασμα κυνηγῶ,
τῆς εὐτυχίας ἂν θσύρῶ ἐκεῖ τὸ ἀκρογιάλι,
ἢ μέσ' στὰ μαῦρα κύματα π' ἀφρίζουν θὰ πνιγῶ.

Θεόδ. Βελιαννίτης

Η ΦΥΤΟΦΑΓΙΑ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΟΙ

ΟΙ ΚΡΕΟΦΑΓΟΙ Ἢ ΟΙ ΦΥΤΟΦΑΓΟΙ;

Ὁ περίφημος Ἄγγλος συγγραφεὺς καὶ φυτοφάγος Βερνάνδος Σόω, ὁμιλῶν τελευταίως εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ Σύνδεσμον τῶν φυτοφάγων, ἐνώπιον πολυαρίθμου ὁμηγύρεως, ἀποτελουμένης ἐξ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προεῖπε μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τοὺς φυτοφάγους.

«Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, εἶπε, θὰ παύσῃ νὰ τρώγῃ τὰ ὅμοιά του πλάσματα—οὕτως ἐχαρακτήρισεν ὁ Σόω τὰ ζῶα τὰ ἀποτελούμενα, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ σάρκας καὶ ὀστᾶ—τότε καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις θὰ ἐξαγνισθῇ καὶ θὰ ἀνέλθῃ εἰς ὑψηλοτέρους ὁρίζοντας σκέψεων.

Ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν καταπληκτικὴν ἐξάπλωσιν τῆς φυτοφαγίας, ἀσφαλῶς δύναται νὰ προείπῃ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθυρα ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν δίαιταν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ὑπερανθρώπου.

Πρὸ εἰκοσιπέντε ἀκόμη ἐτῶν εἰς τὸ Λονδῖνον ἓν καὶ μόνον ἑστιατόριον φυτοφαγίας ὑπῆρχεν, ὅπου ἠδύνατό τις νὰ φάγῃ ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς. Σήμερον ὅμως τὰ κέντρα τῆς φυτοφαγίας τόσον ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὥστε μὲ μίαν δραχμὴν ἠμπορεῖ νὰ γευματίσῃ μὲ χόρτα ὁλόκληρον σύνταγμα.

Δύο εἴδη ἀνθρώπων ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὑπερτέρας καὶ κατωτέρας νοημοσύνης καὶ ἀντιλήψεως. Οἱ κατωτέρας εἶνε μονομανεῖς κρεοφάγοι, οἱ δὲ ἀνωτέρας δὲν πολυαγαποῦν τὸ κρέας. Δὲν εἶνε δὲ ἀποκλειστικῶς λόγοι ὑγιεινῆς οἱ συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς φυτοφαγίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ κυρίως διανοητικῆς ὑπεροχῆς.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται κάλλιστα νὰ ζήσῃ μακρὰν ζωὴν τρεφόμενος μὲ κρέας, ὅπως καὶ μὲ οἵαν δήποτε ἄλλην τροφήν. Ἡ δίαιτα μόνον τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς, τὴν διανοητικὴν ὑπεροχὴν ἐπιφέρει.

Ὁ ὑπέρτερος ὀργανισμός, ὁ μέλλων νὰ δημιουργηθῇ διὰ τῆς φυτοφαγίας, θὰ εἶνε πλέον εὐαίσθητος τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν κρεοφάγων. Ἴσως νὰ μὴ εἶνε τόσον ρωμαλέος καὶ μυώδης, ἀλλὰ θὰ εἶνε αὐτόχρημα αἰθέριος.

Οἱ κρεοφάγοι συμβιβάζονται μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς ζωῆς τῶν μεγαλοπόλεων, διότι ὁ ὑπερκεκορεσμένος δηλητηριωδῶν οὐσιῶν ὀργανισμός των δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπινωτέρας ζωῆς.

Βαθμηδὸν ἐν τούτοις ὁ κόσμος συνειθίζει εἰς τὴν εὐεργετικωτάτην φυτοφαγίαν καὶ πρὸς ἔπαινον τῆς ἀνθρωπότητος δύναταί τις μετ' ἐλπίδων νὰ ἀναμένῃ τὴν χαραυγὴν τῆς εὐτυχοῦς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ βασιλεύσῃ εἰς τὸν κόσμον ὁ φυτοφάγος ὑπεράνθρωπος.»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Στρατ. Νοσοκομεῖον Κερκύρας. 25 Ὀκτωβρίου 1908.

Ὁ Γιατρὸς ἔγραψε 38° βαθμοὺς πυρετό. Τί σημαίνει; Δὲν εἶναι ὁ πυρετὸς ποῦ κάνει τόσο τὸν ἄνθρωπο ἄρρωστο, ὅσο ἡ σκέψι!

Εἶναι εἴκοσι 'μέρες ποῦ εἶμαι στρατιώτης. Σ' ἄλλο τόπο, μέσα σ' ἄλλο κόσμο, μακρυὰ ἀπ' ὅ,τι ἀγαπημένο ἔχω, μακρυὰ ἀπ' ὅ,τι μποροῦσε παρηγοριὰ νὰ εἶναι στὸν ἄτυχο ξενιτεμμένο!

Καὶ τρέχει ἡ σκέψι, ἡ ἐλαφρόφτερη, ἀκούραστη στ' ἀγαπημένα μέρει καὶ ψάχνει ἀνυπόμονα τ' ἀγαπημένα πρόσωσα νὰ 'βρῇ.

Ἄχ! Κι' ὁ πυρετὸς ἀδύνατο τὴ σκέψι νὰ κρατήσῃ.

✻

Εἶναι μεσάνυχτα τώρα. Μᾶς ἔχουν ἀφήσῃ στὸ θάλαμο δυὸ φῶτα μεγάλα ἀναφτά. Μισογερμένος στὸ κρεββάτι μου, γράφω σ' ἕνα χαρτὶ τσαλακωμένο μὲ μολύβι. Μὰ τώρα πιὰ δὲ μπορῶ! Ὁ θάλαμος, ποῦ ἄλλοι ἑπτὰ σὰν καὶ μένα νέοι ἄρρωστοι κοιμοῦνται, μὲ πνίγει. Θέλω ἀέρα.

Σηκώνομαι σιγὰ-σιγά, βάνω τὸ μανδύα καὶ βγαίνω στὸ μαγεμμένο τῆς Κερκύρας φρούριο, ποῦ ἀπάνω ἔχει γίνῃ τὸ Νοσοκομεῖο.

Εἶναι περισσότερο ἀπὸ μισὸ τὸ φεγγάρι Τί μαγεία! Τριγύρω ἕνας κῆπος μὲ λουλούδια ἀκόμη. Πατῶ ἀπάνω σὲ στρῶμ' ἀπὸ κιτρινισμένα φύλλα, ποῦ ὁ φθινοπωρινὸς ἀγέρας ἄσπλαχνα ἀπὸ τὰ γύρω μου δεντράκια ἔρριξε. Ἀπὸ κάτω μου ἡ θάλασσα ἥσυχα-ἥσυχα χαϊδεύει τὰ πόδια τοῦ πανύψηλου βράχου.

Λὲς καὶ μοῦ ἔπαψε ὁ πυρετός. Μιὰ ἀνατριχίλα ἡδονικὴ περνάει τὸ κορμί μου. Στήριξα τὸ κεφάλι μου στὰ χέρια, ἀκούμπησα στὸν τεῖχο τῆς μάντρας, καὶ βλέποντας στὸ ἄπειρο ἄφησα ἐλεύθερη τὴ Σκέψι μου...

Σὲ 'λίγο εἶχα μπροστά μου δύο ὁλόγλυκα, οὐράνια μάτια νὰ μὲ κυττάζουν παρήγορα.

Ἦταν τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου! Σὲ 'λίγο ἀκόμη ξυπνῆσαν ὅλα τὰ περασμένα. Ἄχ! θυμήθηκα τὰ περασμένα... μὰ ὄχι σὰν περασμένα' σὰν τωρινὴ ζωὴ μοῦ φάνηκε ἐκείν' ἡ ζωὴ ποῦ πέρασε καὶ ἔφυγε γιὰ πάντα.

Μοῦ 'φάνη πῶς τὴν εἶχα μπροστά μου τὴν ὤμορφη ἀγάπη μου, καὶ μοῦ 'μιλοῦσε καὶ μοῦ 'λεγε ὅλα τὰ τραγούδια τοῦ ἔρωτα ποῦ εἶχε μάθῃ στὴν ἀγκαλιά μου καὶ μοῦ 'δινε τώρα τὰ χειλάκια της, τὰ ὤμορφα κατακόκκινα χειλάκια της, νὰ τὰ φιλήσω. Κι' ἐγὼ χωρὶς νὰ καταλάβω ἅπλωσα τὰ χέρια μου ν' ἀγκαλιάσω τ' ἀγαλματένιο κορμάκι της, μά... μιὰ φωνὴ τρομερὴ μὲ ξύπνησε ἀπὸ τὸ ὠμορφότερο τῆς ζωῆς μου ὄνειρο, μιὰ φωνὴ ποῦ ἦτανε τὸ μόνο ἄσχημο στὴν ἄμετρη ὠμορφιὰ τῆς νύχτας.

—Ἔ! σύ, ἄρρωστε! στὸ θάλαμό σου γρήγορα, γιὰ νὰ μὴ σὲ στείλω στὸ πειθαρχεῖο!

Ἦταν' ἡ φωνὴ τοῦ «νοσοκόμου νυκτός». Ἀλλοίμονο! Ἔπρεπε νὰ φύγω, καὶ ἔφυγα!

✻

Ἀπαίσιε ἄνθρωπε! Ἂν ἤξερες τὸ κακὸ ποῦ μοῦ ἔκαμες! Μ' ἔστειλες στὸ θάλαμο νὰ θυμηθῶ πῶς εἶμαι στρατιώτης, μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἀγαπημένο, μακρυὰ κι' ἀπὸ Κείνη! Ἀπαίσιε ἄνθρωπε!

(Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν) **Satikin**

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ

(Ἐκ τῶν τοῦ Βύρωνος)

Καθὼς συχνὰ ὀνόματα ἀποθανόντων φίλων
μᾶς σταματῶσ' εἰς μάρμαρον μεμονωμένων τάφων,
εἴθε παρόμοιος ἐδῶ τὸ ὄνομά μου γράφων,
νὰ σταματῶ τὸ βλέμμα σου σ' αὐτὸ τὸ λευκὸν φύλλον.
Ἂν μετὰ χρόνους τὸ ἰδῇς ποτὲ συλλογισμένη,
ὡς ἐνθυμεῖσαι τοὺς νεκρούς, κι' ἐμὲ τότ' ἐνθυμίσου
Καὶ ὡς εἰς τάφον ὑπ' αὐτὸ τὸ φύλλον συλλογίσου
Ἡ φιλικὴ καρδία μου πῶς κοίτεται θαμμένη.

Μετάφρασις ΑΛ. ΡΑΓΚΑΒΗ

ΑΡΡΩΣΤΗΣΕ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Ἀρρώστησε ἡ ἀγάπη μου καὶ καρτερεῖ γιὰ μένα...
Πέρνω τ' ἀπάτητα βουνά, τὰ δάση τὰ παρθένα,
νὰ ἰδῶ Νεράϊδες μάγισσαις, ταῖς Λάμιαις νὰ 'ρωτήσω,
νὰ 'βρῶ τ' ἀθάνατο νερό, νὰ πάω νὰ τὴν ποτίσω.

✻

Σὲ ἰσκιωμένα ρέμματα καὶ σὲ σπηλιαὶς ἐμπῆκα,
κι' ἀπὸ Νεράϊδας μαγικὰ κι' ἀπὸ ταὶς Λάμιαις πῆρα
ὅλα τῆς Γῆς τὰ βότανα, τῶν λουλουδιῶν τὰ μῦρα...
Ὅμως τ' ἀθάνατο νερὸ—τὸ ἔρημο—δὲν βρῆκα!

✻

Ἀρρώστησε ἡ ἀγάπη μου... κοντεύει νὰ πεθάνῃ...
Μὰ τὸ Θεὸ παρακαλῶ μιὰ χάρι νὰ μοῦ κάνῃ,
νὰ πέθαινα πρωτήτερα, νὰ πήγαινα μαζῆ της
καὶ νὰ γινόμουν Ἄγγελος νὰ πάρω τὴν ψυχή της!

Ἀγησ. Ἡλιόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

36

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—*Ὁ ἔφηβος Κρατῖνος πρόκειται νὰ συναγωνισθῇ εἰς τὸ Στάδιον τῆς Ὀλυμπίας μὲ τὸν Συρακούσιον Κλέωνα. Οἱ πατέρες των πρὸ 4 ἐτῶν εἶχαν συναγωνισθῇ ἐπίσης, ἀλλ' ἐν τῇ ὁρμῇ τοῦ ἀγῶνος ὁ πατὴρ τοῦ Κλέωνος Δαμόξενος ἐφόνευσε τὸν πατέρα τοῦ Κρατίνου Κρεύγαν. Ἤδη μεταξὺ τῶν υἱῶν θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ δρᾶμα. Ὁ Κρατῖνος ὀφείλει νὰ ἐκδικήσῃ τὸν πατέρα του, ὁ Κλέων νὰ ἐξαγνίσῃ τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἰδικοῦ του. Ὅστις νικήσῃ σώζεται. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐφήβων ὑπάρχει καὶ ἄλλη περιπλοκή. Ὁ Κρατῖνος εἶχεν ἀγαπήσῃ τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀντιπάλου του Αὐγήν, γνωρίσας αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μυρσίνη. Τί μέλλει λοιπὸν νὰ γίνῃ τώρα; Ἂν νικήσῃ ὁ γαλανόφθαλμος ἀθλητής, ἐκδικεῖ μὲν τὸν πατέρα του, καταστρέφει ὅμως τὴν ἀγαπητήν του.*

(Ἡ συνέχεια)

Χωρὶς πολλὴν χρονοτριβὴν καὶ ἐνῷ οἱ παγκρατιασταὶ ἐξηκολούθουν τὸν ἀγῶνά των, ἔλαβαν ἀμέσως τὰς θέσεις των ὁ Γλαῦκος καὶ ὁ Κρατῖνος.

Ὁ πρῶτος ἀνῆκεν εἰς τοὺς ὀξεῖς πυγμάχους τοὺς κτυπῶντας ἀλύπητα.

Ὁ Κρατῖνος ἀνῆκεν εἰς τοὺς τεχνίτας.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ ἀρότρου δὲν εἶχεν ἀκόμη λησμονηθῇ, καὶ τὸ Στάδιον κατελήφθη ὑπὸ φόβου.

Ὁ πατὴρ τοῦ Γλαύκου εὑρίσκετο πάντοτε εἰς τὸ «ἔρυμα», τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τοῦ Σταδίου, τὴν προωρισμένην διὰ τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἔχων πεποίθησιν εἰς τὸν υἱόν του, ἐμειδία.

Ὅταν δὲ εἷς Καρύστιος γυμναστὴς εὑρισκόμενος πλησίον του τὸν προέτρεψε νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τὸν Δία θυσίας, ὁ πατὴρ τοῦ Γλαύκου ἀπήντησε:

— Θέλω νὰ νικήσῃ ὁ υἱός μου καὶ ὄχι ὁ Ζεύς.

Ἐν μέσῳ σιγῆς ἤρχισεν ὁ ἀγὼν καὶ ὁ Γλαῦκος ἤρχισε νὰ κτυπᾷ.

Ὁ Κρατῖνος ὑπέφερε τὰ πλήγματα καὶ τὸν ἐβασάνιζε μὲ τὰς κινήσεις του.

Τοῦ γέροντος ἀγρότου ἡ φωνὴ ἀντήχησε πάλιν:

— Τὸ ἄροτρον, τέκνον, ἐνθυμοῦ.

Ὁ Γλαῦκος ἐκτύπησεν.

Ὁ Κρατῖνος ἐκλονίσθη, ἀλλὰ δὲν ἔπεσε.

— Λησμόνησε, τοῦ εἶπε, τὸ ἄροτρον, διότι ἐκεῖνο εἶνε ἄψυχον καὶ ὑποχωρεῖ εἰς τὸ κτύπημά σου, ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ ὑποχωρήσω, πρὶν μοῦ ἀφαιρέσῃς τὴν ψυχήν.

Τὸ πλῆθος ἀπεδοκίμαζε ζωηρῶς ἕκαστον κτύπημα τοῦ Γλαύκου καὶ τοῦ ἐκλόνισε τὸ θάρρος.

Ἐζήτησε τότε καὶ ὁ Καρύστιος ν' ἀντιτάξῃ τέχνην εἰς τὴν τέχνην τοῦ Κρατίνου καὶ ἔπαυσε τὰ πλήγματα.

Εἰς τὸ σημεῖον ὅμως τοῦτο ἐμειονέκτησεν καὶ ὁ Κρατῖνος τὸν ἐστενοχώρησε πολύ.

Αἴφνης ὁ Κρατῖνος κλονίζεται, ὀλισθαίνει, ταλαντεύεται καὶ παρ' ὀλίγον πίπτει.

Κραυγαὶ τοῦ πλήθους θηριώδεις πλέον τὸν συνεκράτησαν.

Δὲν εἶχε, βλέπετε, δικαίωμα νὰ ἡττηθῇ.

Ἐπανεῦρε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἐστάθη.

Ὁ Γλαῦκος τοῦ ἥρπασε τὸν τράχηλον.

Τότε εἰς μίαν στιγμὴν ἀπελπισίας ὁ Κρατῖνος, ἔσφιγξε τὸν γρόνθον του καὶ ἐκτύπησε τὸν Γλαῦκον ὑπὸ τὴν σιαγόνα.

Ὁ Καρύστιος ἐδάγκασε, ἴσως δὲ καὶ ἀπέκοψε τὴν γλῶσσάν του, διότι τὸ στόμα του ἐπληρώθη αἵματος.

Δεύτερον κτύπημα τοῦ Κρατίνου ἀνέστρεψε τὴν κεφαλὴν τοῦ Γλαύκου.

Τὸν ἥρπασεν ἀμέσως ἀπὸ τὸν ὦμον καὶ περιπλέξας τοὺς πόδας του εἰς τοὺς ἰδικούς του, τὸν ἀνέτρεψεν.

Ὁ Γλαῦκος ἔπεσε καὶ ἡ χεὶρ του ὑψώθη.

Ὁ Κρατῖνος ἦτο νικητής.

Τὸ Στάδιον κατελήφθη ἀπὸ λυσσώδη χαράν.

Ἐν μέσῳ τῆς βοῆς καὶ τῶν σαλπίγγων, παρέμειναν τότε ἀπέναντι ἀλλήλων, ὠχροὶ ἀμφότεροι καὶ ἡμιτρέμοντες, ὁ Κλέων καὶ ὁ Κρατῖνος.

✻

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ δρᾶμα ἐγγίζει εἰς τὴν λύσιν του.

Ὁ Κλέων καὶ ὁ Κρατῖνος εὑρίσκονται ἀπέναντι ἀλλήλων.

Οἱ ραβδοῦχοι καὶ ὁ ἀλυτάρχης πλησιάζουν διότι προβλέπουν ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε σοβαρός.

Οἱ Ἑλλανοδίκαι ἀνακάθηνται εἰς τὰς ἕδρας των, οἱ ἡγεμόνες παύουν νὰ ἐρωτοῦν τοὺς ἀκολούθους των, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ πλήθη ἁπλοῦται σιγή.

Χιλιάδες ὀφθαλμῶν περιλούουν τοὺς δύο ἥρωας.

Ὁ Κλέων εἶνε βλοσυρός, ὀλίγον τραχὺς καὶ ἔχει ἔκφρασιν ἀνθρώπου ἀπηλπισμένου.

Ὁ Κρατῖνος ἀτενίζει τὸ πλῆθος πρὸς στιγμὴν καὶ κάποιο φευγαλέον μειδίαμα ἐπιφαύει τὰ χείλη του.

Ἀλλὰ στρέψας τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ βλέπων τὴν τρικυμίαν τῆς μορφῆς του, αἰσθάνεται νὰ ὀλισθαίνῃ τὸ μειδίαμα ἀπὸ τὰ χείλη του.

Ὁ Κλέων τὸν προσέβλεψεν ἐπιμόνως καὶ τοῦ εἶπε:

— Τὸ γυμνάσιον τῶν Ἀθηνῶν εἶνε καλὸν γυμνάσιον διὰ τοὺς ξένους.

Ὁ Κρατῖνος δὲν ἐνόησε.

— Τί θέλεις νὰ εἴπῃς; τὸν ἠρώτησεν.

— Ὅτι οἱ ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας νικοῦν τοὺς ἀσκουμένους εἰς τὸ φιλόξενον γυμνάσιόν των.

— Ἐνθυμεῖσαι ἀκόμη τὴν παλαιὰν δοκιμήν;

— Καὶ ἡ ἐνθύμησις αὐτὴ μοῦ δίδει θάρρος.

— Ἂν εἶσαι ὡπλισμένος μ' ἐλπίδας μόνον καὶ ἀναμνήσεις, ὕψωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ τοῦδε, διότι σὲ ἐνίκησα.

— Ἐφ' ὅσον θὰ ἔχω πνοήν, δὲν θὰ ὁμολογήσω ἧτταν! Σὲ εἰδοποιῶ διὰ νὰ μὴ κουράζεσαι ἀδίκως.

— Τότε προφυλάξου... Εἶπεν ὁ Κρατῖνος καὶ ὥρμησεν ἐπ' αὐτοῦ.

Τὸ πρῶτόν του κίνημα ἔθηκε τὴν φλόγα εἰς τὴν πυρίτιδα.

Τὸ Στάδιον συνεσαλεύθη ἀμέσως.

Ὁ Κρατῖνος ὥρμησεν ἐλαφρὸς ὡς σκύμνος ἐλάφου καὶ ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ Κλέωνος βαρὺς ὡς βράχος.

Τοῦ περιέβαλε τὸν τράχηλον καὶ τοῦ συνεκράτησε τὴν μίαν χεῖρα.

Ἀλλ' ὁ Κλέων διὰ τῆς ἄλλης τοῦ ἔδωκε τὸ πρῶτον κτύπημα εἰς τὰ νῶτα.

Τὸ πλῆθος ἐφάνη ὡς νὰ ἐπόνεσε πραγματικῶς.

Κραυγὴ πολυσύνθετος ἀντήχησεν εἰς τὰ πέριξ ἱερὰ καὶ φράσεις συγκεχυμέναι καὶ ὕβρεις, ἀνάμικτοι μὲ εὐχάς ἐπνίγοντο εἰς τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Κρατίνου ἠγανάκτησαν, διότι ὁ Κλέων εἶχεν ἀρχίσει τόσον ἐνωρὶς τὰ κτυπήματα.

— Μήπως δὲν εἶσαι υἱὸς τοῦ Δαμοξένου; ἐκραύγαζαν.

— Ἀλλ' αὐτὸς σπεύδει πρὸς τὸν φόνον.

Οἱ δύο ἀγωνισταὶ συνεκρατοῦντο ἀκόμη, ὁπότε ἐν μέσῳ τῆς τρικυμίας τῶν κραυγῶν ἡ μία πλευρὰ τοῦ Σταδίου συνταράσσεται ἀπὸ αἰφνηδίαν συμπλοκήν.

✻

Θεαταὶ ἀντιθέτων φρονημάτων καὶ ἐλπίδων ἤρχισαν νὰ ὑβρίζωνται μεταξύ των καὶ ἦλθον ἀμέσως εἰς τὰς χεῖρας, διότι τὸ πάθος ἐκόχλαζε καὶ ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ συγκρατηθῇ.

Οἱ ἄρχοντες ἀντελήφθησαν τὸ ἀσεβὲς γεγονὸς καὶ ὁ ἀλυτάρχης διετάχθη ἀμέσως νὰ σταματήσῃ τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Κλέων καὶ ὁ Κρατῖνος ἀπεχωρίσθησαν, ἕως ὅτου λήξῃ τὸ ἐπεισόδιον.

Οἱ Ἑλλανοδίκαι συνεσκέφθησαν ἀμέσως, εἶδαν ὅτι τὸ πλῆθος εἶχεν ἐρεθισθῇ πολύ, ὅτι ὁ φόβος τῶν παρεκτροπῶν ἦτο προφανὴς καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν προλάβουν.

Εἷς ἐξ αὐτῶν ἐπρότεινε νὰ ματαιωθῇ ὁ ἀγὼν διὰ νὰ μὴ βεβηλωθῇ ἡ πανήγυρις.

Ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἀντέλεξαν, φρονίμως ὅτι ἡ ματαίωσις τοῦ ἀγῶνος ἐσήμαινε καταστροφὴν τῆς ἑορτῆς, διότι τὸ πλῆθος θ' ἀφηνίαζε καὶ θὰ ἔφθανεν ἴσως μέχρι τραγικῶν σκηνῶν.

Ποῖος ἐτόλμα νὰ ματαιώσῃ τοιοῦτον ἀγῶνα;

Ἐπεκράτησε τότε ἡ σκέψις, ὅπως χωρισθοῦν οἱ ἀντιφρονοῦντες καὶ καταλάβουν ἰδιαιτέρας θέσεις.

Ὁ κῆρυξ μετεβίβασεν ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχόντων εἰς τὰ πλήθη:

—Ὅσοι, εἶπε, Συρακούσιοι, ἢ σύμμαχοι, ἢ φίλοι αὐτῶν ἐπιθυμοῦν τὴν νίκην τοῦ Κλέωνος, ἂς σταθοῦν εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ Σταδίου, ὅπως χωρισθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀντιθέτους.

Ὅσῳ καὶ ἂν ἦτο τὸ μέτρον τοῦτο παιδαριῶδες, ἦτο συγχρόνως τὸ μόνον δυνατὸν νὰ γίνῃ.

Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος τρόπος νὰ σωθῇ τὸ Στάδιον ἀπὸ ταραχάς.

Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ταχέως, ἀλλὰ δυσκόλως ἐξετελέσθη.

Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Σταδίου ἐξεκίνησαν θεαταὶ διὰ τὴν βορείαν πλευράν, ἐνῷ οἱ ἐκεῖ καθήμενοι ἔσπευδον νὰ καταλάβουν τὰς ὑπὸ τῶν πρώτων κενωθείσας θέσεις.

Τοῦτο διήρκεσεν ἐπ' ἀρκετόν, ἐνῷ συγχρόνως ὁ θόρυβος εἶχεν αὐξήσει.

✻

Ὅταν ἡ μετατόπισις ἐτελείωσεν, ὁ Κλέων καὶ ὁ Κρατῖνος περιέφεραν τὸ βλέμμα εἰς τὸ Στάδιον.

Τὸ θέαμα ἦτο οἰκτρόν.

Αἱ τρεῖς πλευραὶ τοῦ Σταδίου ἐμεστώθησαν πλήθους μέχρις ἀποπνιγμοῦ.

Ἡ τετάρτη πλευρά, ἡ βορεία, ἔμεινε σχεδὸν φαλακρά.

Προχείρως ἠδύνατο κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ ὅτι 40 περίπου χιλιάδες θεατῶν εἶχον ταχθῇ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κρατίνου καὶ ἐλύσσων διὰ νὰ νικήσῃ. Ἐνῷ οἱ ὑπὲρ τοῦ Κλέωνος δὲν ἔφθαναν οὔτε τὰς 5 χιλιάδας.

Διὰ πρώτην τότε φορὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Συρακοσίου ἐβρέχθησαν.

Εἰς τὴν πλευρὰν ἐκείνην τοῦ Σταδίου ἔμενεν ἓν μέγα μέρος κενόν, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ὡς στίγμα.

Ποίαν ἆρά γε νὰ εἶχε σημασίαν τὸ στίγμα τοῦτο διὰ τὰ σχέδια τῆς μοίρας;

Τὰ γόνατα τοῦ Κλέωνος ἤρχισαν νὰ κλονίζωνται.

Πρὶν ὁ ἀγὼν ἐπαναληφθῇ, ἤκουσεν ἀπὸ τῆς φιλικῆς του πλευρᾶς μίαν γνώριμον του φωνὴν νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ.

Ἐπρόσεξε καὶ ἀντελήφθη τὸν Ἀντίνοον.

Ὁ μικρὸς λοιπὸν Ἀθηναῖος ἦτο μὲ τὸ μέρος του;

Ἡ ἀνακάλυψις ἐγλύκανεν ὀλίγον τὴν ψυχήν του.

Ἀλλ' ἤρκει τάχα ἡ ἀφοσίωσις ἑνὸς ἀπελευθέρου τὸν παρηγορήσῃ;

—Θὰ σπεύσω πρῶτος, πρῶτος μὰ τοὺς Θεούς, νὰ φέρω τὸ στέφανον τοῦ Κλέωνος, ἐφώναζεν ὁ μικρὸς Ἀντίνοος.

—Ἂν εἶνε καλόν, ἐβόων οἱ ἄλλοι.

—Θὰ εἶνε, ἀπήντα μετὰ πείσματος ὁ νεανίσκος.

Τὸ πανδαιμόνιον ἐξηκολούθει, ἐνῷ ἡ σάλπιγξ ἐδίδε τὸ σύνθημα τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἀγῶνος.

—Μὴ βραδύνετε, ἐφώναξεν ὁ ἀλυτάρχης, καὶ ἡ ἑορτὴ ἀρχίζει.

Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἔλαβον ἐκ νέου τὰς θέσεις των.

Ἀπέναντι ἀλλήλων!...

Τρομερὰ πραγματικῶς στιγμή.

Ὁ Ἀντίνοος πνίγεται ἐκ τῆς ἀγωνίας, οἱ ὀδόντες του τρίζουν συγκρουόμενοι, ὁ Ἱπόλυτος κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὰς αἰσθήσεις του.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἄτυχος Μίλων, ἐξελθὼν ἤδη τῆς κρύπτης του καὶ καθήμενος εἰς τὴν θέσιν τῶν πρώην Ὀλυμπιονικῶν, λησμονεῖ τὴν ἧτταν καὶ τὴν συμφοράν του καὶ πνευστιᾷ βλέπων τὸν Κρατῖνον ἀπέναντι τοῦ Κλέωνος.

Ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ ὁ ἀλυτάρχης δίδει τὸ σύνθημα.

Ἡ σάλπιγξ σκορπίζει ὀξὺν ἦχον, ὅμοιον πρὸς σπαραγμὸν ἢ πρὸς θρῆνον, καὶ οἱ δύο νέοι συμπλέκονται.

Ὁ Κλέων προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ τὰς χεῖρας τοῦ Κρατίνου, ἀλλ' οὗτος ὀλισθαίνει μὲ εὐστροφίαν καὶ ἁρπάζει τὸν Κλέωνα ἀπὸ τοῦ τραχήλου.

Τὸν ἐσφιγξεν ἀμέσως ἡ ὁρμή του νὰ κτυπήσῃ, ἀλλὰ φοβεῖται τὴν ὁρμὴν τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἔδειξεν ὅτι δὲν συγχωρεῖ τὰ κτυπήματα.

Τὸν ἔσφιγξε λοιπὸν προσπαθῶν νὰ τὸν κάμψῃ, νὰ τὸν πνίξῃ.

Ὁ Κρατῖνος στηρίζεται ἀσφαλῶς καὶ ἀμύνεται.

—Θὰ μοῦ συντρίψῃς, λέγει, τὸν τράχηλον, ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ κάμψῃς.

—Ἤδη σὲ ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου, ἀπαντᾷ ὁ Κλέων. Δὲν θὰ μοῦ φύγῃς, ἐκτὸς ἂν ἀρχίσῃς τὰ κτυπήματα.

—Δὲν θὰ σὲ μιμηθῶ ποτέ.

—Τότε θὰ πέσῃς.

—Νεκρὸς μόνον.

Ἡ λέξις «νεκρὸς» ταράσσει τὴν ψυχὴν τοῦ Κλέωνος. Κραυγάζει μὲ λύσσαν καὶ ἐντείνει τὰς δυνάμεις του.

Ἀπὸ τὸ μέτωπον τοῦ Κρατίνου σταλάζει ἱδρὼς καὶ ἡ ἀναπνοή του γίνεται θορυβώδης καὶ συγκεκιμμένη.

— Τρεῖς νύκτας ἔχω νὰ κοιμηθῶ, τρία ἔτη νὰ ἡσυχάσω, καὶ ὅμως δὲν θὰ πέσω. Ἀπελπίσου, Συρακούσιε. Αἱ χεῖρές μου εἶνε ἐλεύθεραι.

— Κτύπα λοιπόν, τί περιμένεις;

— Νὰ κουρασθῇς.

Ὁ Κλέων καταβάλλει ὑστάτην προσπάθειαν.

Ὁ Κρατῖνος κάμπτεται ὀλίγον, ἀλλ' αἴφνης στηρίζει ἀμφοτέρους τοὺς γρόνθους του ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Κλέωνος καὶ ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν τοῦ Διός, δὲν κτυπᾷ, ἀλλὰ τὸν ὠθεῖ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τὸν ὠθεῖ μὲ τόσην δύναμιν, ὥστε αἱ χεῖρες τοῦ Κλέωνος ὀλισθαίνουν, χαλαροῦνται καὶ λύουν τὰ σκληρὰ δεσμά.

Καταβάλλει ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ μὲ μίαν αἰφνηδίαν, ἀλλ' ὑπερόχως τεχνικὴν κίνησιν, τὸν ὠθεῖ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Κρατῖνος ἀνατινάσει τὴν ὡραίαν κεφαλήν, ἐλεύθερος ἤδη.

Τὸ ἀγωνιῶν Στάδιον ἐκρήγνυται εἰς ἀποτόμους κραυγάς, ἀλλ' ἐπειδὴ φωνάζουν, ὅλοι δὲν ἀκούεται κανείς.

Ποία ἀνάγκη ὅμως ν' ἀκουσθοῦν;

Προφανῶς ἐπευφημοῦν τὴν τέχνην τοῦ Κρατίνου, ὁ ὁποῖος διέφυγε τὸν πρῶτον κίνδυνον.

Ἡ μορφὴ τοῦ νεανίου δὲν εἶνε πλέον ὠχρά.

Μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος τὸ αἷμα ἐπορφύρωσεν ἐλαφρῶς τὰς παρειάς του καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸ χρῶμα τοῦ ροδοβαφοῦς οὐρανοῦ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Τοῦ Κλέωνος τὸ κάλλος ἔχει κάποιο ἄγριον θέλγητρον. Ἡ μελαγχροινή του ὄψις ἐνεψυχώθη ἀπὸ τὸν ἀγῶνα καὶ οἱ μαῦροι ὀφθαλμοί του φαίνονται σκορπίζοντες ἀστραπάς. Ἡ προσπάθεια, ἡ ἐμμονὴ καὶ ἡ ἀπόφασις εἶνε χαραγμέναι εἰς τὴν μορφήν του.

Ὅστις τὸν βλέπει ἐκ τοῦ πλησίον ἐννοεῖ ἀμέσως ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν θὰ ἡττηθῇ εὐκόλως.

Δίδουν ἐκ νέου τὰς χεῖρας, κύπτουν ἀμφότεροι καὶ προσπαθοῦν νὰ συλλάβῃ ἕκαστος τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄλλου.

*

Ἡ σάλπιγξ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπιβάλλει σιγὴν καὶ ὁ κῆρυξ ἐκφωνεῖ:

— Εἰς τὸ τραχὺ «Παγκράτιον» ἀνεκηρύχθη νικητὴς Πολυδάμας ὁ Θεσσαλός.

Εἶνε ὁ ἥρως τῆς ἱπποτρόφου χώρας, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε κατόπιν ἐντὸς σπηλαίου σεισμοπλήκτου προσπαθῶν νὰ συγκρατήσῃ ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του τοὺς πίπτοντας βράχους, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ φύγῃ, καθὼς οἱ σύντροφοί του, καὶ νὰ σωθῇ.

Ἀλλ' οὐδεὶς τώρα ἐπρόσεξε τὴν νίκην του καὶ οὐδὲ κἂν ἐπευφημίας προὐκάλεσεν ὁ θρίαμβός του.

Ἠκούσθησαν ὀλίγα «εὖγε», ἀλλὰ πρὸ πάντων τοῦ ἔλεγαν: «Εἰς τὸ καλόν, Θεσσαλέ, φύγε ἐκ τῆς κονίστρας».

*

Σιωπήσατε, καθὼς σιωπᾷ καὶ τὸ Στάδιον.

Ὁ Κρατῖνος ἥρπασε τὸν τράχηλον τοῦ Κλέωνος.

— Ἐπὶ τέλους, τοῦ λέγει, σὲ κρατῶ.

— Θὰ μὲ κρατῇς ἐπὶ πολύ, τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

Τοῦ Κλέωνος αἱ χεῖρες εἶν' ἐλεύθεραι, ἀλλὰ τὰς δεσμεύει ὁ φόβος τοῦ πλήθους.

Τότε συνέβη κἄτι περίεργον.

Ἐνῷ ὁ Κρατῖνος προσπαθεῖ νὰ κάμψῃ τὸν ἀντίπαλον, τὸν ὁποῖον κρατεῖ, ὁ Κλέων ἀφήνει ὅλον τοῦ σώματός του τὸ βάρος ἐπάνω εἰς τὸν Κρατῖνον.

Τὸν πιέζει μὲ τὴν δεσμίαν κεφαλήν του, τὸν ὠθεῖ μὲ τὰς χεῖρας καὶ παραδόξως ἀληθῶς, ἀντὶ νὰ πίπτῃ ὁ Κλέων, κινδυνεύει νὰ λυγίσῃ ὁ Κρατῖνος.

Ἀμφότεροι ἀναψυχοῦνται. Οἱ μῦς τοῦ σώματός των διαγράφονται ἐντεταμένοι καὶ φαίνονται ὡς ὁ σίδηρος σκληροί.

Αἱ φλέβες των ἐξογκοῦνται, αἱ ἀναπνοαί των ἀκούονται μακράν. Ἡ γῆ φαίνεται ὡς ἀλγοῦσα ὑπὸ τοὺς πόδας των καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ὡς καιομένη ἐκ τῆς θέρμης των.

Δὲν εἶνε πλέον ἀγὼν ὑπὲρ νίκης, εἶνε ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Τὸ πλῆθος ἔντρομον λησμονεῖ τὴν σιγήν του καὶ παρορμᾷ τὸν Κρατῖνον.

Αἱ κραυγαὶ ἐκεῖναι ἦλθαν ἐπικαίρως.

Ἐνέχυσαν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κρατίνου νέον θάρρος, τὸ ὁποῖον ἀφήρεσαν τοῦ Κλέωνος.

Οἱ πόδες τοῦ Συρακουσίου κλονίζονται, ὁ Κρατῖνος βαρύνει ἐπ' αὐτοῦ.

Οἱ πόδες του κλονίζονται περισσότερον καὶ ὁ Κρατῖνος ἁρπάζει τὴν καλὴν στιγμήν. Πίπτει ὅλος ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὁ Κλέων γονατίζει μὲ τὸν ἕνα πόδα, ἐνῷ ἔχει ἐλεύθερον τὸν ἄλλον.

Ἡ στάσις αὕτη δὲν εἶνε εὐτυχής, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ πτῶσις.

Ὁ Κλέων δύναται ἀκόμη ν' ἀμυνθῇ.

Ὤ, ἂν ἠδύνατο νὰ κτυπήσῃ, ὅπως κτυποῦν ὅλοι οἱ πυγμάχοι! Ποῖος θὰ ἔσωζε τὸν Κρατῖνον;

Τὴν ἰδίαν ὅμως σκέψιν κάμνει καὶ ὁ Κρατῖνος.

Ἂν καὶ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ κτυπήσῃ, ἤδη θὰ ἦτο νικητής.

Ἀφίεται ἐπὶ τοῦ Κλέωνος. Τοῦ πιέζει τὴν κεφαλήν, τοῦ πνίγει τὴν ἀναπνοήν, τὸν στενοχωρεῖ ὑπερμέτρως καὶ ἰδοὺ ὁ Συρακούσιος κλίνει πρὸς τὰ δεξιά.

Στηρίζεται τότε ὁλόκληρος εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα καὶ προσπαθεῖ μὲ τὴν ἀριστερὰν ν' ἀποσπάσῃ τὰ δεσμὰ τοῦ τραχήλου του.

Περιπλέκονται αἱ χεῖρές των καὶ ὁ Κρατῖνος, ἐξακολουθῶν νὰ τὸν σφίγγῃ μὲ τὴν ἀριστεράν, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐνοχλήσεως, τοῦ ἁρπάζει τὴν ἐλευθέραν χεῖρα μὲ τὴν δεξιάν.

Ὁ Κλέων ἀφωπλίσθη.

Μὲ τὴν δεξιὰν ἐστηρίζετο εἰς τὸ ἔδαφος, ἡ ἀριστερά του ἐδεσμεύθη ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου.

Ἀφωπλίσθη, ἀλλ' οὔτε ἔπεσεν, οὔτε ἐφοβεῖτο ἀκόμη νὰ πέσῃ.

Ὁ Κρατῖνος συνέλαβε τὴν χεῖρά του καὶ τὴν εἵλκυσε τεταμένην πρὸς τὰ ἐπάνω.

Βροντή, ὡσεὶ μυρίων κεραυνῶν, ἐκλόνισε τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τὸν οὐρανόν.

Οἱ θεαταὶ εἶδαν τὴν χεῖρα τοῦ Κλέωνος ὑψουμένην.

— Ὡμολόγησεν, ἐκραύγαζαν, ἐν μέσῳ παράφρονος χαρᾶς.

— Ὕψωσε τὴν χεῖρα...

— Ἡττήθη.

Πράγματι τὸ Στάδιον ὁλόκληρον εἶδε τοῦ Κλέωνος τὴν χεῖρα ὑψουμένην.

Ἐν μέσῳ τῆς θυέλλης τῶν κραυγῶν, ὁ μικρὸς Ἀντίνοος ἐγείρεται.

— Τετέλεσται!... ἐχάσαμεν τὰ πάντα, ἐψιθύρισε.

Καὶ ἔφυγε πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ διὰ νὰ παρηγορήσῃ τοὺς ἀγαπητούς του καὶ νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν μελλόντων.

Ἔφυγε ταχύς, διότι δὲν ἤθελε νὰ μάθουν οἱ Συρακούσιοι ἀπὸ ἄλλον τὴν ἀγγελίαν, ἔστω καὶ δεινήν.

Ὤφειλεν αὐτὸς νὰ εἶνε παρών.

Ἔφυγεν, ἐνῷ τὸν ἠκολούθει ἡ βοὴ τοῦ μαινομένου πλήθους ἐπευφημοῦντος τὸν Κρατῖνον.

*

Ἀλλὰ τάχα εἶχεν ἡττηθῇ ὁ Συρακούσιος, ἀφοῦ δὲν ὕψωσε μόνος του τὴν χεῖρα, ἀλλὰ τοῦ τὴν ὕψωσεν ὁ Κρατῖνος;

Εἶχεν ἡττηθῇ, ἀφοῦ δὲν ὡμολόγησεν;

Ὅλη ἐκείνη ἡ σκηνὴ δὲν ἦτο μία θλιβερὰ παρεξήγησις;

Πῶς ποτὲ ἠδύνατο ὁ Κρατῖνος νὰ καρπωθῇ τοιαύτην νίκην, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς δὲν ἦτο ἔντιμος;

Καὶ οἱ ἀδέκαστοι καὶ δίκαιοι Ἑλλανοδίκαι τῆς Ἠλείας ὤφειλαν νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τοῦ πλήθους τὰς κραυγὰς καὶ νὰ κηρύξουν τὸν Κλέωνα ἡττημένον, χωρὶς νὰ ὁμολογήσῃ καὶ χωρὶς βεβαίως νὰ ἡττηθῇ; (Ἀκολουθεῖ)

Ὁ πλήττων γυναῖκα ἔστω καὶ δι' ἄνθους εἶνε ἄνανδρος.

*

Πολλοὶ παραπονοῦνται ὅτι στεροῦνται μνήμης, οὐδεὶς ὅμως ὅτι στερεῖται κρίσεως.

*

Ὁ καταφρονῶν τὴν εὐεργετήσασαν αὐτὸν χεῖρα, ὅταν αὕτη καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν εὐεργεσιῶν, ἐπισύρει τὴν κατάραν καὶ ἀποστροφὴν τῶν ἀνθρώπων.

Ἅμα ὁ τεχνίτης ἀποβλέπῃ εἰς τὸ χρῆμα, ἀπόλλυται πᾶσα καλαισθησία.

*

Αἱ γυναῖκες κατὰ τοῦτο ὁμοιάζουσι τὸν οὐρανὸν ὅτι κλαίουν ὅταν ὀργισθῶσι.

*

Μὲ τὴν φωτιὰν δοκιμάζεται τὸ χρυσίον. Μὲ τὸ χρυσίον δοκιμάζεται ἡ γυνή. Μὲ τὴν γυναῖκα δοκιμάζεται ὁ ἀνήρ.

ΕΤΟΣ 1909 ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΤΟΣ 1909
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

4 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ 4 ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΚΕΡΔΗ 900,000 ΔΡΑΧΜ.

1 ΔΡΑΧΜΗ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ
ΔΙΑ 1 ΕΚ ΤΩΝ 4 ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

4	Μεγάλα κέρδη	ἐξ 100,000	ἐκ 400,000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἐξ 25,000	ἐξ 100,000	»
4	Κέρδη	ἐκ 10,000	ἐκ 40,000	»
12	Κέρδη	ἐκ 5,000	ἐξ 60,000	»
20	Κέρδη	ἐκ 1,000	ἐξ 20,000	»
1644	Κέρδη	ἐξ 100	ἐξ 164,400	»
2312	Κέρδη	ἐκ 50	ἐξ 115,600	»
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν		900,000	»

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 26 Ἀπριλίου (9 Μαΐου 1909), ἡ δευτέρα τῇ 28 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1909, ἡ τρίτη τῇ 25 Ὀκτωβρίου (7 Νοεμβρίου) 1909 καὶ ἡ τετάρτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909 (13 Ἰανουαρίου 1910). — ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχῦον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις, καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχῦον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων. — Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.
Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15/28 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Λαχείου ἐν Ἀθήναις τρία τοὐλάχιστον τετράδραχμα γραμμάτια δίδεται δωρεὰν ἡ θαυμασία πολυχρώμως λιθογραφημένη εἰκὼν τοῦ Λύτρα εἰς μέγα σχῆμα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2	τοῖς ο/ο	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν
2	» ο/ο	»	»	1 ἔτους
2 1/2	» ο/ο	»	»	2 ἐτῶν
3	» ο/ο	»	»	4 ἐτῶν
4	» ο/ο	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚ. ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 9.-Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος.
Διευθυντὴς καὶ χειρουργῶν ἰατρὸς
ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΤΗΣ
Εἰδικὸς μαιευτήρ, Γυναικολόγος, Συφιλιδολόγος
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ὁ κ. Μωρέττης δέχεται καθ' ἑκάστην 8—9 π. μ., 12—1 καὶ 4—6 μ. μ. τοὺς πάσχοντας ἐκ Συφιλιδικῶν καὶ Γυναικολογικῶν Νοσημάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀνικανότητος, σπερματοῤῥοίας, ἀκρατείας οὔρων, αἱμοῤῥοΐδων, παθήσεων οὐρήθρας, προστάτου καὶ ἐν γένει πάσης νόσου τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἀσφαλὴς θεραπεία τῆς στειρώσεως ἐφ' ὅσον ὀφείλεται εἰς ὀργανικὴν πάθησιν. Ὅσαι ἐκ τῶν ἐξετασθεισῶν Κυριῶν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐγχειρήσεως, γίνονται δεκταὶ καὶ ἐντὸς τῆς Κλινικῆς, ὅπως ἐγχειρηθῶσιν.

Ἐν τῇ ἰδίᾳ Κλινικῇ γίνονται δεκταὶ καὶ ἐπίτοκοι, ὅπως γεννήσωσιν ἐν ὅλως ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι, ὅπου μόνον τῷ Διευθυντῇ καὶ τῇ Μαίᾳ τοῦ καταστήματος ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

ΟΔΟΣ ΚΛΕΙΣΟΒΗΣ 9
(Πάροδος Πλατείας Κάνιγγος)

Ἐπικίνδυνες θεωρίες, καὶ τὰ λοιπά...
— γιὰ νὰ μορφώνεται ἡ Νεότης —

PRELUDIO

ΜΩΣΑΪΚΑ ΚΑΙ ΜΑΙΑΝΔΡΟΙ

Ἡ βάσις κάθε Τραγικοῦ, ἐκεῖνο δηλαδὴ τὸ στοιχεῖον ποῦ ἐντείνει καὶ τονίζει βαθύτερα τὴν ἔννοια τοῦ τραγικοῦ, εἶναι τὸ Γελοῖον: ἡ θέα τοῦ πεθαμμένου δὲ θὰ μᾶς ἔδιδε τόση ἀπόγνωσι σ'τὴν ψυχή, ἂν εἶχε τὴν ἐπιβλητικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν ἱερὴ γαλήνη τοῦ θανάτου· ἐκεῖνο ποῦ μᾶς συντρίβει περισσότερο εἶναι τὸ ἠλίθιο σβύσιμο τῶν γυαλένιων ματιῶν καὶ ἡ ἀτονία τῶν μελῶν, ποῦ μᾶς θυμίζουν τὴς γελοιογραφίες καὶ τὰ νευρόσπαστα. Οὔτε τὸ κρανίο θὰ μᾶς ἐμπυοῦσε τόσον τρόμο, ἂν ἔλειπε ὁ οἰκτρὸς μορφασμὸς καὶ τὸ σατανικὸ ἐκεῖνο λευκὸ χαμόγελο... Καὶ τὸν τρελλὸ τὸν πονοῦμε τόσο πολύ, ἐπειδὴ μοιάζει περισσότερο μὲ γελωτοποιό, παρὰ μὲ δυστυχισμένον ἄνθρωπο.

Αὐτὸ ἐφαρμόζεται σὲ ὅλα τὰ πράγματα: κάθε τί τονίζεται καὶ γίνεται ἐντατικώτερο, ὅταν κατὰ βάθος κλείνει κἄτι ἀντίθετό του.

Μεταξὺ τοῦ κόσμου ποῦ «εἶναι» καὶ τοῦ κόσμου ποῦ «ἔπρεπε νὰ εἶναι», ὑπάρχει χάος· ἂν ὅμως μᾶς παραχωροῦσαν τὸ δικαίωμα ποτὲ νὰ κάμωμε ἕναν κόσμο σύμφωνα μὲ τοὺς πόθους μας, γρήγορα θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσωμε ὁλομόναχοι σ' αὐτόν, ἐπειδὴ ὁ κόσμος «μας» δὲ θὰ ἤρεσκε σὲ κανέναν ἄλλον ἀπολύτως....

Δὲν ὑπάρχει ἐπιρροὴ 'στὴ ζωή μας ἀπὸ τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἐκείνου ποῦ εἶναι προωρισμένο νὰ μᾶς ἐπηρεάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἴμεθα ἐπιδεκτικοὶ νὰ ἐπηρεασθοῦμε.

Οἱ νόμοι εἶναι ὁλωσδιόλου κωμικοί, ὅταν φιλοδοξοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν μὲ τὸ ἴδιο μέτρο σὲ ὅλους· τότε θυμίζουν τὸ σιδερένιο κρεββάτι τοῦ Προκρούστου.... Καί, ὑποθέτω, οἱ ἄνθρωποι βάζουν τοὺς νόμους, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δοκιμάζουν ποῦ καὶ ποῦ τὴ γλυκύτητα νὰ τοὺς παραβαίνουν!

Ἂν μποροῦσαν οἱ ταλαίπωροι οἱ νομοθέται νὰ φαντασθοῦν πόση γοητεία ἐνασκεῖ κάθε τι ἀπαγορευμένο, θὰ ἐφρόντιζαν, ἐξ ἀρχῆς, νὰ ἐπιβάλουν αὐστηρότατα ὅλα ὅσα εἶναι ἀπαγορευμένα· ἴσως, μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, νὰ τὰ ἔκαναν ἀνούσια καὶ ἀντιπαθητικά, ἐπειδὴ θὰ ἦσαν νόμιμα πλέον. Ἀλλά, μοῦ φαίνεται, ἂν συνέβαινε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, κανένας ἄνθρωπος δὲ θὰ ἐσκέπτετο ποτέ του, οὔτε θὰ εἶχε πιὰ ὄρεξι, νὰ παρανομήσῃ....

Ἐκεῖνο ποῦ λατρεύομε σ'τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα καὶ ποῦ ἔχει περισσότερα θέλγητρα εἶναι ἡ ἀτέλειές των.... Δὲν ὑπάρχει τίποτε ἀποκρουστικώτερο ἀπὸ τὸ ὁλωσδιόλου τέλειον: ἀπεχθὴς ἄνθρωπος εἶναι μονάχα ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔχει ἀπολύτως κανένα ἐλάττωμα ἢ ποῦ ἔχει ἀπολύτως ὅλα τὰ ἐλαττώματα....

Δὲν ξέρει κανεὶς σ'τὸν κόσμο πότε τάχα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φωνάξῃ ὅτι ἐπιτυγχάνει: ὅταν ἐπιτυγχάνῃ ἢ ὅταν ἀποτυγχάνῃ;...

Οἱ «μεγάλοι» ἄνθρωποι ἀνεβάζουν τὰ ἐλαττώματα ἕως τὰ ὕψη των, καὶ γίνονται ἐλαττωματικοὶ «μεγάλοι».

Οἱ «μικροὶ» κατεβάζουν τὰ προτερήματα ἕως τὸ βάθος των, καὶ γίνονται ἐνάρετοι «μικροί».

Τὸ πλῆθος πάντα εἶνε ἀνούσιο καὶ ἀνόητο: ἕνας-ἕνας ἄνθρωπος ξεχωριστὰ εἶναι κάπως συμπαθητικὸς καὶ ἐνδιαφέρων· ἅμα τὸν συγχωνεύσωμε ὅμως μὲ τὴν ὁλότητα τῶν ἄλλων ὁμοίων του, χάνεται ἕνα συμπαθητικὸ ἄτομον ἀπὸ τὰ μάτια μας καὶ προστίθεται ἕνα στοιχεῖον παραπάνω σ'τὸ γενικὸ ἀνούσιο ρεῦμα...

Δὲν ὑπάρχει δυσκολώτερο πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι κανένας ἠλίθιος· ὡρισμένως χρειάζεται ἰδιοφυΐα. Τὸ μόνο πρᾶγμα ποῦ θαυμάζω ἀληθινὰ σ'τοὺς ἠλιθίους εἶναι πῶς διάβολο κατορθώνουν νὰ εἶναι συνεχῶς, καὶ χωρὶς διακοπή, ἠλίθιοι!

Ὑπῆρχε κάποτε χυμένη σ'τὴν ὕπαρξι μιὰ ἀτελεύτητη ἁρμονία· ἔπειτα ἦρθε ἕνα τρομερὸ τράνταγμα καὶ τὴν 'τσάκισε σὲ χίλια κομμάτια καὶ τὴν ἐσκόρπισε σ'τοὺς τέσσερες ἀνέμους... Τώρα ἐμεῖς, οἱ νοσταλγικοὶ εἰδωλολάτραι τῆς χαμένης ἐκείνης ἁρμονίας, ψάχνομε ναὕρωμε ἐδῶ κ' ἐκεῖ, σ'τὰ βάθη τῶν πραγμάτων, τὰ παραχωμένα της συντρίμμια...

Δὲν εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἐκεῖνος ποῦ κάνει κἄτι κακὸ μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι εἶναι καλὸ ἢ ποῦ τὸν ἑλκύει ὑπεράνθρωπα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἐνδιαφέρεται, ἄν, αὐτὸ ποῦ κάνει, εἶναι καλὸ ἢ κακό.

Ὁ ποιητὴς κάνει τὸ μισὸ μόνον τοῦ ἔργου μὲ τὸ νὰ γράφῃ τὸ ποίημα, ἐκεῖνος ποῦ τὸ διαβάσῃ κάνει τὸ ἄλλο μισό, δηλαδὴ τὸ «νοιώθει». Καὶ ὅποιος διαβάζει κἄτι πρέπει νὰ εἶναι πάντα σ'τὸ ἴδιο ἐπίπεδον μὲ ὅποιον τὸ ἔγραψε.

Εἴμεθα εὐτυχισμένοι ἀπὸ τὰ πράγματα, ὄχι τόσο ἐπειδὴ ἔχομε ὅ,τι θέλομε, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι φόβος μὴν τὰ χάσωμε: ἂν ἤμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὰ ἔχωμε ἐπ' ἄπειρον, θὰ ἤμεθα ὀλιγώτερο εὐτυχισμένοι ἀπὸ αὐτά...

Δὲν μισεῖ ποτὲ τὴ ζωή του κανεὶς τόσο πολύ, ὅσο ὅταν τὴν ἔχει σὲ τελείαν ἀσφάλειαν...

Ὡραῖο εἶναι ν' ἀγαποῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀντικειμενικῶς· νὰ φροντίζωμε, δηλαδή, καὶ νὰ προνοοῦμε γι' αὐτόν, σὰ νὰ ἦταν ἕνα τρίτο ἀξιαγάπητο πρόσωπο ποῦ θὰ ἠθέλαμε νὰ περιποιηθοῦμε...

«Φρόνιμος ἄνθρωπος» εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποῦ τοῦ λείπουν κἄποτε μερικὲς ἀπότομες εὐγενεῖς ἐκρήξεις.

Καμμιὰ φορὰ καλοπιάνομε καὶ καθυποχρεώνομε τοὺς ἐχθρούς μας, ἀπὸ τὴν πολλὴ διάθεσι ποῦ ἔχομε νὰ τοὺς δαγκάσωμε!

Καὶ τὰ χειρότερα πράγματα τοῦ κόσμου περνοῦν καμμιὰ φορὰ μὲ ἀξιώσεις ὑπεροχῆς, φθάνει νὰ δανεισθοῦν ἕνα ἐκθαμβωτικὸ ὄνομα...

Συμπονοῦμε πολὺ περισσότερο τ' ἀτυχήματα τῶν ἄλλων ποῦ 'μοιάζουν μ' ἐκεῖνα ποῦ ἐπάθαμε ἢ μ' ἐκεῖνα ποῦ ὑπάρχει φόβος νὰ πάθωμε...

Ἕνας βλὰξ εἶναι περισσότερο ὑποκείμενος σ'τὴν ἀρετή, ἀπὸ ἕναν ἔξυπνο...

Εἶναι μερικὰ πράγματα τόσο φανερά, ὥστε δὲν τὰ πιστεύομε, ἐπειδὴ δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε ὅτι ὑπάρχουν καὶ τόσο φανερὰ καταπληκτικὰ πράγματα!

Εἶναι χίλιες φορὲς εὐγενέστερο νὰ εἶναι κανένας ὑποδουλωμένος σ' ἕνα ἰδικό του πάθος, παρὰ σ' ἕναν ἄλλον ἄνθρωπο....

Ναπολέων Λ. Λαπαθιώτης.

ΣΤΟΝ ΦΟΙΝΙΚΑ

Στὴ λίμνη μέσα, ὦ φοίνικα, γέρνεις δειλὰ-δειλά,
δοῦλος στὰ ξένα ἐσὺ καὶ νοσταλγὸς μεγάλος,
καὶ σὰν ἡ αὔρα ἡ ἑσπερινὴ σκλαβώσῃ ἁρμονικὰ
ᾄσματα ἐπάνω στὰ νερά, τῆς ἁρμονίας ὁ σάλος
σὰν ξεψυχήσῃ ἤρεμα στὴ καλαμόπλεχτη ἄκρη,
πικροσταλάζεις ὢϊμέ! καὶ σὺ τοῦ πόνου σου τὸ δάκρυ.

*

Χίλια κι' ἂν σ' αὔξησαν ὄνειρα στὴ πατρικὴ τὴ χώρα,
θὰ ξεψυχήσουν τραγικὰ κι' ἀνήσυχα ἐδῶ τώρα
καὶ θἄρθῃ μέρα ποῦ θὰ ζῇς σὰν φθινοπώρου φύλλο
καὶ θ' ἀντικρύσῃς στὰ νερὰ τῆς λίμνης ἐκεῖ κάτου
ὢϊμέ! μονάχος κι' ἔρημος τὴν ὄψι τοῦ θανάτου.

Ἡράκλειον (Κρήτης) **Μιχ. Γ. Ἀναστασίου**

«Ψυχῆς καθρεφτίσματα»

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Σπρώχνει μπροστὰ τὰ σύννεφα τὸ πλανερὸ τ' ἀγέρι,
κι' ἐκεῖνα χιλιοπρόσωπα τὸ δρόμο τους τραβᾶνε
ἀνοίγωντας τὴν τρικυμιά, τὸ μάνιασμα σκορπῶντας,
κι' ὅλο μπροστὰ πηγαίνουνε.. Γιὰ πέστε μου ποῦ πᾶνε;

Dorothey, Francess, Gurney.

ΕΙΚΟΝΑ

Κάτ' ἀπ' τὸ προσκεφάλι μου, κάθε βραδυά, καλή μου,
βάνω τὴ λατρεμμένη σου ποῦ μοῦ 'χες δώσει Εἰκόνα
κι' ἀτέλειωτα φιλῶντάς την, ξεχνάω ὅλες τὴς θλίψες
καὶ νείρομαι—τί εὐτυχιὰ—πῶς μ' ἀγαπᾷς ἀκόμα.

(Μετάφρασις) *Κώστας Οὐράνης*

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΜΟΥ

Μὲ θέλγει ἡ ἀντίθεσις καὶ τῆς ψυχῆς ἡ πάλη.
Θέλω τοῦ γάμου τὴ πομπὴ ν' ἀκολουθῇ κηδεία·
σιμὰ στὰ μοσχολούλουδα λιβανωτὸς νὰ καίῃ·
δὲν θέλω χωρὶς δάκρυα ποτὲ χαρὰ καμμία.

*

Ὅλα τὰ θέλω φωτεινά, ὅλα τὰ θέλω μαῦρα·
καὶ τὴν ἠχὼ τοῦ τραγουδιοῦ τὴ θέλω μοιρολόϊ·
ποθῶ ἡ αὔρα νὰ γενῇ τοῦ ἡφαιστείου λαῦρα,
καὶ τὰ γλυκὰ φιλήματα πικρὰ σὰν τὴν ἀλόη.

*

Στὸ σπῆτι τῆς ἀγάπης μου δίπλα νεκροταφεῖο
καὶ νεωκόρο νἄχουνε Ἐκείνην οἱ νεκροί!
καὶ 'γὼ σκιὰ βρυκόλακα νὰ μπαίνω στὸ φορεῖο.
Θέλω στὴ κάθε μου χαρὰ τὴ λύπη ἀντικρύ.

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτης) **Ν. Ι. Στρατάκις**

ΓΗ! ΓΗ!

— Πῶς τόσον σκυθρωπὸς καὶ τεταραγμένος, Φερδινάνδε; Μοῦ φέρεις βεβαίως κακὰς εἰδήσεις.

— Δὲν δύναμαι πλέον, γενναιότατε, νὰ τηρήσω μυστικὴν τὴν καθ' ὑμῶν ἀγανάκτησιν τοῦ πληρώματος· ἐὰν μετ' ὀλίγον δὲν φανῇ γῆ... ἀπωλέσθητε. Πάντες ζητοῦσι τὸ αἷμά σας!

Δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει τὰς λέξεις ταύτας ὁ Φερδινάνδος καὶ τὸ πλήρωμα θορυβωδῶς καὶ ὡς θύελλα ἔφθασε: «Προδότα! ἐκραύγαζεν. Αὗται λοιπὸν εἶνε αἱ ὑποσχέσεις σου; Αὗται εἶνε αἱ ἀπολαύσεις καὶ τὰ πλούτη, εἰς τὰ ὁποῖα μᾶς ὁδηγεῖς; Σῶσον ἡμᾶς ἐκ τῆς πείνης, ἤ, ἂν δὲν δύνασαι νὰ δώσῃς εἰς ἡμᾶς ἄρτον, δὸς τὸ αἷμά σου!» Ὁ μέγας ἀνὴρ ἀπαθέστατος εἰς τὴν παραφορὰν ταύτην τῶν ναυτῶν του ἀπήντησε μεθ' ἡρωϊκῆς γλυκύτητος: «Ἐὰν τὸ αἷμά μου, ἀγαπητοὶ σύντροφοι, δύναται νὰ κατευνάσῃ τὴν πεῖνάν σας, λάβετέ το· ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μου ἅπαξ ἔτι νὰ ἴδω τὸν ἥλιον χρυσοῦντα τὴν ἀνατολὴν διὰ τῶν λαμπρῶν του ἀκτίνων· ἐπιτρέψατέ μου, ἵνα καὶ αὔριον σᾶς ἐπανίδω, ἐν πεποιθήσει ὅτι θὰ σᾶς ἐπανίδω εὐτυχεῖς. Ἀλλ' ἐὰν παρ' ἐλπίδα δὲν φανῇ τις σωτήριος παραλία καὶ αὔριον, τότε ἐγὼ αὐτὸς θέλω ἀπαιτήσει παρ' ὑμῶν τὸν θάνατόν μου».

Ἡ μεγάλη ἀταραξία τοῦ ἥρωος καὶ πάλιν καθησύχασε τὸ ἐξαγριωθὲν πλήρωμα. «Ἔστω», ἀνέκραξαν ὅλοι, «ἂς γίνῃ ὡς εἶπες. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἥλιος ἀνατείλῃ χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἡμῶν, θέλεις ἴδῃ τὸ φῶς αὐτοῦ διὰ τελευταίαν φοράν».

*

Καὶ ὁ ἥλιος προέβαινεν εἰς τὴν δύσιν του, ἡ δὲ φεύγουσα ἡμέρα παρεχώρει τὴν θέσιν τῆς εἰς τὴν ἐπερχομένην νύκτα, ἡ πρόοδος τῆς ὁποίας ἔθλιβε πολὺ τὸν Κολόμβον.

Ἡ τρόπις τοῦ πλοίου, πληττομένη ὑπὸ τῶν κυμάτων, διέσχιζε τὸν ἐκτεταμένον καὶ ἔρημον ὠκεανόν, ἐνῷ οἱ ἀστέρες καθαρῶς διεκρίνοντο εἰς τὸν οὐρανόν. Ἀλλ' ὁ τῆς ἐλπίδος ἀστὴρ ἐφαίνετο εἰς τὸν θαλασσοπόρον ὡς μικρὰ στιγμή, πλησιάζουσα ν' ἀποσβεσθῇ. Ἡ σωτήριος στερεὰ ἦτο μακράν!...

Ὁ μεγαλεπίβολος Κολόμβος, κατὰ τὴν φρικτὴν δι' αὐτὸν ἐκείνην νύκτα, κρατῶν τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὰς χεῖρας, ἔστρεφε τὰ βλέμματά του πάντοτε πρὸς δυσμάς.

— Πρὸς Δυσμάς! πρὸς δυσμὰς πέτα πιστόν μου πλοῖον, τὸ τέρμα ἢ τῶν ὀνείρων ἢ τῆς ζωῆς μου. Ὁ νοῦς καὶ ἡ θνήσκουσα καρδία μου σὲ χαιρετῶσιν ἀκόμη».

Σιγανὰ βήματα ἠκούσθησαν. Ἦτο ὁ Φερδινάνδος.

— Φερδινάνδε, εἶσαι σκυθρωπότερος καὶ ὠχρότερον σήμερον· ὁποῖα ἄρά γε νέα μοῦ φέρεις;

— Τὸ πᾶν δι' ὑμᾶς τετέλεσται· μετ' ὀλίγον ὁ ἥλιος θέλει φωτίσει διὰ τῶν θείων ἀκτίνων αὐτοῦ τὴν προσφιλῆ μας σημαίαν.

— Θάρρει, Φερδινάνδε, αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐφορῶντος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου πόλου καὶ γνωρίζοντος νὰ ὁδηγῇ τὰς πιστὰς ψυχὰς πρὸς τὴν ὑστάτην αὐτῶν ὁδόν.

— Ὑγίαινε διὰ παντός, πιστὲ φίλε!...

*

Ὁ Φερδινάνδος ἀπῆλθε καὶ ἡ ὑποφώσκουσα ἡμέρα ἐξηφάνιζεν ἀλληλοδιαδόχως τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρας, προβαίνουσα λευκὴ καὶ ταχεῖα. Οἱ ναῦται, ἐγερθέντες, ἤρξαντο ὁπλιζόμενοι. Καὶ ὅμως ὁ Κολόμβος ἔμενε ἀτάραχος καὶ ἥσυχος, βλέπων τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου πλησιάζουσαν. Ὅτε αἴφνης ἀντήχησεν ἡ σωτήριος φωνὴ τοῦ Πρωρέως:

— Γῆ! γῆ! γῆ!...

Ὅ,τι οὐδεὶς ἐπίστευε νὰ ἴδῃ, ὅ,τι ὁ μεγαλοφυὴς Κολόμβος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὑστάτῃ στιγμῇ ἤλπιζεν, ἀνεφάνη φωτιζόμενον διὰ τῶν πρώτων ἀκτίνων τοῦ ἤδη ἀνατέλλοντος ἡλίου.

Οἱ ναῦται, γονυκλινεῖς πρὸ τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ τὴν συγγνώμην τῶν πράξεών των καὶ ηὐχαρίστουν τὸν παντοδύναμον Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Καὶ ὅμως τίς θὰ ἐπίστευε ποτε, ὅτι ἡ διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀνακαλυφθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς χώρα θὰ ὠνομάζετο τόσον ἀχαρίστως Ἀμερική;

Ἀθῆναι. *(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)* **Φαληράκι**

Ὦ! σεῖς ποῦ τὴν γνωρίσατε, βρύσες πουλιὰ καὶ κρῖνοι,
Πέστε μου ἂν ἐγὼ μπορῶ νὰ ζῶ χωρὶς ἐκείνη.

Ι. Πολέμης.

*

Δὲν θέλω νἆνε ὄμορφη πολὺ
Ἐκείνη ποῦ ἡ μοῖρα μοῦ ἑτοιμάζει·
Μ' ἀρέσ' ἡ εὐμορφιὰ ὅπου μιλεῖ
Καὶ ὄχ' ἡ εὐμορφιὰ ὅπου ξιππάζει.

Ι. Πολέμης.

*

Μὴ μὲ λυπᾶσαι κι' ἂν πονῶ κι' ἂν βαρειαναστενάζω·
Μιὰ τέτοια λύπη μὲ χαραῖς χιλιάδες δὲν ἀλλάζω.

Ι. Πολέμης.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙ

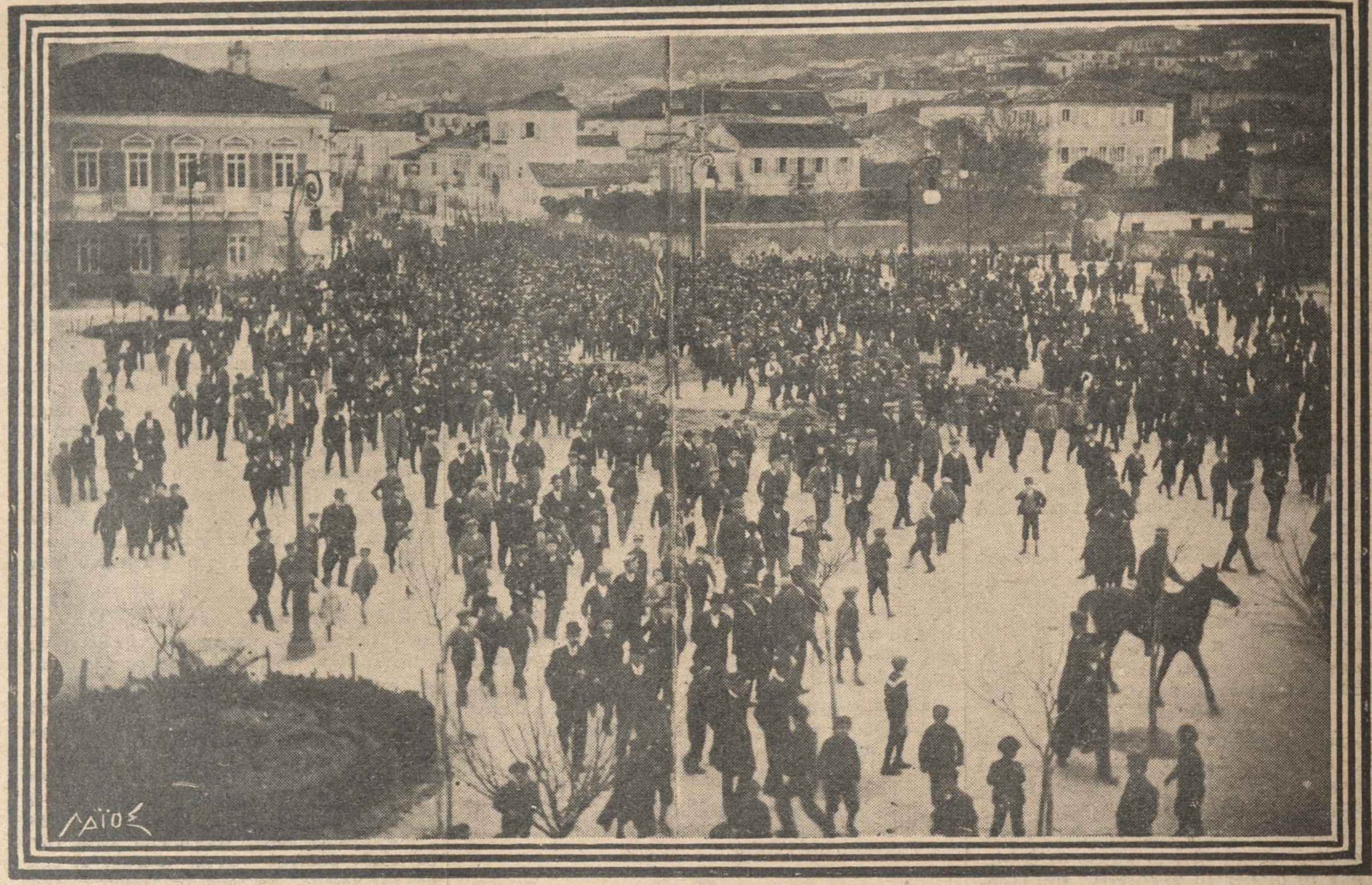

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.—Τὸ τελευταῖον συλλαλητήριον χωρικῶν ἐν τῇ πλατείᾳ Δικαστηρίων Ἀργοστολίου

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Π. Μαρκέτου ἐξ Ἀργοστολιου)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. — Ἰθαγενὴς χορεύτρια

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Δ. Κατσούλη, ἐξ Ἀλεξανδρείας)

ΑΘΗΝΑΙ.—Ὁ 7ετὴς Ἀχιλλεὺς Δ. Φιλήντρας, μετημφιεσμένος

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.—Κορασὶς ὑδροφορος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀν. Γ. Ἀδαμίδου, ἐκ Κων/πόλεως)

Ὁ Γάμος τότε γίνεται εὐτυχής, ὅταν ὁ μὲν ἀνὴρ τύχῃ κωφός, ἡ δὲ γυνὴ τυφλή. ***Μοντεγγάτζα.***

Πρᾶττε μὲ τρόπον, ὥστε νὰ σὲ ζηλεύουν μὲν ζῶντα, νὰ σ' ἐπαινοῦν δὲ ἀποθανόντα. ***Περίανδρος.***

Ὁ ζητῶν νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἕνεκα τῶν συμβαινουσῶν καταχρήσεων ὁμοιάζει ἄνθρωπον ζητοῦντα νὰ ἐκριζώσῃ τὰς ἀμπέλους, διότι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ μέθυσοι.

Δαπανηροτέρα εἶνε ἡ διατροφὴ ἑνὸς ἐλαττώματος ἢ δύο τέκνων. ***Φραγκλῖνος.***

Ἕκαστος ἐργάζεται καὶ ἕκαστος εἶναι χρήσιμος. Ἀξιολύπητος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις λέγει «εἶμαι ἄχρηστος, μεταβαίνω εἰς τὴν ἔρημον».

Ἀδελφοὶ ἐν ὁμονοίᾳ διατελοῦντες εἶναι ἰσχυρότεροι καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου τείχους.

Τὴν μὲν λύπην σου κράτει διὰ σεαυτόν, πέριξ δὲ σοῦ σκόρπιζε τὴν χαράν.

Ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ ἐκδικεῖσθαι εἶνε τὸ νὰ μὴ γίνεσθε ὅμοιοι πρὸς τοὺς κακούς. ***Μάρκος Αὐρήλιος.***

Ἡ ἀλήθεια εἶναι καλὴ θεά, ἀλλὰ τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου συχνότατα τὴν νομίζουν ἐχθράν. ***Δ. Σολωμός.***

ΕΠΑΡΧΙΑΙ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

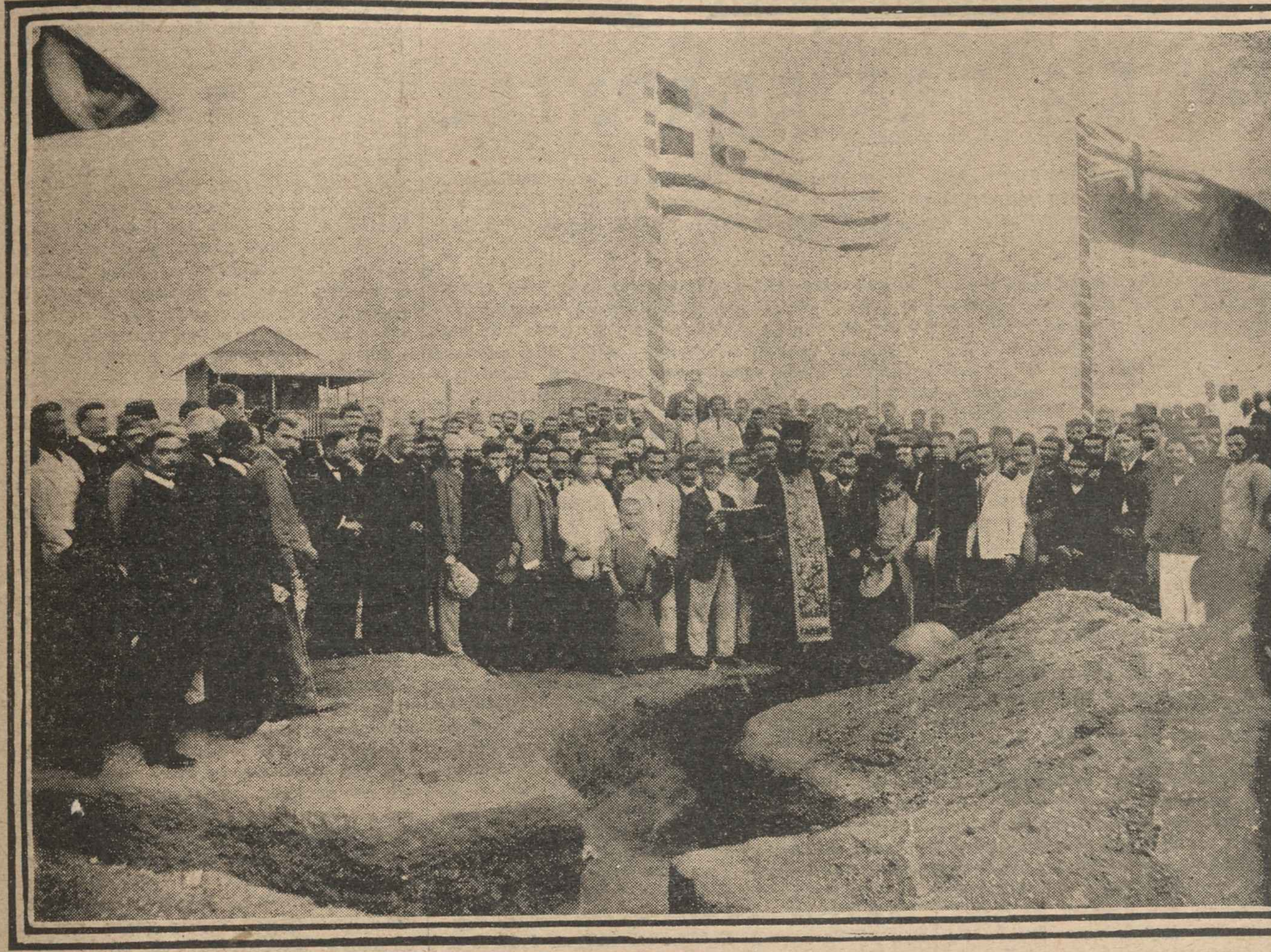

ΠΟΡΤ-ΣΟΥΔΑΝ. — Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἐν Πὸρτ-Σευδὰν Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. — *(Ἐστάλη ἐκεῖθεν ὑπὸ τοῦ κ. Β. Χατζημηνᾶ)*

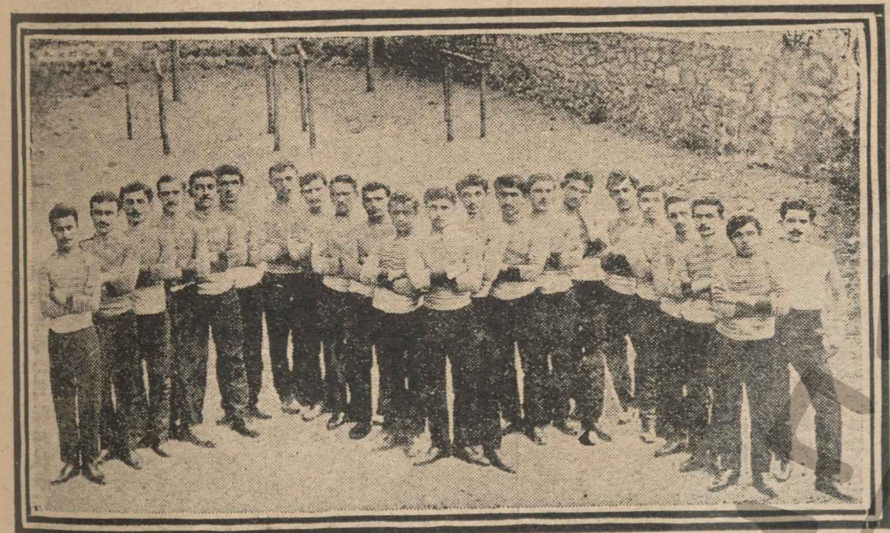

ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ. — Ἡ γυμναστικὴ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ Τραπεζοῦντος.
(Ἀποστολεὺς Μ. Χ. Τσεγκέλογλους ἐξ Ἀμισοῦ)

ΚΑΛΑΜΑΙ.—Ἡ πομπὴ τῆς Ὑπαπαντῆς διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀριστομένους. *(Ἀποστολ. Π. Νικολόπουλος).*

ΟΛΥΜΠΙΑ. — Ἡ κρύπτη διὰ τοὺς ἡττημένους.
(Φωτογραφ. Γ. Ε. Δημητριάδου ἐν Πύργῳ.
Ἀποστολεὺς Ι. Γ. Ἀθανασόπουλος).

ΚΑΪΡΟΝ. — Ἡ Θεολογικὴ Μωαμεθανικὴ Σχολή, τῆς ὁποίας ἀπήργησαν οἱ 30,000 φοιτηταί.
(Ἀποστολεὺς Χαρ. Σκανναβῆς).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται μόνον αἱ ὀλιγόστιχοι καὶ αἱ φθάνουσαι ἐνωρίτερα εἰς τὰ γραφεῖά μας. Ἑκάστη γραμμὴ ἐξ ὅσων ἀναφέρουν γάμους, ἀρραβῶνας, βαπτίσεις, συγχαρητήρια, ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις, ὡς καὶ πᾶν προσωπικὸν θέμα πληρώνεται πρὸς 10 λεπτὰ τὸν στίχον. Ἄλλως ἡ ἀνταπόκρισις δὲν δημοσιεύεται.

ΑΙΓΙΝΑ.—Τὰς ἀπόκρεω διήλθομεν ἐν εὐθυμίᾳ καὶ φαιδρότητι. Πολλοὶ χοροὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν. Ἀλλ' ὁ συγκεντρώσας ὅλην τὴν ἀριστοκρατίαν μας ἦτο ὁ χορὸς ὁ δοθεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Καρύδου. Κατ' αὐτὸν διεκρίθησαν αἱ δεσποινίδες Ε. καὶ Μ. Σταματιάδου, Τούπα, Καλοφώνου, Κατ. Καλούδη, Μουτσάτσου, Μ. Βογιατζῆ καὶ Μπήτρου.
«Τὸ ᾆσμα τῆς Σειρῆνος»

ΑΙΓΙΟΝ.—Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ φιλοπρόοδου νέου καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου κ. Νικολ. Ἀναστασοπούλου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένης σεμνῆς Δος Μαρίας Ἀνδρικάκη.Ηὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Σ. Ἐπίσκοπός μας, τοὺς δὲ νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ἔγκριτος πολιτευτὴς κ. Θεόδ. Γκόφας. Εὐχόμαι αὐτοῖς τὸν βίον ἀνθόσπαρτον, ἔτη δὲ Μαθουσάλεια.
Π. Λάφη

—Παρ' ὅλον τὸ ἐπικρατοῦν ἐνταῦθα ψῦχος, ἡ συρροὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀναπλάσεως εἰς ἣν ἐδόθη χορὸς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἦτο καταπληκτική. Διεξήχθη δὲ ὁ χορὸς ἐν μεγίστῃ εὐθυμίᾳ καὶ τάξει. Κατ' αὐτὸν διεκρίθησαν ἡ Κα Ἐλ. Θεοφ. Πετροπούλου, καὶ ἡ περικαλλὴς Δὶς Μαρία Κανελλοπούλου, ἥτις καὶ ὡς βασίλισσα τοῦ χοροῦ ἐθεωρήθη.
«Χρυσοφεγγὲς λυκόφως»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδόθη χορὸς εἰς τὸ θέατρον «Ζιζίνια» ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας ἡ «Φιλαδέλφεια». Ὁ χορὸς ἐστέφθη ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Αἱ ἀπόκρεω ἐφέτος δὲν ἑωρτάσθησαν θορυβωδῶς ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις μαστίζει τὸν τόπον.
Δημ. Μαργαρίτης

—Κατανυκτικώτατον μνημόσυνον ἐτέλεσεν ἡ Κοινότης Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γ. Ἀβέρωφ.—Τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καπνεμπόρους ἀνησυχεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως περὶ καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ.
«Δοὺξ τῶν Ἀγρίων»

ΑΜΙΣΟΣ (Τουρκίας).—Ἀληθῆ χαρὰν ᾐσθάνθησαν πάντες διὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος «Πρόοδος», τῆς ὁποίας τὴν διοίκησιν ἀνέλαβον ἄνδρες ἐμφορούμενοι ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων.

—Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν Ἄνω Ἀμισῷ ὅμιλος ἐρασιτεχνῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀρτισυστάτου ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου «Ὀρφεὺς» ἔδωκε πρὸς ὄφελος τῶν Σχολῶν εὐεργετικὴν παράστασιν. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ δράματος καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Συλλόγου προὐξένησαν εὐχάριστον ἐντύπωσιν.—Ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ἐπαναληφθεῖσα τὴν Τρίτην καὶ Τετάρτην. Εὐτυχῶς οὐδεμίαν ζημίαν ἐπέφερεν.
«Ἠχὼ τοῦ Εὐξείνου»

ΑΝΔΡΟΣ.—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἠγέρθη σφοδροτάτη καταιγὶς διαρκέσασα ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας. Αἱ ἐπενεχθεῖσαι ζημίαι εἶνε παρὰ προσδοκίαν μικραί.—Ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους καὶ τῶν συνεχῶν βροχῶν αἱ ἀπόκρεω ἐφέτος δὲν εἶχον τὴν συνήθη ζωηρότητα. Τὴν τελευταίαν μόνον Κυριακὴν ἡ Χορῳδία-Μανδολινάτα τοῦ «Ψυχαγωγικοῦ Ὁμίλου» ἐκ 12 νέων ἀποτελουμένη καὶ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Λάδδα ἔδωκεν ἀρκετὴν κίνησιν καὶ ζωηρότητα εἰς τὴν πόλιν μας.
Αὐγὴ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἠλεκτροφωτίστου θεάτρου μας ἐχόρευσαν μετημφιεσμένοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἡ ὀρχήστρα διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Σκλαβούνου. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ 3,000 περίπου δρ. θὰ κατατεθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Φιλαρμονικῆς.—Ἐπίσης εἰς τὸ καφενεῖον Ν. Μήλα ἐδόθη χοροεσπερίς, εἰς δὲ τὸ «Ἀϊ-λάϊφ» καθημέραν ἐδίδοντο χοροί.
«Μοῖρα»

ΒΟΛΟΣ.—Μετὰ πρωτοφανοῦς ζωηρότητος διεξήχθησαν αἱ ἑορταὶ τῶν ἀπόκρεω χάρις τῇ δραστηρίῳ ἐνεργείᾳ τῆς ἀξιοτίμου ἐπιτροπῆς. Ὀγδοήκοντα πέντε ἐν ὅλῳ παραστάσεις παρήλασαν πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς.
Θεόδωρος Ι. Τσαμπάζης

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ἀποκρηάτικη κίνησις ὑπῆρξε ζωηροτέρα ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τῆς πρώτης Κυριακῆς. Εἰς τὸν ἀρχοντικὸν οἶκον τοῦ κ. Οἰκονόμου ἐδόθη ἑσπερίς, καθ' ἣν διεκρίθησαν αἱ Δίδες Ὄλγα Κρεκούκια, Ἀγγελικὴ Κούσουλα, Ἐλπινικὴ καὶ Ἀγάπη Οἰκονόμου.
Σπυρ. Θαλασσινὸς

ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ (Τουρκίας).—Ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα προσωρινῶς διαμενούσης Καλλιτέχνιδος κυρίας Ε. Παρασκευοπούλου τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας Φεβρουαρίου ἐδόθη παράστασις ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου.—Ὁ Κος Δ. Πάταρρας διένειμε τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας 500 ὀκάδ. ἄρτου καὶ 200 ὀκάδ. κρέατος.
«Σκάμανδρος»

ΘΗΒΑΙ.—Τὰς ἡμέρας τῶν Ἀπόκρεω διήλθομεν ἀθορύβως, ἐνῷ ζωηρότατα ἑωρτάσαμεν τὰ Κούλουμα, μεθ' ὅλην τὴν ψυχρότητα τοῦ καιροῦ.—Οἱ ἄλλοι Δῆμοι τῆς Ἐπαρχίας μας, μιμούμενοι τὸν ἰδικόν μας, καὶ αἱ διάφοροι Μοναὶ ἀπέστειλαν διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς ἱκανὰ ποσὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπήν.
Ἐπταπύλιος

ΘΗΡΑ.—Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐδόθη ὡραιοτάτη παντομίμα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Γαλλ. Σχολῆς Ρ. Φρέτσα, Μ. Φιλοπούλου, Χ. Βενετσάνου, Λ. Σανταντωνίου, Ι. Μουράτ, Δ. Μουχτοπούλου, Ι. Σφακιανάκη καὶ Κ. Σαρίδη, καὶ ἀπηγγέλθησαν ἐκλεκτοὶ μονόλογοι ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Δ. Μουχτοπούλου. Εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Issaverdens καὶ τὸν ὑποδιευθυντὴν κ. Anselme ἀπευθύνομεν τὰ συγχαρητήριά μας.—Τὴν παρελθ. Πέμπτην ἐδόθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἥφαιστος» χοροεσπερὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀλαφούζου, ἰατροῦ, παραταθεῖσα ἐν ζωηρότητι μέχρι τῆς 10ης τῆς ἑπομένης. Ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς κοινωνίας μας παρέστη κατ' αὐτήν, ἀπεκόμισε δὲ τὰς καλλίστας τῶν ἐντυπώσεων.
Ἀντ. Αὐλητὴς

ΚΑΙΡΟΝ.—Καὶ πάλιν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀζχὰρ ἐγένετο ἀφορμὴ ταραχῶν. Ὁ Πρύτανις τῆς Σχολῆς παρῃτήθη, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδωκεν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ αἰτήματα τῆς Σχολῆς. Γνωσθείσης τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρυτάνεως, οἱ φοιτηταὶ ἠγανάκτησαν καὶ συναθροισθέντες πρὸ τῆς οἰκίας του ἐξητωκραύγαζον ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἶτα διηυθύνθησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου ὡμίλησεν ὁ προσωρινὸς Διευθυντὴς αὐτοῦ Χακάδα Πασᾶς καὶ ἔψεξέ τινας τῶν φοιτητῶν. Τοῦτο δυσηρέστησε τοὺς ἄλλους, οἵτινες καὶ ἔλαβον στάσιν ἀπειλητικήν. Οἱ ἀστυφύλακες, ἐπεμβάντες νὰ ἐπαναφέρουν τὴν τάξιν, συνέλαβον περὶ τοὺς 30 ἐξ αὐτῶν. Τὸ Πανεπιστήμιον φρουρεῖται ὑπὸ ἰσχυρᾶς δυνάμεως στρατοῦ.
Ὀδυσσεὺς Ἀνηλιάδης.

—Πάντες οἱ ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι τῆς παροικίας μας συνῆλθον εἰς ἓν τῶν κέντρων τῆς πόλεως μας πρὸς καταρτισμὸν Σωματείου πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς φιλολογίας ἐν Καΐρῳ. Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ ἐξελέγη ἐκ τῶν κ. κ. Νικ. Καραβία δημοσιογράφου, Ι. Μπεθάνη δημοσιογράφου, Ἀναστασιάδου, Ἠλία καὶ Φυσεντζίδου δικηγόρων.

—Ὁ «Καλλιτεχνικὸς Σύνδεσμος» Καΐρου ἤρχισεν ἀπό τινος δίδων ἑβδομαδιαίας διαλέξεις ἐν τῷ Ἑλλην. Κέντρῳ.
Λουκᾶς Ν. Χριστοφίδης

—Περίεργον καὶ σπάνιον μετεωρολογικὸν φαινόμενον παρετηρήθη τὴν παρελθ. Πέμπτην. Ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. ἤρχισε νὰ πίπτῃ λεπτὴ κιτρίνη κόνις, τὴν ὁποίαν ὁ σφοδρῶς πνέων ἄνεμος ἐκόμιζεν ἐκ τῆς ἐρήμου Σαχάρας. Τὰ ἀντικείμενα προσελάμβανον κιτρινωπὴν χροιάν, γινόμενα δυσδιάκριτα ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως. Ἡ ποταμοπλοΐα τοῦ Νείλου διεκόπη, ἡ δὲ κίνησις τῆς ἀγορᾶς σχεδὸν ἔπαυσεν. Οἱ ἀφελέστεροι ἐνόμιζον ὅτι ἐπῆλθε τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρετάθη μέχρι τῆς 9ης ἑσπερινῆς.

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Τὸ ἀπόγευμα τῆς προπαρελθούσης Δευτέρας ὁ φρούραρχος κ. Ι. Χατζόπουλος ἔδωκε χορόν, εἰς ὃν παρευρέθη τὸ ἄνθος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Ὁ χορὸς διεξήχθη ἐν εὐθυμίᾳ. Οἱ προσκεκλημένοι ἀνεχώρησαν κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς εὐγενείας καὶ τῶν περιποιήσεων τοῦ κ. Χατζοπούλου.—Ὡσαύτως τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ κ. Π. Λογοθέτης ἔδωκε χορόν, εἰς ὃν προσκληθὲν παρευρέθη ὅ,τι ὡραῖον ἔχει ἡ ἡμετέρα κοινωνία. Οἱ προσκεκλημένοι ἀπεκόμισαν ἐξ αὐτοῦ τὰς καλλίστας τῶν ἐντυπώσεων.
Ὀφέλτης

ΚΙΟΣ (Τουρκίας).—Ἡ νόσος εὐλογία ἀνεφάνη ἐν τῇ πόλει μας. Ἕνεκα τούτου, ἀνωτέρα διαταγῇ, ἤρχισεν ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν κατοίκων ἐν τῷ Δημαρχείῳ.—Ἡ πόλις μας ἀπό τινος φωτίζεται τὰς νύκτας δι' 8 ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων.—Ψῦχος δριμύτατον κρατεῖ. Ἡ χιὼν καλύπτει τὴν πόλιν.—Μετὰ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου, ἀπαγγελθέντων διαφόρων ποιημάτων καὶ ψαλέντος —πρώτην ἤδη φορὰν— τοῦ Ἑλληνικοῦ ὕμνου.
Ἀγγ. Γ. Βανδώρου

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.—Αἱ ἀπόκρεω ἐφέτος ἀφ' ἑνὸς ἕνεκα τῆς μαστιζούσης ἡμᾶς οἰκονομικῆς καχεξίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος διῆλθον ὅλως ἀθόρυβοι.—Φιλοπρόοδοί τινες νέοι, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Κωνστ. Ρώτας, ἵδρυσαν σύλλογον φοὺτ-μπώλ.
Κώστας Ντόλας

ΚΡΙΕΚΟΥΚΙΟΝ.—Εἷς τῶν νέων καὶ νεᾶνις ἐκλεκτὴ τῆς πόλεώς μας ἀγαπῶνται ἀπὸ πολλοῦ. Συχνὰ συνηντῶντο καὶ ἐξωμολογοῦντο ἀμοιβαίως τὸν ἔρωτά των. Ἀτυχῶς ὅμως ὁ ἔρως καὶ αἱ συναντήσεις ἐγένοντο γνωσταὶ εἰς τοὺς γονεῖς τῆς κόρης, οἵτινες ἤρχισαν ἀσκοῦντες ἐπ' αὐτῆς αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν. Εἰς μάτην ἔκτοτε οἱ ἐρωτιδεῖς προσεπάθουν νὰ δημιουργήσουν εὐκαιρίαν, ὅπως ἐπανίδωσιν ἀλλήλους. Ἡ εὐκαιρία τέλος ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Ὁ ἐραστὴς μετημφιεσμένος εἰς γυναῖκα εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν τὸν οἶκον τῆς φίλης του μετὰ φίλου του τινος ἐπίσης μετημφιεσμένου. Ἐκεῖ ὁ σύντροφος τοῦ ἐραστοῦ ἀπασχολεῖ τοὺς οἰκείους καὶ δίδει καιρὸν εἰς τὸν φίλον του ν' ἀπομονώσῃ τὴν κόρην, ν' ἀποκαλυφθῇ εἰς αὐτὴν καὶ ἀνταλλάξῃ μετ' αὐτῆς φίλημα, ὡς σφραγῖδα τῆς ἀμοιβαίας πίστεώς των, καὶ εἰς πεῖσμα τῶν γονέων της.
«Ἡ Χάρις καὶ τὸ Κλέος»

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη ἐρασιτεχνικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ εὐγενῶν ἐρασιτεχνῶν.—Μετὰ μεγάλης λύπης ἐμάθομεν τὴν ἐντεῦθεν μετάθεσιν τοῦ Νομάρχου κ. Ἀχ. Τσιμπουράκη.
Νίκος Γκουντ.

ΛΑΜΙΑ.—Τὴν ἑσπέραν τῆς 7ης ἱσταμένου ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ζυθοπωλείου ἡ «Ἥβη» οἰκογενειακὴ χοροεσπερὶς ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς φιλαρμονικῆς τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς ὑπῆρξε μετρία, μεθ' ὅλας τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας τοῦ διοργανώσαντος τὴν ἑορτὴν διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου.—Ἡ κίνησις κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀπόκρεω καθυστέρησε πολὺ τῆς τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἡ ἔλλειψις εὐθυμίας καὶ φαιδρότητος ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τοῦ τόπου μας. Οὐκ ὀλίγους δὲ τῶν Λαμιέων ἐκράτησε παρὰ τὴν ἑστίαν των καὶ τὸ ἐπικρατῆσαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκτάκτως δριμὺ ψῦχος.
Γ. Α. Φαρμάκης

ΛΑΡΙΣΑ.—Λίαν ἐπιτυχῶς διεξήχθη ὁ ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς μας δοθεὶς χορὸς τὴν 7ην τρέχ. ἐν τῇ Λέσχῃ. Παρευρέθησαν εἰς αὐτὸν πλεῖσται οἰκογένειαι τῆς ἀνωτάτης τάξεως. Διεκρίθησαν δὲ διὰ τὰς ἀμφιέσεις των, τὴν καλλονήν των καὶ τὴν χορευτικὴν δεινότητα αἱ Δες Γαρδίκη, Γκολφινοπούλου, Τρικκαλιώτου, Ἰατροῦ, ἐκ δὲ τῶν κυριῶν αἱ Και Βλάχου, ἰατροῦ καὶ Μουλούλη, ἰατροῦ. Ἡ Δὶς Γαρδίκη ἐξετέλεσεν ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια ἐπὶ κλειδοκυμβάλου.
Ἰωάννου

—Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰταλικὸν Σχολεῖον ἔλαβον τοιοῦτο καλῆς διαγωγῆς αἱ συμπολίτιδες ἡμῶν Δες Κ. Σιάμπαλη καὶ Μ. Καλαφάτη, ἃς συγχαίρω.
Ἀνταποκριτὴς

ΛΑΥΡΕΙΟΝ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλομούσων ἐδόθη μεγάλη χορευτικὴ προεσπερίς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ ἡ Φιλαρμονικὴ ἐπαιάνιζεν. Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἔκτακτος.
Stélios J. Muscat

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Μεθ' ὅλην τὴν ψυχρότητα τοῦ καιροῦ μετ' εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος διεξήχθησαν αἱ ἑορταὶ τῶν Ἀπόκρεω. Πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων μετημφιεσμένοι διέτρεχον τὰς ὁδοὺς καὶ ἐπλήρουν τὰς αἰθούσας πολλῶν οἰκογενειῶν.
Γ.

ΜΑΝΣΟΥΡΑ.—Ἡ ἀποκρηάτικη κίνησις ὑπῆρξε κάπως ζωηροτέρα ἐφέτος, παρ' ὅλην τὴν ἐξακολουθοῦσαν χρηματιστικὴν κρίσιν, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τοὺς Συλλόγους, οἵτινες διωργάνωσαν διαφόρους ἑορτὰς καὶ χορούς. Ὁ χορὸς τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου «Ὀρφεὺς» διεξήχθη ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ. Ὡσαύτως ἐπέτυχε καὶ ὁ μέγας χορὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως Μανσούρας.—Ἤρχισεν ἀπὸ μηνὸς ἡ λειτουργία τῆς νυκτερινῆς σχολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως Μανσούρας, ἐνεγράφησαν δὲ εἰς αὐτὴν τριάκοντα περίπου μαθηταί.
Γεώργιος Ι. Ἀναγνώστου

ΜΕΣΣΗΝΗ.—Ἀρκετὴ εὐθυμία καὶ ζωηρότης παρετηρήθη εἰς τὴν πόλιν μας κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου καὶ κατὰ τὴν καθαρὰν Δευτέραν. Ἡ διακόσμησις τῆς πλατείας καὶ τῶν καταστημάτων, ὀφειλομένη εἰς τὸν ζῆλον τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὴν προθυμίαν καὶ συνδρομὴν τῶν καταστηματαρχῶν, ἦτο καλλιτεχνικωτάτη. Ὁμάδες μετημφιεσμένων καὶ ὁμάδες ἀσῴων νέων μὲ τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα παρήλαυνον διὰ τῆς πλατείας καὶ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν. Κατὰ τὴν καθαρὰν Δευτέραν ἀρκετὸς κόσμος εἶχε προσέλθῃ ἐκ τῆς γείτονος πόλεως τῶν Καλαμῶν χάριν τοῦ περιέργου ἐθίμου τῆς «κρεμάλας».
Γεωρ. Λ. Χρ...

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.—Τὴν 31 παρελθ. μηνὸς μετὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ θριαμβευτικὴν συναυλίαν τοῦ διαπρεποῦς Ἕλληνος καλλιτέχνου μανδολιστα κ. Νίκου Δ. Πετροπούλου, ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωαν. Καρατζᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἐπίσημον γεῦμα τὸν κ. Πετρόπουλον. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθανάσιος καὶ πολλὰ τῆς πόλεως μας ἐπίσημα πρόσωπα μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.
Ἀνταποκριτὴς

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.—Ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ ἑωρτάσθη μετὰ ζωηρότητος. Πλεῖσται ἀποκρηάτικαι παραστάσεις, ἄλλαι σατυρικαί, ἄλλαι θεαματικαί, διῆλθον μέσῳ τῆς πόλεως, παιανιζούσης τῆς Φιλαρμονικῆς. Ταῦτα δὲ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν φοιτητῶν μας. Εἰς τὰς ἐπιτυχεστέρας παραστάσεις ἀπενεμήθησαν βραβεῖα.
«Πηλείδης Ἀχιλλεὺς»

—Τὴν εὐθυμίαν τῶν ἀπόκρεω ἐμείωσεν ἡ μεροληψία τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀπένειμε τὰ βραβεῖα εἰς κοινοτάτας καὶ μηδεμίαν σημασίαν ἐχούσας παραστάσεις, ἀδικήσασα τὰς εὐφυεῖς ὅσον καὶ ὡραίας τοιαύτας.
Περρῖνος Γ. Δανδῖνος

ΠΑΤΡΑΙ.—Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω ἑωρτάσθη μετὰ μεγάλης εὐθυμίας, συνέβαλε δὲ εἰς τὸν ἑορτασμὸν καὶ τὸ εὔδιον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ καιροῦ ἡ γλυκύτης. Παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν πολλὰ ἅρματα, ὧν προηγεῖτο τὸ πολυτελὲς τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἀπόκρεω, ἥτις ἐκάθητο ἔχουσα παρ' αὐτῇ τὸν πατέρα Βάκχον. Τελευταῖον ἔκλειε τὴν ὅλην πομπὴν τὸ ἅρμα τῆς Μανδολινάτας.—Ἡ δευτέρα Κυριακὴ τῶν Ἀποκρέω δὲν ἑωρτάσθη μετὰ ζωηρότητος. Μόνον τέσσαρα ἅρματα παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας. Οἱ ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ δοθέντες δύο χοροὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑορτῶν ἐπέτυχον ἐξαιρετικῶς. Τὸ θέατρον ἦτο κατάμεστον μετημφιεσμένων καὶ μή.
Βοσπορίτης

—Ἕνεκα τοῦ ἰσχυροῦ ἀνέμου προσήραξεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ὀλλανδικὸν πλοῖον «Ναπολέων ὁ Γ'» τὸ φέρον μεγάλην ποσότητα σιγαρέτων καὶ πούρων Ὀλλανδικῶν.
Πατρινὸς.

ΠΥΛΟΣ.—Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθν. Τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ηὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τοὺς νέους τοὺς διοργανώσαντας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰατροῦ κ. Νικολοπούλου τὴν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν θεατρικὴν παράστασιν διὰ τὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αὐτῶν αἰσθήματα καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποστολὴν τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ τῶν δραχ. 300.
Παῦλος Κοκκώνης

ΠΥΡΓΟΣ.—Ἡ προτελευταία Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐπανηγυρίζετο, ἐφέτος διῆλθεν ἡσύχως. Μετημφιεσμένοι οὐδαμοῦ ἐφάνησαν. Πέντε μόνον μαθηταὶ μετημφιεσμένοι διερχόμενοι ἐφ' ἁμάξης ἐκ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεώς μας ἔρριπτον εἰς τοὺς μεστοὺς κυριῶν ἐξώστας κομφετὶ καὶ ἄνθη.—Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ σωματείου «Ἅγιοι Λουκᾶς καὶ Παντελεήμων» ἐξελέγη πρόεδρος ὁ κ. Β. Μιχαλόπουλος.
Θωμᾶς Βαρθολομαῖος

—Εἰς τὴν ἑσπερίδα τοῦ κ. Τρ. Κανελλοπούλου παρέστησαν πολλαὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες, διεκρίθη δὲ ἡ ἀβροτάτη καὶ χαριεστάτη δεσποινὶς Τοῦλα Γιαννοπούλου, διδασκάλισσα.—Μεγαλοπρεπῶς ἑωρτάσθη εἰς τὸν ἐνταῦθα Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἡ ἑορτὴ τοῦ πολιούχου τῆς πόλεώς μας Ἁγίου Χαραλάμπους.
Ἰωάν. Γ. Ἀθανασόπουλος

—Ἡ ἀποκρηάτικη κίνησις τῆς τελευταίας Κυριακῆς ἦτο ζωηροτάτη. Διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεώς μας παρήλασαν πολλοὶ ὅμιλοι μετημφιεσμένων.
«Ὑάκινθος»

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.—Ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον μαστίζει τὴν πόλιν μας ἡ νόσος ὀστρακιά· ὡς ἐκ τούτου ἀποφάσει τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ σχολεῖα ἐκλείσθησαν ἐπὶ 10 ἡμέρας.—Αἱ Ἀπόκρεω δὲν ἑωρτάσθησαν μετὰ ζωηρότητος ἕνεκα Ἀστυνομικῆς διαταγῆς τοῦ Νομάρχου μας, δι' ἧς ἀπηγορεύετο ἡ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς κίνησις μετημφιεσμένων, ἰδίως τὴν νύκτα.
Ἄρης

ΣΠΑΡΤΗ.—Μετὰ ζωηρότητος διεξήχθη ὁ ἐν τῷ Κουτσείῳ θεάτρῳ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην δοθεὶς ἀποκρηάτικος χορός. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ οἱ κ. κ. Γ. Μαχαιρόπουλος καὶ Α. Μπιφέρνο, μουσικοδιδάσκαλος, κατέθελξαν πάντας, ἐκτελέσαντες διάφορα ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια ἐκεῖνος μὲν διὰ βιολίου, οὗτος δὲ διὰ πλαγιαύλου.
«Ἠχὼ τῶν βράχων»

—Ζωηρότατα ἑωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ εἴσοδος τοῦ Καρναβάλου εἰς τὴν πόλιν μας, μεθ' ὅλην τὴν κακοκαιρίαν. Τὸ ἅρμα τὸ φέρον τὸν Καρνάβαλον ἔστη πρὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου τοῦ «Στέμματος» ὅπου τὸ προσεφώνησεν ὁ κ. Θ. Παπαγεωργόπουλος, καὶ ἐψάλη τὸ ᾆσμα τῆς ἀποκρηᾶς. Μετὰ ταῦτα τὸ ἅρμα διέσχισε τὰς ὁδοὺς παρακολουθούμενον ὑπὸ πολλοῦ θορυβώδους πλήθους.
Λακεδαιμόνιος

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας δύο ἅρματα, τὸ ἓν διακωμῳδοῦν τὸν Ἐθν. Φωτισμὸν καὶ τὸ ἄλλο παριστῶν τοὺς νέους Σπαρτιάτας φρουροῦντας τὰ κοινά, ἅτινα καὶ ἐβραβεύθησαν.
«Senex cuias»

ΣΠΕΤΣΑΙ.—Τὰ οἰκονομικὰ τῆς νήσου μας εὑρίσκονται εἰς εὐεξίαν. Αἱ ἐλαῖαι ἐφέτος κατὰ τὰς κρίσεις τῶν γεωργῶν μας θὰ εἶνε ἀφθονώταται, ὡς καὶ τὰ ἀμύγδαλα.
Μιχ. Σ. Οἰκονόμου

ΣΥΡΟΣ.—Ψῦχος δριμύτατον ἐπικρατεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου.—Αἱ ἀπόκρεω διῆλθον ἀθόρυβοι. Μόνον ὀλίγαι ἀπογευματιναὶ καὶ χοροεσπερίδες ἐδόθησαν ὑπό τινων οἰκογενειῶν. Ἕνεκα τοῦ σφοδροτάτου ψύχους δὲν ἑωρτάσθησαν καὶ τὰ κούλουμα.
«Ζέφυρος τοῦ Αἰγαίου»

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἡ πρὸ καιροῦ προαγγελθεῖσα μουσικὴ συναυλία ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καφενείου Παπανικολάου, ἥτις ἐπέτυχε θαυμασίως. Κατὰ ταύτην αἱ δεσποινίδες Λίτσα Ζαχαροπούλου, Ἰουλία Χατζηγώγου καὶ Πιπίτσα Χριστοδήμου ἐξετέλεσαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τῇ συνοδείᾳ βιολίου ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια. Οἱ κ. κ. Αἰμ. Κανούτας καὶ Ἡρ. Χορδάκης ἔψαλαν ὡραίας δυῳδίας καὶ μονῳδίας. Ὁ κ. Φίλιππος Χριστοδήμος ἐξετέλεσεν ἐπιτυχέστατα ἐπὶ βιολίου διαφόρους μουσικὰς συνθέσεις. Ὁ κ. Ἀλέξ. Κουσκολέκας ἀπήγγειλεν ἐν μέσῳ πυκνῶν χειροκροτημάτων τὸν κωμικὸν μονόλογον ἡ «Μύγα», καὶ αἱ δεσποινίδες Εὐτυχία Χατζοπούλου, Ἀγγελικὴ Κατόπη, Λίτσα Ζαχαροπούλου καὶ Βασ. Μπεκοπούλου μετὰ τοῦ κ. Αἰμ. Κανούτα καὶ Ἡρ. Χορδάκη ἔψαλαν ὡραῖα ᾄσματα, τὴν «Καστανὴν καὶ Γαλανομάταν».—Εὐθύμως καὶ ἐφέτος ἑωρτάσθησαν αἱ Ἀπόκρεω. Παρὰ πολλῶν οἰκογενειῶν ἐδόθησαν χοροεσπερίδες.
«σ ρ»

—Ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἀνεβιβάσθη.—Μεγάλη ἐμπορικὴ κρίσις παρατηρεῖται ἐνταῦθα. Πολλοὶ ἔμποροι ἐπτώχευσαν.
Τρικκαλινός.

ΥΔΡΑ.—Τὰς ἀπόκρεω διήλθομεν ἐν εὐθυμίᾳ. Ἡ κίνησις ἦτο ζωηρὰ καὶ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, καίτοι ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρός.—Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς.

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Μεγαλοπρεπεστάτη ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τοῦ πολιούχου Ἁγίου Χαραλάμπους.—Παρῆλθε καὶ ἡ Κυριακὴ τῶν ἀπόκρεω μετὰ τῆς αὐτῆς ἡσυχίας μεθ' ἧς παρῆλθον καὶ αἱ ἄλλαι, χωρὶς δηλ. νὰ ἴδωμεν περισσοτέρους τῶν 5–6 μετημφιεσμένων.
Γ. Κ. Ἀντωναρόπουλος

ΧΑΛΕΠΑ (Κρήτης).—Ὁ ἄριστος ἐν τοῖς νέοις κ. Ἀντώνιος Λουκογιαννάκις ἐτέλεσε τὴν παρελθ. Κυριακὴν τοὺς γάμους του μετὰ τῆς διὰ πολλῶν ἀρετῶν κεκοσμημένης Δίδος Ἰουλίας Ο. Σουρσουλάκι. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Μιχ. Γ. Ρωμανιᾶς.—Ὁ κ. Γ. Σουβλάκης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλεμπόρου Χαλέπας κ. Στυλ. Μπαμπᾶ, ὀνομάσας αὐτὸν Εὐθύβουλον.
Χαλεπιανὸς

ΧΑΝΙΑ.—Μὲ ἀρκετὴν ὅπως πάντοτε ζωηρότητα διεξήχθη τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ χορὸς τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου, ὁ διδόμενος ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ὁ «Χρυσόστομος» ὑπὲρ τῶν σχολῶν τῶν ἀπόρων παίδων. Ὁ διάκοσμος τῆς αἰθούσης ἦτο μεγαλοπρεπής. Τὰ πάντα ἐν αὐτῇ ἦσαν χάρις καὶ γοητεία. Νεάνιδες χαρίεσσαι, λιγεῖαι καὶ σφριγῶσαι ἀπετέλουν συμπλέγματα ἀρχαίων Νυμφῶν, εἰς δὲ τοὺς προσκεκλημένους κατέδειξαν χορευτικὴν δεινότητα καὶ εὐστροφίαν, «λυγίζουσαι ὡς κάλαμοι» ὡς ἔλεγεν ὁ Μυσσέ. Τὸ κυλικεῖον ἦτο πλουσιώτατον.
Μαυρίκιος

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ 25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ (ὑπολογιζόμενος πρὸς 35 στοιχεῖα). Ἂν δὲν περιέχεται πλῆρες τὸ ἀντίτιμον, ἡ καταχώρισις δὲν δημοσιεύεται, οὔτε δίδεται ἀπάντησις εἰς τὸν ἀποστολέα διὰ τῆς «Ἀλληλογραφίας». Ὅταν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὴν δραχμήν, πρέπει νὰ στέλλεται εἰς χαρτονόμισμα.

* * *

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Ὁ κ. Λουκᾶς Ν. Χριστοφίδης, ἐκ Καΐρου, ὑποβάλλει εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀξιοτίμους ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος» τὶς κάτωθι δύο ἐρωτήσεις:

α'. Ποῖος ὁ εὐγενέστερος πόθος παντὸς εὐγενοῦς νέου;

β'. Ποία ἡ εὐγενεστέρα εὐχὴ πάσης εὐγενοῦς μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα της;

Ἡ μὲν πρώτη ἐρώτησις ἀφορᾷ πάντας τοὺς κ. κ. ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος», ἡ δὲ δευτέρα πάσας τὰς ἀναγνωστρίας αὐτῆς. Καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην ἡ ἐπιτυχεστέρα ἀπάντησις ἀμειφθήσεται παρὰ τοῦ ἰδίου διὰ τριῶν 12δων cartes postales Égyptiennes. Διὰ δὲ τὴν δευτέραν διὰ μιᾶς δωδεκάδος καὶ 100 ἐπισκεπτηρίων καλλιτεχνικωτάτων μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐπιτυχούσης.

Αἱ δύο ἐπιτυχέστεραι ἀπαντήσεις μετὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων δημοσιευθήσονται ἐν τῇ Ἀνοικ. Ἀλληλ. δαπάναις τοῦ ἰδίου. Ἡ ἀμοιβὴ ἀσφαλής. Αἱ ἀπαντήσεις δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν ἐρωτῶντα ἐπὶ ταχ. δελταρίων μὲ τὰς πραγματικάς των ὑπογραφὰς μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου καθ' ἡμᾶς. Διεύθυνσις: Mr Loucas Christofidès, Imprimerie Nationale (Boulac) Caire-Égypte.

* * *

Δημαρχικὰ καθήκοντα. Ἀλήϊον Πυραμίδων, Κάϊρον. Ὡς πρὸς τὰ δημαρχικὰ καθήκοντα ὑποστηρίζω τὴν γνώμην τοῦ ἐκ Πύργου Ἠλείας Γεωργίου Πετροπούλου. Πόρος. Ι. Σ.

* * *

Ἀλήϊον Πυραμίδων, Κάϊρον. Καθὼς λέγει ὁ ἐκ Πύργου Γεώργιος Πετρόπουλος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, τί κάμνει, ζευγάρι ἢ ἀμπέλια σκάπτει; Ὁ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου Νικόλαος Μ.

Ἀνταλλάσσω κάρτ. ποστ. Ἀλκυονὶς. Πύργον-Θήρας.

* * *

Ἀνταλλάσσω κάρτ-ποστάλ πανταχόθεν: Talena Kardia--Dessouk—Égypte.

* * *

Ἀνταλλάσσω κάρτας πανταχόθεν. «Ξενητευμένος» 292 W. Taylor St.—Chicago ill. America. 2

* * *

*Ἀνταλλάσσω πανταχόθεν ὡραίας τοποθεσίας ἢ καλλονάς. Ἰδιαιτέρως δὲ μὲ τοὺς ἐν Σπάρτῃ συνδρομητὰς καὶ **συνδρομητρίας** τῆς «Ἑλλάδος»: J. Georgiou Qutsouk Millet Han 15. Galata Constantinople.*

* * *

Παύω τὴν ἀνταλλαγήν. Γλυκὺ Ὄνειρον—Πύλος.

* * *

ΑΣΦΑΛΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΚΑΡΤΩΝ

Ἀνταλλάττω cartes-postales διάφορα, καὶ δὴ τοποθεσίας, μετὰ Κυρίων καὶ Δεσποινίδων πανταχόθεν. Ὀνοματεπώνυμα διευθύνσεως πραγματικὰ καὶ εὐανάγνωστα. Γραμματόσημα καὶ ὑπογραφαὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως τῶν δελταρίων:

Melle
Nitsa Oeconomou
En face du Palais Khédivial
Le Caire-Égypte

* * *

Ἀνταλλάσσω δελτάρια πανταχόθεν. Προτιμῶ καλλονάς. Ἀπάντησις ἀσφαλεστάτη καὶ ταχεῖα par la Poste Française. «Ξενητεμένο πουλί» Poste-Restante Salonique

* * *

ΣΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΑΛΒΑΝ

Ἂν εἶσαι ἀπὸ τὴν Τουρκία καὶ ξεύρῃς Τούρκικα,
νὰ γράψῃς τὄνομά σου, νὰ βάζῃς χαραβᾶ (Ἀμφ. Ὀθωμ.)
Ἂν εἶσαι ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ ξεύρῃς Γαλλικά,
νὰ βάλῃς τὸ καπέλλο γιὰ νὰ μᾶς χαιρετᾷς.
Ἂν ὅμως εἶσαι Ἑλληνίς, κόρη τῆς Ἀττικῆς,
νὰ γράψῃς τὄνομά σου σὲ γαλανόλευκο χαρτί.
Κάϊρον. *«Κλεοπάτρα»*

* * *

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΝ ΜΟΥ

Λυπούμαι ποῦ δὲν δύναμαι
τραγούδια τώρα νὰ σοῦ ψάλλω,
γιατὶ ὡρκίσθην στὸν Θεὸν
τραγοῦδι νὰ μὴ εἴπω ἄλλο.

Πλὴν ὅταν ἔλθῃ ἡ ἄνοιξις
π' ἀνθίζουν τὰ λουλούδια,
τότε ἡ πικραμένη μου καρδιὰ
θ' ἀρχίσῃ τὰ τραγούδια.
«Πικραμένη Καρδιὰ»

* * *

Ἀνταλλάσσω κάρτας μὲ Ἀρσακειάδας. Poste-Restante, ἐνταῦθα. «Ὁ Σπουδαστής».

* * *

Ἀνταλ. κάρτας. Δὶς «Λωρὶς» P. R. Ἄμφισσαν.

* * *

Ἀνταλ. γραμματόσημα. Ρίκα Ἀγγελοπούλου, Πύλον.

* * *

Ἡ Ροδιὰ θερμῶς εὐχαριστεῖ πάντας καὶ πάσας τοὺς μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφοῦντας. Δέχεται ἀνταλλαγὴν καρτῶν, προτιμᾷ καλλονάς. Διεύθυνσις ἀσφαλής: Ροδιά. Poste-Restante.—Λεβάδειαν.

* * *

Ἡ γράψασα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Αὐγὴ παρακαλεῖται νὰ δηλώσῃ τὸ ὀνοματεπώνυμόν της διὰ τῆς ἀνοικτῆς ἀλληλογραφίας. «Κρ.».

Ἀνταλλάσσω cartes postales πανταχόθεν. Κρατῖνος.

* * *

Παύω ἀνταλλαγὴν καρτῶν, ὡς καὶ ἀλληλογραφίαν. Κόρη τῶν Στεναγμῶν—Βόλος.

* * *

Σύνθεσιν Ἄτυος ἕως πότε θ' ἀναμένω; Ἄλβα.

* * *

Ἀνταλλάσσουν cartes postales ἡ Δὶς Κοῦλα Κ... B. P. No 25—Kafr Zayat καὶ ἡ Δὶς «Cardioktipitoua»—Kafr Zayat (Égypte).

* * *

Ἐπιθυμῶ ἀνοικτὴν ἀλληλογραφίαν ὡς καὶ correspondance ἐντὸς τῆς πόλεως. Ζητῶ μίαν συμβουλὴν ἀπὸ τὰς φίλας: «Τί νὰ κάμω π' ἀγαποῦσα καὶ δὲν ἀντηγαπήθην;» Πουέρτος Μαλκράφτ, Poste Restante, Ἀθῆναι.

* * *

*Ἀνταλλάσσω Cartes πανταχόθεν. Ἀπάντησις ταχεῖα. Ἀδόλφον Ὡριέμα, P. R, **Βόλον**, (Ἑλλάδα).*

* * *

***Πρὸς τὸν Φίλερων.** Εἰς τὸ δελτάριόν σας ἀπήντησα, κάρταν ὅμως δὲν ἔλαβα. Λάτρις ὅλων τῶν ψευδωνύμων.*

* * *

Νὰ Σοῦ στείλω «ΚΛΑΙΛΙΑΝ» Σὺ ποῦ μ' ἐννοεῖς;

* * *

Κον Σ. Π. b. p. 992 Alexandrie. Πᾶνος Δ. Στρούμπος, Ἑταιρία Οἴνων, Καλάμας. Γνωρίσατε ὑμετέραν.

* * *

Ἀνταλ. c. p. «Ιοδοδάκτυλος Αὐγή», P. R. Λάρισαν.

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ

Τὸ φίλημα κέκτηται ἰδίαν αἰσθητικήν.

Ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ καὶ θορυβώδους ἐκείνου φιλήματος τῶν ἀρχαίων λαῶν, οἵτινες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐφιλοῦντο καὶ χάριν χαιρετισμοῦ ἀκόμη, μέχρι τοῦ σιωπηλοῦ καὶ δειλοῦ φιλήματος τῶν νεωτέρων χρόνων, ὅπερ τοσαύτας ὑποκρισίας περικλείει, εἶνε μία ὁλόκληρος βαθμιαία ψυχολογικὴ παραλλαγή, μία ὁλόκληρος ἱστορία ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τροποποιηθέντων ἢ ἐκλιπόντων διὰ μέσου τῶν ἐνιαυτῶν.

Τὸ ἀρχαῖον φίλημα ἐδίδετο διὰ στόματος ἀνοικτοῦ. Καὶ ὄντως ἡ σανσκριτικὴ λέξις bhudd σημαίνει «ἀνοίγειν τὸ στόμα».

Τὸ νεώτερον φίλημα ἀπ' ἐναντίας δίδεται κλειστῷ τῷ στόματι καὶ ἀναπολεῖ πάραυτα εἰς τὴν μνήμην τὴν γερμανικὴν λέξιν Kunst.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ φίλημα εἶνε ἔκφρασις τῆς ψυχῆς, εὐμένειαν καὶ ἀγάπην δηλοῦν, διατὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τοῦτο ἀπετέλει τρόπον συνήθη καὶ κοινὸν χαιρετισμοῦ;

Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὔκολος. Τὰ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν ἁπλούστερα τῶν σημερινῶν· τὸ φίλημα τότε ἦτο κατὰ πολὺ ἐν χρήσει, καθ' ὅσον ἀπετέλει ἁπλοῦν μέσον πρὸς ἔκφρασιν τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν πλησίον· καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲν ὑπῆρχον οὐδὲ ὑπόληψις, οὐδὲ σεβασμός, ἄνευ ἀγάπης. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν. Ὁ πολιτισμὸς μὲ τὰς τελειότητάς του κατέστησε τὸ φίλημα θαυμάσιον ὄργανον τοῦ ψεύδους καὶ τῆς προδοσίας. Οὐχ' ἧττον δὲν εἶνε σπάνια τὰ παραδείγματα φιλημάτων ἀνταλλαχθέντων ὑπὸ πονηρὸν πνεῦμα καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀρχαίοις. Οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, ἤρχισαν φιλοῦντες τὸ πρόσωπον, τὸ στῆθος καὶ τὰς χεῖράς του. Κατὰ τὸ ἀνατολικὸν ἔθιμον, οἱ κακοῦργοι ἠσπάζοντο τὴν χεῖρα τοῦ δικαστοῦ των, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδίκης των.

◆

Ὁ Βολταῖρος ὁμιλῶν περὶ τοῦ φιλήματος εἶπεν, ὅτι μόνον ὁ ἄνθρωπος καὶ μερικὰ τῶν πτηνῶν γνωρίζουσι τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἐκδηλώσεως τῶν τρυφερωτέρων αἰσθημάτων. Τὸ φίλημα πράγματι εἶνε τὸ μέγιστον δεῖγμα ἀφοσιώσεως, ὅπερ ὕπαρξίς τις δύναται ἐνὰ δώσῃ εἰς τὸν πλησίον της, γνωρίζομεν δὲ ὅτι τινὰ τῶν πτηνῶν, αἱ περιστεραὶ ἰδίως, εἶνε σύμβολα τῆς τελειοτέρας συζυγικῆς ἀγάπης.

Οἱ ἀρχαῖοι λάτραι τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ἐξέτεινον τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ εἶτα ἐπέθετον αὐτὰς ἐπὶ τοῦ στόματος. Τὸ ἔθιμον τοῦ φιλήματος διετηρήθη ἀκόμη, καίτοι τροποποιηθέν, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς συνηθείας τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἐμμένει πολὺ εἰς τὰς παραδόσεις της. Ὁ ἀσπασμὸς τῆς Ἁγίας Τραπέζης γίνεται εἰσέτι κατὰ τὴν λειτουργίαν, ὁ δὲ Ἰννοκέντιος ὁ Ι' κατήργησε τὸ λεγόμενον φίλημα τῆς εἰρήνης, ὅπερ ἐν παρῳχημένοις χρόνοις οἱ πιστοὶ ἀντήλλασσον διαρκοῦντος τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας Εὐχαριστίας, κατήργησε δὲ τοῦτο, ἵνα τὸ σώσῃ ἐκ τῶν καταχρήσεων, εἰς ἃς ἔδιδε χώραν, χρησιμεῦον ὡς μέσον διαφθορᾶς. Οἱ καρδινάλιοι ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ποντίφηκος κατὰ τὴν ἐκλογήν του, ὁσάκις οὗτος λειτουργῇ καὶ ὁπόταν λαμβάνωσι παρ' αὐτοῦ τὴν τέφραν καὶ κλάδους φοίνικος.

Ἐν Λονδίνῳ αἱ γυναῖκες λαμβάνουν φιλήματα ἐπὶ τοῦ στόματος, ἐν Μαδρίτῃ ὅμως ἐπὶ μόνης τῆς χειρός, λίαν δὲ ἐπιτυχῶς παρετήρησεν ὁ Ἀλφρέδος Δεμυσέ, ὅτι ὑπάρχουν ὡραῖαί τινες γυναῖκες, τείνουσαι τὴν χεῖρά των πρὸς φίλημα ἀκριβῶς καθ' ὃν τρόπον ὁ Πάπας τὴν ἐμβάδα του.

◆

Ἐν τῷ φιλήματι ὑπάρχουν ἄπειροι ἀποχρώσεις. Ὁ Βαλζὰκ βεβαιοῖ, ὅτι ὑπάρχουσι χρωματισμοὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὸ φίλημα ἀθώας παιδίσκης.

Ὑπάρχουσι φιλήματα φλογερὰ καὶ φιλήματα παγωμένα. Μικρὰ φιλήματα μεμετρημένα καὶ σώφρονα καὶ φιλήματα ἀπειρόκαλα, παιγνιώδη καὶ ἀσελγῆ. Φιλήματα συνθηματικά, ὁμοιάζοντα πρὸς σφραγίδας ἱσπανικοῦ κηροῦ καὶ φιλήματα εἰλικρινῆ καὶ περιπαθῆ, ἐγκλείοντα ἀπειρίαν ὑποσχέσεων. Φιλήματα ἐκπροσωποῦντα τὴν χαύνωσιν καὶ τὴν ἔκλυσιν καὶ φιλήματα μακρὰ καὶ σιωπηλά, συμβολίζοντα συγχώνευσιν ψυχῶν.

Ὑπάρχουσι φιλήματα αὐθάδη καὶ κροτοῦντα, θορυβώδη, καὶ ἕτερα περίφοβα καὶ δειλὰ ἢ αἰδήμονα καὶ πεισματώδη, ἀποκρύβοντα τὴν ψυχήν. Φιλήματα ἡλίου καὶ φιλήματα ζεφύρου.

Φιλήματα ἐπιψαύοντα τὸ πρόσωπον δίκην χρυσαλλίδων καὶ ἄλλα συναρπάζοντα, ἁλυσσοδένοντα, καταδικάζοντα εἰς τὴν ἀπώλειαν. Φιλήματα μεθύοντα, καὶ ἕτερα πραΰνοντα καὶ παρηγοροῦντα. Φιλήματα ὁμοιάζοντα προανάκρουσμα μουσικῆς, ἧς ἡ βαθμιαία αὔξησις τῶν τόνων δηλοῖ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς στιγμῆς τοῦ ὑστάτου χωρισμοῦ. Φιλήματα μετέχοντα στεναγμῶν, ἐξομοιούμενα πρὸς λυγμούς, ἀντηχοῦντα ἀπαισίους φωνάς, ὁμοίας πρὸς θρήνους ψυχῶν ἀπηλπισμένων. Φιλήματα περιποιοῦντα τιμὴν καὶ φιλήματα ἐπονείδιστα. Φιλήματα ζωῆς καὶ φιλήματα θανάτου!

◆

Τὸ φίλημα ἐνέπνευσεν ἀπειρίαν εἰκόνων εἰς τοὺς καλλιτέχνας πάσης ἐποχῆς. Ὁ συμβολισμὸς ἔθεσεν ἐν χρήσει τὸ φίλημα τῶν κύκνων, οἱ μακροὶ δὲ καὶ πάλλευκοι λαιμοὶ τῶν πτηνῶν τούτων στολίζουσι δαψιλῶς τὰς νεωτέρας εἰκόνας, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ περιβοήτου Βαγνεριανοῦ κύκνου, ὃν ὁ συμβολισμὸς τοσοῦτον ἐδόξασεν.

Ὁπόταν ὅμως τὸ φίλημα συνοδεύεται καὶ ὑπὸ περιπτύξεως, ὑπὸ παραφόρου ἐναγκαλισμοῦ, τότε ἡ αἰσθητικότης του ἀποβαίνει μᾶλλον πολύπλοκος. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐδελέασε πλείστους ὅσους τῶν μεγάλων ζωγράφων καὶ ἀμετρήτους περιφανεῖς συγγραφεῖς. Ἡ δὲ προσέγγισις ἐκείνη δύο κεφαλῶν καὶ τὸ σκιαγράφημα τῶν μορφῶν των ἔκαμε, πλέον ἢ ἅπαξ, χρωστῆρα καὶ σμίλην νὰ τρέμουν. Ἡ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν ἐναργῶς, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον φίλημα εἶνε ἓν τῶν δυσκολωτέρων καὶ δυσχερεστέρων ζητημάτων τῆς πλαστικῆς τέχνης.

Ἀλλὰ τὸ χείριστον τῶν φιλημάτων εἶνε ἐκεῖνο τοῦ Ἰούδα! Ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λουξεμβούργου εὑρίσκεται εἰκών τις τοῦ κ. Herbert ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου. Ὁ ἀτυχὴς μαθητὴς πλησιάζει τὸν διδάσκαλόν του καὶ συσφίγγει τοὺς βραχίονάς του, ἐνῷ εἷς τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν διευθύνει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ τὸ φῶς ἑνὸς φανοῦ. Ἀκίνητος, ἤρεμος καὶ παραμυθημένος ὁ Θεάνθρωπος στρέφει πρὸς τὸν Ἰούδαν τὰ βλέμματά του. Ἡ γαλλήνιος μορφὴ τοῦ Ἰησοῦ διακρίνεται τῶν χυδαίων προσώπων, ἅτινα τὴν περιβάλλουσι, μαρτυροῦσα ὅτι οὗτος εἶνε ὀλιγώτερον ταραγμένος διὰ τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν τύχην παρὰ τεθλιμμένος διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μαθητοῦ. Τὸ στόμα του εἰσέτι δὲν ἠνοίχθη οὔτε εἰς τὸν θρῆνον, οὔτε εἰς τὴν ἐπίπληξιν. Δὲν ἐπέστη ἀκόμη ἡ στιγμή, καθ' ἣν θὰ ἀναφωνήσῃ πρὸς τὸν μαθητήν: «Παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου δι' ἑνὸς φιλήματος;»

Τεργέστη

(Μετάφρασις) ***Σπ. Δ. Χρηστοδουλᾶτος.***

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζοντπι ὅλων τῶν εἰδῶν καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες (clichès) δι' ἐφημερίδας, περιοδικά, ἐπιστημονικά, βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐργασίας.

Ἀθῆναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55Α
Πλατεῖα Καλαμιώτου. — (Γωνιαία οἰκία).

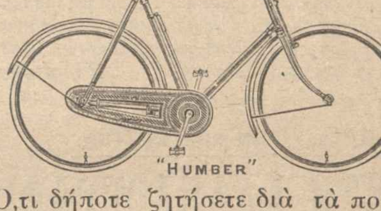

Ὅ,τι δήποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὕρητε μόνον εἰς τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. ***Βήχου***.
Ἀριθ. 3. Περίβολος Βουλῆς
Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %
Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΜΑΣΑΖ
Τελεία ἐπιστημονικὴ θεραπεία ρευματισμῶν, νευραλγιῶν, στομάχου, δυσκοιλιότητος, ρυτίδων κλπ. παρὰ τῇ Κᾳ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΡΑΧΛΙΩΤΟΥ
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 6

ΛΟΥΒΡ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ
ΤΑ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ
ΚΑΙ
ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΝΕΑΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 123—125 ΑΘΗΝΑΙ

100 δρ. βιβλία μὲ 5 δρ. κατὰ μῆνα
Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γεωργίου Δ. Φέξη (Ἀθῆναι) **Ζητήσατε Τιμολόγιον** (δωρεάν)

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2000

ΟΝΕΙΡΟΝ Ἢ ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ;

Αἱ καταπληκτικαὶ πρόοδοι τῆς χημικῆς βιομηχανίας ἔκαμαν τὸν μέγαν χημικὸν Berthelot νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ παρασκευάζωνται χημικῶς ὅλα τὰ προϊόντα.

«Περὶ τὸ ἔτος 2000—ἔλεγεν ὁ Berthelot—ἕκαστος θὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τροφήν του, ἥτις θὰ συνίσταται ἀπὸ ἕνα μικρὸν κιβώτιον περιέχον ὀλίγον ἄζωτον, ἀπὸ ἕνα βῶλον ἀπὸ παχεῖαν ὕλην καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸν τεμάχιον ἀμύλου. Ὅλα ταῦτα θὰ παρασκευάζωνται οἰκονομικώτατα εἰς τὰ χημικὰ ἐργαστήρια, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς ἐπηρείας τῶν ἐποχῶν, τῆς βροχῆς ἢ τῆς ξηρασίας, τῆς θερμότητος, ἥτις ξηραίνει τὰ φυτά, ἢ τοῦ πάγου, ὅστις καταστρέφει τὰ σπέρματα. Καὶ τὰ προϊόντα ταῦτα θὰ εἶναι τὰ ὑγιεινότερα, διότι θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένα ὅλων τῶν παθογόνων μικροβίων, τῆς πρώτης τουτέστιν ἀρχῆς τῶν ἐπιδημιῶν, τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον οὔτε ἀγροὶ κεκαλυμμένοι ἀπὸ στάχεις, οὔτε λειμῶνες πεπληρωμένοι ἀπὸ ζῷα. Δὲν θὰ ὑπάρχῃ διαφορὰ μεταξὺ εὐφόρων ἢ ἀγόνων χωρῶν. Ἴσως μάλιστα αἱ ἀμμώδεις ἔρημοι γείνουν οἱ ἀνετώτεροι τόποι διαμονῆς τῶν πεπολιτισμένων ἀνθρώπων, διότι θὰ εἶναι περισσότερον ὑγιειναὶ τῶν εὐφόρων πεδιάδων, αἵτινες εἶναι σήμερον ἡ βάσις καὶ ὁ κυριώτερος παράγων τῆς γεωργίας. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους δὲν θὰ ὑπάρχουν μεταλλεῖα, οὔτε ἄνθρακες, οὔτε ὑπόγειαι βιομηχανίαι, ἑπομένως οὔτε ἀπεργίαι ἐργατῶν».

Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ ἆρά γέ ποτε ἡ ἐποχὴ αὐτή;

Χανία ***Ἀθ. Βλ...***

ΣΕΙΣΜΟΙ

Μὴ δυνάμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα γενικῶς περὶ τῶν σεισμῶν, ἀρκούμεθα νὰ περιλάβωμεν δι' ὀλίγων περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, ἰδίως δὲ περὶ τῶν τοῦ σεισμοῦ τῆς Λισσαβῶνος. Ὁ σεισμὸς οὗτος, ἐπισυμβὰς κατὰ τὸ 1755, ἦτο ἐκ τῶν καταστρεπτικωτάτων. Ἡ σεισμικὴ δόνησις ἔλαβε διαστάσεις γιγαντιαίας, ἐπεκταθεῖσα ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑνὸς ἡμισφαιρίου τῆς γῆς. Ὑπελόγισαν ὅτι οἱ τιναγμοὶ καὶ αἱ κυμάνσεις τοῦ ἐδάφους ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐπὶ ἐκτάσεως τετράκις μεγαλειτέρας τῆς ὅλης Εὐρώπης. Τὸ ἔδαφος ἐταράχθη, ὄχι μόνον ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ καὶ Πορτογαλλίᾳ, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν μέχρι τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πόλις Σετουβάλ, ἀπέχουσα εἴκοσι λεύγας τῆς Λισσαβῶνος, ἀνετράπη καὶ κατεχώσθη. Ἐπὶ τῆς Ἱσπανικῆς ἀκτῆς, παρὰ τὸ Κάδιξ, ἡ θάλασσα ἀνυψώθη περὶ τὰ τριάκοντα μέτρα. Ἐν Λισσαβῶνι ἐπίσης ὁ εὐρύτατος Τάγος ἔκαμε παραδόξους χορούς, πολλάκις εἰσπηδήσας καὶ πλημμυρήσας τὴν πόλιν καὶ πάλιν ἀποσυρθείς. Ἐν Ἰρλανδίᾳ, εἰς τὸν λιμένα Kinsale, πολλὰ πλοῖα ἐξεσφενδονίσθησαν εἰς τὴν ἔμπροσθεν τῆς ἀγορᾶς κειμένην πλατεῖαν τοῦ λιμένος. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ οἱ ποταμοί, αἱ λίμναι καὶ αἱ πηγαὶ ἐκτάκτως ἐταράχθησαν. Αἱ θερμαὶ πηγαὶ τοῦ Tœblitz κατ' ἀρχὰς μὲν ἐστείρευσαν, ἀλλὰ κατόπιν ἐπανήρχισαν τὴν ροήν των πλήρεις σιδηρούχων ἁλάτων, καὶ ἐπλημμύρησαν τὴν πόλιν. Ἡ κύμανσις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ὑπῆρξε βιαιοτάτη εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν. Εἰς τὸ Ἀλγέριον καὶ Φὲζ ὑπελογίσθησαν 10,000 θύματα ἀνθρώπινα. Εἰς τὴν Νῆσον Μαδέραν ἡ θάλασσα ἀνυψώθη δεκαοκτὼ μέτρα ὑπεράνω τοῦ συνήθους αὐτῆς ὕψους, αἱ δὲ πόλεις Μαρόκον, Φὲζ καὶ Μεκινὲζ κατεστράφησαν. Εἰς δὲ τὰς Μικρὰς Ἀντίλλας τὰ κύματα ὑψώθησαν εἰς ὕψος 7 μέτρων ὑπεράνω τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Γενικῶς δὲ ὁ σεισμὸς οὗτος ἐγένετο αἰσθητὸς ἀπὸ τῆς Πορτογαλλίας μέχρι τῆς Λαπωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ μέχρι τῶν Ἀντιλλῶν ἀφ' ἑτέρου. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν σεισμὸν τῆς Μαρτινίκας, καθ' ὃν αἱ κυμάνσεις τοῦ ἐδάφους ἐπεξετάθησαν εἰς πάσας τὰς Ἀντίλλας, ἐπὶ τῆς Φλωρίδος, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου καὶ ἐν μέρει εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, καὶ ἐν γένει ἐπὶ ἐκτάσεως 350,000 τετραγωνικῶν λευγῶν.

Εὐάγγελος Δ. Μαργέτης
Φοιτητὴς Φυσικῶν

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Φύγανε τὰ πουλάκια ἕνα ἕνα,
τὸ καλοκαῖρι πέταξε καὶ πάει,
ταιράκια πειὰ ἐρωτεμμένα
σ' τὴ νύχτα ποιὸς θὲ νὰ ἀπαντάῃ;

◆

Ὁ οὐρανὸς τὸν γιγαντένιο
σ' τὴ γῆ τὸν ἔρωτά του διαλαλεῖ,
σ' τῶν πόθων τὴς μεγάλες νύχτες
σμίγουν σὲ πύρινο φιλί.

◆

Καὶ σὰν περάσουν οἱ καιροὶ
κι' οἱ πόθοι οἱ μεγάλοι μαλαχθοῦνε,
τὰ ταίρια πάλι θὲ νὰ βγοῦν
σ' τἀχνόφωτα νὰ φιληθοῦνε.

Ἡράκλειον—Κρήτης ***Μιχ. Γ. Ἀναστασίου***

ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Πολλοὶ τῶν διασήμων ἀνδρῶν εἶχον ἀδυναμίας, προλήψεις καὶ ἀντιπαθείας, αἵτινες εἶναι παράδοξοι καὶ ἀνεξήγητοι. Οὕτως ὁ Σωκράτης εὗρεν, ὡς ἔλεγε, τὸν οἰωνὸν τοῦ θανάτου ἔν τινι στίχῳ τοῦ Ὁμήρου, ὃν ἐνυπνιάσθη. Καὶ διὰ τοῦτο, καίτοι δὲν ἦτο εἰδωλολάτρης, ἐθυσίασε, πρὶν ἀποθάνῃ, ἀλέκτορα τῷ Ἀσκληπιῷ.—Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐφοβεῖτο τὴν βροντήν· λέγουσι δὲ ὅτι ἔθετεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον δάφνης, ἵνα προφυλάττηται ἀπὸ τὸν κεραυνόν. Ἄλλοι ὅμως πιστεύουσιν ὅτι τοῦτο ἔκαμνεν, ἵνα καλύπτῃ τὴν φαλακρὰν αὐτοῦ κεφαλήν.—Ὁ Αὔγουστος ἐπίστευεν εἰς τὰ ἐνύπνια. Διὰ τοῦτο ὅτε ἐξήρχετο τοῦ οἴκου, πρῶτον τὸν δεξιὸν πόδα προέβαλλε.—Λαδίσλαος, ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, ἐταράσσετο ἐπὶ τῇ θέᾳ μήλου.—Ὁ Σκαλίγερος δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ κάρδαμον, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ φρίκην.—Ἐρρῖκος ὁ Γ', ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, εἶχε τοιαύτην ἀντιπάθειαν πρὸς τὰς γαλᾶς, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μένῃ εἰς θάλαμον, ὅπου ὑπῆρχε τοιοῦτο ζῷον.—Ὁ περιώνυμος ἀστρονόμος Τύχος Βραχῆς ἐθορυβεῖτο καὶ ἐλειποθύμει ἐπὶ τῇ θέᾳ λαγωοῦ.—Ὁ Lamothe le Vayer ἐταράσσετο, ὅταν ἤκουε τὸν ἦχον μουσικοῦ τινος ὀργάνου, ὅσον ἁρμονικὸς καὶ ἂν ἦτο οὗτος, ἐνῷ ὁ κρότος τῆς βροντῆς καὶ ὁ συριγμὸς τῶν ἀνέμων τὸν ἐβύθιζον εἰς ἔκστασιν.—Ὁ Hobbes, ἔξοχος φιλόσοφος, δὲν ἔμενεν ἐν καιρῷ νυκτός, οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, ἄνευ φωτός, διότι κατελαμβάνετο ὑπὸ παραληρήματος. Δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐν τούτοις ἐφοβεῖτο τὸν διάβολον.—Ὁ Βλάσιος Πασχὰλ ἔβλεπε πάντοτε κρημνὸν ἀριστερᾷ αὐτοῦ.—Ὁ Bayle κατελαμβάνετο ἀπὸ σπασμούς, ὅταν ἤκουε τὸν θόρυβον τοῦ ὕδατος ἐξερχομένου τοῦ κρουνοῦ.—Ὁ Λουδοβῖκος ΙΔ' δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν θέαν τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ἁγ. Διονυσίου.—Ὁ Ἱππότης δ' Ἀλκαντάρα ἔπασχεν ὁσάκις ἤκουε προφερομένην τὴν λέξιν lana, μαλλίον· καὶ ὅμως ἐφόρει μάλλινα ἐνδύματα.

Κέρκυρα ***Τηλέμαχος Σ. Καββαδίας***

ΡΩΜΑΙΑ Αὐτοκράτειρα εἶχε παραγγείλῃ εἰς ἀδαμαντοπώλην κόσμημα ἐκ πολυτίμων λίθων· ἀλλ' ὁ ἀδαμαντοπώλης τῇ ἐπώλησε ψευδεῖς ἀδάμαντας ἀντὶ ἀληθῶν. Ὅταν ἡ Αὐτοκράτειρα ἀνεκάλυψε τὴν ἀπάτην, ἔγεινεν ἔκφρων ἐξ ὀργῆς, ἀπήτησε δὲ παρὰ τοῦ συζύγου της νὰ ριφθῇ ὁ ἀπατεὼν εἰς τὰ θηρία. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐθεώρησε τὴν τιμωρίαν ταύτην πολὺ σκληράν, διότι δὲν ἐστερεῖτο φιλανθρωπίας· οὐχ' ἧττον ὅμως ἐνέδωκεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς συζύγου του, καὶ ὁ ἀδαμαντοπώλης κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἡ Αὐτοκράτειρα δὲν παρέλειψε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἐκδίκησίν της. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς της, ὅταν ἀντὶ θηρίου ἐξορμῶντος ἐκ τῶν κλωβῶν, ὅπου ἐνέκλειον λέοντας καὶ τίγρεις, εἶδεν ἐξερχόμενον ἕν... ἀρνίον ἄκακον, τὸ ὁποῖον ἐπλησίασε τὸν δυστυχῆ κατάδικον μὲ βελάσματα χαρᾶς. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔκαμε πικρὰ παράπονα εἰς τὸν σύζυγόν της, ὁ ὁποῖος τῆς ἀπεκρίθη: «Ὁ ἀδαμαντοπώλης σου ὑπέστη τὴν τιμωρίαν, τῆς ὁποίας ἦτο ἄξιος. Σὲ ἠπάτησεν· ἀλλ' ἠπατήθη καὶ αὐτός, διότι ἐνῷ ἐπερίμενε νὰ σπαραχθῇ ὑπὸ λέοντος, ἐθωπεύθη μόνον ὑπὸ ἀρνίου.»

Φρεαττύς. ***Ἀν. Γ. Πιτσᾶς***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ε. Παπαδόπ...—Κάϊρον.—Εἶχε δημοσιευθῆ τὸ προηγούμενον.

Γεώρ. Μακρῆν.—Ἀλεξάνδρειαν.—Τὰ προτιμώμενα δημοσιεύονται εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἀντιτίμου τῆς προτιμήσεως. Αἱ ἀνταποκρ. ὀλιγόστιχοι.

Viola Odor...—Ἀργοστόλιον.—Δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ προλάβωμεν ἀγνοοῦντες τὰ πρόσωπα.

Πλ. Ὀρφαν...—Αἰδίνιον.—Ὑπολείπ. πρὸς δημοσ. λ. 80 ἤτοι 4 γραμ. τοῦ 1 γροσ.

Εὐάγ. Παππαν...—Χαλκίδα.—Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως. Ἰδίως λαογραφίαν καὶ περιγραφὰς βραχείας.

Τότ. Σμυρνιωτ... — Ἀχούρια Τεγέας. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ γραφόμενα. Δύνασθε νὰ συμμετάσχητε καὶ ὡς ἁπλῆ ἀναγνώστρια, ἀρκεῖ νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τοὺς ἀναγραφομένους κάτωθι τῶν διαγων. ὅρους.

Α. Α. Δ. Στοκόπ...—Θεσσαλονίκην.—Εὐχαριστοῦμεν.

C. Michel.— Ἀλεξάνδρειαν. — Ὑπόλοιπον πρὸς δημοσ. τοῦ ἄλλου δρ. 1, ὁμοῦ μὲ ὑπόλοιπ. χρέους δημοσιευθέντος.

Κλεοπάτραν.—Κάϊρον.—Ἐχρεώθητε μὲ λ. 50, διότι μὲ τίτλον καὶ ὑπογρ. εἶνε στίχοι 8.

Georg. Econom... — Ἀλεξάνδρειαν. — Ὑπόλ. πρὸς δημοσ. λ. 50.

Ν. Δ. Ταμβ...—Σικάγον.—Στέλλετε.

Π. Τσαϊλ...— Θεσσαλονίκην.—Ἐχρεώθητε μὲ δρ. 1.

Ν. Γιαννόπ...—Ἀκράταν.—Τὸ γραμματόσημον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν χῶρον, ὃν καταλαμβάνει τὸ ὄνομα καὶ διὰ τὰ παρεχόμενα χρημ. βραβεῖα.

S. J. M.—Λαύρειον.—Ἡμερολόγια πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖά μας. Δελτία κατηργήθησαν.

Ν. Γκουντ...—Κυπαρισσίαν.—Ἐλήφθησαν.

Ἀθ. Δ. Νατσούλ... — Ἐλήφθησαν ὅλα. Παρεπέμφθησαν ἁρμοδίως πρὸς ἐξέτασιν.

Λουκ. Ν. Χριστοφ...— Κάϊρον. — Ἀποστέλλετε.

Α. Γ. Αὐγεριν...— (Bouche) Αἰγύπτου.—Συνδρομὴ ἐλήφθη.

Ζ. Κωνσταντ...— Κάϊρον.— Χρήματα ἐλήφθησαν. Σειρὰ α' ἔτους ἐστάλη.

Θ. Σαπουντ...— Φλώριναν.— Συνδρομή σας ἐλήφθη.

Κ. Γ. Μπουζ... — Φιλαδέλφειαν. — Συνδρομὴ Χ. Γαλανοπούλου ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Μην. Παπαδοπ...— Αἰδίνιον.— Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἡμερολόγια ἔχουν σταλῆ.

Ε. Κρυστα...— Ἀλεξάνδρειαν.— 31 Μαρτίου λήγει.

Π. Βαλασάκ... — Κωνσταντινούπολιν. — Ἅμα στείλετε 2 δραχ. ἀκόμη, συμπληροῦται ἡ ἐτησία συνδρομή σας.

Κ. Πολυχ...— Σμύρνην. — Χρήματα ἐλήφθησαν ἐνεγράφητε καὶ ἐπιστώθητε δι' 25 διαγωνισμούς. Χάρτην λύσ. δὲν ἔχομεν.

Κ. Κουτσαφ... — Kafr Zayat. — Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν, ἡμερολόγια ἐστάλησαν.

Θρ. Μαρκογ...— Ἀλεξάνδρειαν.—Συνδρομὴ ἐλήφθη ἡμερολόγιον ἔχει σταλῆ.

Σοφ. Ἠλιαδ...—Πορτ Σουδάν.—Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας.

Θεόδ. Τσαμπ...—Βόλον.—Δυνάμεθα.

Κωστ. Ντόλ... — Κόρινθον. — Εὑρίσκονται εἰς τὴν σειράν.

Ἰ. Γ. Γεωργαντ...—Δερβένιον—Εἶνε δεσποινὶς ἢ κυρία;

Περ. Γ. Δανδ...—Ναύπλιον.—Μὴ ἐγκεκριμένος δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῆ. Ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τοὺς διαγ. δὲν δημοσιεύεται ἔγκρισις, ἴσως ἂν ἐστείλατε νὰ εὑρίσκεται οὗτος μεταξὺ τῶν ἐγκεκριμένων, ὁπότε δύναται νὰ προτιμηθῆ. Ἡ προτίμησις τῶν διαγ. εἶνε 1 δρ.

Ἠχὼ Βράχ...—Σπάρτην—Στέλλετε.

Ἀργοναύτην.—Ἐνταῦθα.—Ἡμεῖς δημοσιεύομεν ἀνεξαιρέτως καὶ πρωτότυπα καὶ μεταφρ. ἀρκεῖ νὰ εἶναι καλά. Ἰδικόν σας παρεδόθη πρὸς ἐξέλεγξιν.

Κατ. 'Ελούλ....— Πειραιᾶ. — Ὑπολείπ. πρὸς δημοσ. ἀμφοτέρων λ 75.

'Υάκινθον.—Πύργον.—Δύνασθε.

Ι. 'Αθανασόπ...—Πύργον.—'Εὰν ἐνεκρίθησαν, θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν «σειράν».

Κ.Α.Μητρομελ..—'Ενταῦθα.—Στῖχοι 31.

Γεώρ. Σταυρόπ...— Καλάμας.— Φωτογρ. ἐπικαίρων γεγονότων δημοσιεύονται ὅταν φθάνουν ἐγκαίρως.

Π. Τσίχλ...—Καλάμας.—'Επίσης.

Mitgereist.—'Ενταῦθα.—Ξενόγλωσσα δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ελ. Α. Σαουσοπ.—Λευκάδα —'Επιστώθητε.

Μ. Κ. Πόταρ.—Μεσσήνην.—'Εγένετο λάθος καὶ ἀντὶ νὰ δημοσιευθῇ τὸ ὄνομά σας εἰς τοὺς λύτας τοῦ 2ου διαγωνισμοῦ ἐδημοσιεύθη εἰς ἐκείνους τοῦ 3ου.

Ι. Σ. Κατσίχτ.—Σπάρτην.—Γράφετε καθαρότερα τὸ ὄνομά σας.

'Αντ. Α. Στωικίδ.—'Ενταῦθα.—'Επιστώθητε.

Τρι-Τράκ.—'Ενταῦθα—Δὲν ἰσχύει.

Α. Βουλγαράκ.—Λαμίαν—Ἡ λύσις τοῦ 4ου διαγωνισμοῦ τοῦ ἐξωτερ. δὲν περιεῖχε δεκάλεπτον.

Δ. 'Αναστασ—Κάϊρον—'Επιστώθητε.

Ι. Πολυχρόν.—Σμύρνην— 'Επιστώθητε. Δὲν δύνασθε νὰ λαμβάνετε μέρος εἰς τὰς λύσεις τῶν διαγωνισμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄνευ ἰδιαιτέρου ἀντιτίμου.

Mon ami.—Κων)πολιν.—Δύνασθε νὰ στέλλετε. Αὐτὰ τὰ γραμματ. δὲν μᾶς τὰ ἐξαργυρώνουν ἐδῶ.

'Ασκάνιον.—'Ενταῦθα. — Παρεδόθησαν εἰς τὴν σειράν.

'Αθ. Μίχαν. — Πειραιᾶ. — Εἰς τὰ γραφεῖά μας ὑπάρχει ἐπιστολή σας. Πῶς νὰ τὴν διευθύνωμεν;

Μήτσον Στασινόπουλ... — Κρασνόδκαν Ρωσσίας.—'Ελήφθησαν. Θὰ διορθωθῇ ὑπογραφή.

Ὁ κ. Δημ. Ε. Καπετανίδης, ἐξ 'Αϊδινίου Μ. 'Ασίας, μᾶς ἔστειλε μακρὰν δήλωσιν, δι' ἧς διαμαρτύρεται ἐναντίον τῆς δος **Εὐπραξίας Σκυριανοῦ** ἐκ Λευκάδος, ἰσχυριζόμενος, ὅτι ὤφειλεν αὕτη αὐτὸν τὸν ἴδιον νὰ εἰδοποιήσῃ διὰ τὴν μὴ λῆψιν τῶν δελταρίων, καὶ ὅτι τῆς τὰ ἔστειλε δίς.

Δημ. Ε. Καπεταν...—'Αϊδίνιον. — Ὁλόκληρος ἡ δήλωσις θὰ ἐδημοσιεύετο ἐπὶ πληρωμῇ.

'Ελέν. Α. Δήμα. — Πόρον.—'Απ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς. Κάτω τῆς δραχμῆς εἰς γραμματόσημα. Διὰ δραχμὴν καὶ ἄνω εἰς χαρτονομίσματα.

'Ιδανικότητα.—'Ενταῦθα.—Τὸ ποίημά σας δὲν ἐνεκρίθη. Δύνασθε νὰ δημοσιεύσετε αὐτὸ εἰς τὴν «'Αν. 'Αλληλογραφίαν» συμπληροῦντες τὸ σταλὲν ἀντίτιμον διὰ δρ. ἑπτά, διότι οἱ στῖχοι εἶνε 32.

Θεοδ. Χαλκιᾶ.—Χίον, **'Αθ. Οἰκον...**—Ξηροχώριον—Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

Γ. 'Αλεξ... — Σμύρνην.— 'Εξηντλήθησαν. 'Αναμείνατε τὴν ἀνατύπωσιν.

Ι. Δ. 'Αργυρ... — 'Ενταῦθα. — Αἱ λύσεις διαγ. τοῦ ἐξωτερικοῦ (ὅπως καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ) λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν περιέχεται τὸ ἀντίτιμον.

'Ανδ. Κ. Θεοχ... — Χαλκίδα. — Παρεδόθη πρὸς ἐξέλεγξιν.

Δρ. Μ. Γιαννουκ...—Χαλκίδα.—Σημειώσατέ μας περὶ ποίου διαγων. ὁμιλεῖτε διὰ νὰ εὑρεθῇ. Προτίμησις διαγων. δρ. 1.

Παν. Θεοδοσ...—Καλάμας. Διὰ γραμματοσήμων πρὸς 11 λ. ἕκαστον φύλλον μὲ ταχυδρομικά.

Amoureux...—Καλάμας.—Θὰ τὸ ἐξετάσωμεν καὶ θὰ σᾶς γράψωμεν ταχυδρομικῶς.

Ἡ Δὶς Εὐπραξία Σκυριανοῦ, ἐκ Λευκάδος, ἀναιρεῖ, δι' ἐπιστολῆς της, ὅσα ἔγραψε διὰ τὸν ἐν 'Αϊδινίῳ Μ. 'Ασίας κ. Δ. Καπετανίδην, δηλοῦσα ὅτι ἔλαβε τὰς κάρτας.

Γ. Γκουφάλ... — 'Αγυιάν.—Ἡ σημείωσίς σας ἐλήφθη ἀργά. 'Εν τούτοις, θὰ δοθῇ πρὸς παραβολὴν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα. Μὴ λησμονῆτε ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν δημοσιεύονται ὡς λύται εἰς ἄλλας πόλεις, καὶ ἄλλοι ὡς καθυστερήσαντες εἰς πολὺ μεταγενέστερα φύλλα.

Α. Δ. Νατσούλ... 'Αλεξάνδρειαν, **Ν. Δ. Ν. Μ...** Πειραιᾶ, **Δ. Ε. Κοκλάν...** Τρίπολιν, **Σ. Κ...** 'Ενταῦθα, **Π. Ν. Ψάλτ...** Καλάμας, **Ζ. Α. Παπακωνσταντιν...** Βόλον, **Ε. Γ. Βρόνδ...** Νάουσαν (Αἰγύπτου), **Κ. Λουκᾶτ...** Kom Wahal, **Ν. Δ. Γ.** Κυπαρισσίαν, **Νικ. Π...** 'Ενταῦθα, **Σ. 'Ηλιάδ...** Πόρτ-Σουδάν, **Α. Ν. Νατσούλ...** 'Αλεξάνδρειαν, **Β. Γελερίκ...** 'Αλεξάνδρειαν, **Χ. Δεβάρ...** Λευκάδα, **Μικρ. Μεταφρ...**, **Π. Χ. Κωνστ...** 'Ενταῦθα, **Ν. Παπ...**, **Κ. Διαμαντ...** Πύργον, **Γεωρ. Η. Φαρμακ...** Λαμίαν, **Α. Μαμάην** 'Ενταῦθα, **Provost** Κων)πολιν, **Μαργ. Ν. Μαλαχοπ.** Κων)πολιν, **Ν. Πολιάδ...** 'Ενταῦθα, **Ν. Ι. Γιαννόπ...** 'Ακράταν, **Ν. Οἰκονόμ...** Κάϊρον, **Γεώργ. Κ. Οἰκον...** 'Αλεξάνδρειαν, **G. D. Capaït...** 'Αλεξάνδρειαν, **Γ. Μακρ...** 'Αλεξάνδρειαν, **Α. Μιχαηλίδ...** 'Αλεξάνδρειαν, **Σ. Περιστιάν...** Κων)πολιν, **Ε. Ι. Σεγκοπούλ...** Βόλον, **Η. Βουζούκ...** 'Ενταῦθα, **Destino** Beni Souef, **Γ. Ξιπάντ...** Κάϊρον, **Ν. Γκουντούν...** Κυπαρισσίαν, **Μ. Κ. Ξενάκ...** 'Ενταῦθα, **Σ. Ε. 'Αναιμοπ...** Λαντζόϊον, **Τοξότην**, **Violi Odorat...** 'Αργοστόλιον. **'Αγ. Ε. Ράμογλ...** Δαρδανέλλια, **Φοίνικ...** Χαλκίδα, **Δ. Βαρθολ...** Πύργον, **"Αρην** Ρέθυμνον, **Ν. Δ. Καρούσ...** Πειραιᾶ, **St. I. Muse...** Λαύρειον, **Γ. Π. Τερζακόπ...** Κων)πολιν, **Α. Α. Παπαναστ...** 'Ακράταν, **Ι. Πολυχρον...** Σμύρνην, **Κ. Γ. Μπουζ...** Φιλαδέλφειαν ('Αμερικῆς), **Α. Κ. Στουραΐτ...** Λεβάδειαν, **Σ. Μ. Παπαστ...** Λαμίαν, **Γ. Δ. Τσουκαλ...** Μακρυνίτσαν, **'Αλκιβιάδ...**, **Δ. Γ. Ψαρ...** "Αμφισσαν **'Αργοναύτ...** 'Ενταῦθα, **Ε. Παπαναστ...**, **Χ. Λαμ...** Λεβάδειαν, **Κ. Αὐγεριν...** Πύργον, **Θ. Βαγκ...** Βόλον, **Κωμπ...** Βόλον, **Ν. Βορτσ...** Παλαιόκαστρον, **Γ. Δ. Φιλήντ...** 'Ενταῦθα, **Α. Μ. Βασιλόπ...** Αἴγιον, **Γ. Χρον...** Καρδαμύλην, **Γ. Διάκ...** Πάτρας, **Γελωτοπ...** Πειραιᾶ, **"Ελλην...** Λαμίαν, **Σ. Θ. Αὐγεριν...** 'Ενταῦθα, **Π. Βρέκουσ...** 'Ενταῦθα. **Χ. Ν. Κάραλ...** Κύμην, **Τ. Α. Κωνσταντόπ...** 'Ενταῦθα, **'Ασκάν...** 'Ενταῦθα, **Β. Μ. Παπαδόπ...** Κων)πολιν, **Μ. Σ. Οἰκον...** Σπέτσας, **Ν. Γ. 'Αργαλ...** Κέρκυραν, **Ε. Π. Τσίντζ...** Μεσολόγγιον, **Κ. Α. Μητρομελ...** 'Ενταῦθα, **Βενετσιάν...** Ναύπλιον, **'Ισ. Δ. Σούγκρ...** Πειραιᾶ, **Κ. Μάρκελ...** 'Ενταῦθα, **Β. Α.** 'Ενταῦθα, **Λεων. Βέκ...** Καλάμας, **Π. Παναγ...** Αἴγιον, **"Ατυν...** 'Αθήνας, **Φ. Ι. Εὐγεν...** Κων)πολιν, **'Ανδ. Κ. Θεοχάρ...** Χαλκίδα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 5ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Αἱ ὀρθαὶ λύσεις εἶνε αὗται:

Τοῦ ἀριθμητικοῦ παιγνίου:

6	3	7	4
2	1	9	8
8	9	1	2
4	7	3	6

Τοῦ αἰνίγματος:

Κανάρης — "Αρης

Λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Αθηνῶν.—*'Αριστομ. Ι. Παπαναστασίου, Ι. Ν. Λαμπίρης, Δημ. Γ. Βλαχόπουλος, «Πονηρὸς Πελοποννήσιος», «Les fleurs d' été», 'Ασπασία Α. Ζαφειρίδου, 'Αθαν. Ε. Βελλόπουλος Νικόλ. Α. Παρθενίου, Μενέλ. Α. Ιουκουνιώτης, Καλυψὼ Σωτηριάδου, 'Ιω. Μαρκουλάκης, 'Ηλ. Α. Οἰκονομάκης, Νικ. Χ. Ραζῆς, Γεώργ. Καζάνης, Δημ. Καλλονᾶς, Δ. Γραμματικος, 'Ιωάννα Ναούμ, Σκουλ. Σ. Κουντούρης, Νικ. Κ. Παμπούκης, Ρεγγίνα Κ. Καμισίκου, "Αννα Χ. δὲ Λαστίκ, Κωνστ. Δ. Καμαρινός, Θεόδ. Β. Καραπᾶνος, Φωφὼ Πλαστίρα, Μαρία Κ. Στυλούδη. Δημ. Σωτηρόπουλος, Κ. Ταβουλαρίδης, Χαρ. Χ. 'Αποστολίδης, Θωμ. 'Ιωαννίδης, Γρ. Ι. Παΐκος, Νικ. Καμπανᾶς, Δήμητρα Ι. Λαμέρα, Σοφία Ι. Λαμέρα, 'Αλεξάνδρα Μαρίνου, Ν. Π. Καρακασόπουλος, Γ. Α. Παπαδημητρίου, Πόπη Π. Ξένου, Κούλα Παπαγεωργίου, Τοάνη Οἰκονόμου, Σπ. Πανιᾶς, Ι. Δ. Φιλήντρας, "Ολγα Λυμπεροπούλου, 'Αντών. Α. Στωικίδης. Γεώρ. Ι. Μποῦρλος, Ζήσ. Μ. Ζωγράφος, Πέτρ. Ν. Παπόπουλος. Τρίκ-Τράκ, Μαρίκα Παπανδρέου, Ι. Λαζόπουλος, 'Ισαβέλλα 'Ορφανοῦ, Κωνστ. Ν. Τσολᾶκος, Μίμ. Α. Καππότας, Ι. Δ. 'Αργυρίου, Μαρία Π. Κρήτη, Χαρ. Θ. 'Εμμανουήλ, Γ. Σ. Μητρόπαπας, Σωκρ. Α. Τούμπας, Ν. Λιναρᾶς.*

Πειραιῶς.—*'Ιωάν. Πετροπετσιώτης, Πίτσα Ν. Δρίβα, Ν. Δ. Ν. Μελετόπουλος, Μιχ. Ν. Τράκας, «Ροδοδάκτυλος αὐγή», Παν. Δ. Δέδες, Παν. Μ. Καρατζᾶς, 'Ιω. Δ. Κουκᾶς, Σπ. Παπάζογλους, Κων. Ι. Τζάθας, Λάμπ. Κ. Γιούλης, Π. Ν. Κουλόβαρης, Γεώργ. Θεολογίτης, Θεόδ. Α. Παναγιωτόπουλος, Καλ. Γ. Κομνηνός, «Φιλόκαλος κόρη», Ζαφειρία Κ. Προυσιανοῦ, Κωνστ. Σ. Δημητρέλος, Φανὴ Θ. Μάντα, Α. Παμπούκης.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

'Αγρινίου.—*Βασίλ. Γιαταγάνας.*

'Ακράτα—*Π. Γιανόπουλος, Ν. Σ. Σωτηρόπουλος, Α. Α. Παπαναστασίου, Νικ. Ι. Γιαννακόπουλος, Ν. Ι. Γιανόπουλος.*

Αἰγίου.—*Σωτ. Ι. Ρόζος, Χρυσάνθεμον, 'Εμμαν. Μ. Ματθίας, Κωνστ. Φαραζουλῆς, Μιχ. Ζερβόπουλος, Ἑλένη 'Αργυροπούλου.*

'Αγυιᾶς.—*Γεώρ. Γκουφάλης.*

'Αργους.—*Μιλτ. Α. Λεονάρδος.*

Αἰγίνης.—*Γρηγ. Μ. Μπήλιος, Δημ. Γ. 'Ιατρόπουλος, Μαρίκα Ι. Οἰκονόμου, Σόλ. Σταματιάδης.*

Βόλου.—*Κων. Α Καλλιγᾶς, «Λευκὸς οἶκος», 'Ελευθερία Ι. Σεγκοπούλου, 'Αλκιβιάδης, 'Ελευθερία Π. Ριζοπούλου, Γεώρ Π. Διοσκουρίδης, Ζῶτ. Α. Κωνσταντινίδης, Κ. Μαρινάκης, Γεώργ. Καρκατσῆς, Φίλιπ. Δ Κατσινάρης, Σοφία Κυρίτση, Θεόδ. Ι. Τσαμπάζης, Κων. Μυριανθούσης, Ν. Τερέντιος, Δ. Δαυΐδ, 'Ιωάν. Ποιμενίδης, Εὐστάθ. Κουτσοδημήτρης, Δημ. Στίμος, «Κάρο κυανόλευκο» 'Ιπποκράτης Βόνας, «Ὁ ὡραῖος ἄνω Βόλος».*

Δερβενίου.—*Διον. Ι. Λαζανᾶς, Ι. Ι. Γεωργαντόπουλος.*

Ζακύνθου.—*'Ανδρ. Ι. Κοντόπουλος.*

Ζευενοῦ.—*Μαρία Κ. Σκίτη.*

Ἡρακλείου.—*Ρουσ. Α. Κούνδουρος.*

Θηβῶν.—*Χ. Λαμ., Σταῦρ. Μ. Παπασταύρου.*

Θήρας.—*Καλλιόπη Δ. Γαβαλλᾶ, 'Ιω. Μ. Σιγάλας.*

Κιάτου.—*'Αλέξ. Δ. Πειρουνάκης.*

Κριεκουκίου.—*'Ιουλία Γ. Γιαννακοῦ.*

Καλαμῶν.—*Παναγ. Μ. Βουβαλίδης, «Περιπλανώμενος υἱός», 'Αθ Π. Ψάλτης, Γῶγ. Π. Μπακίδης, Γεώρ. Α. Σταυρόπουλος, (εἷς ἄν. ὀνόμ.), Ἡλ. Δ. Μικρουλέας, Πότ. Σ. Τσίχλης, Λεων. Η. Βέκιος, 'Ιω. Γ. 'Αρβανίτης, Χαρ. Βέννης.*

Κερκύρας.—*Γεώρ. Σ. Γροπέτης, Ν. Γ. 'Αργαλιᾶς,* La petite perdrix, *'Αλεξάνδρα Ν. Πατούνη, Σταμ. Δ. Κότσης, «Τρέχα γύρευε», Σπυρ. Σγοῦρος, Χαρ. Α. Γερμενῆς.*

Κορίνθου.—*«'Αργοναύτης», Μιχ. Σ. Πολίτης.*

Καρπενησίου.—*Δημήτρ. Ν. Γιολδάσης.*

Καρδαμύλης.—*Γεώργ. Δ. Χρονέας.*

Καρδίτσης.—*Δ. Ε. Τσιαπάκας.*

Καρύστου.—*Γ. Ταρσαιόπουλος.*

Κυπαρισσίας.—*Γρηγ. Κ. Λαμπρόπουλος.*

Λαμίας.—*'Αγγελικὴ Βουλγαράκη.*

Λαρίσης.—N. Tohrson, *Σάρρα Σαμουήλ, Μαρίκα Λίτκε, Κοῦλα Ι. Παπαποστόλου, "Αρτεμις Παπαθανασίου, Εὐγενία Παπαποστόλου.*

Λεβαδείας.—*'Απόστ. Κ. Στουραΐτης, 'Αδαμαντίνη Τσόγκα, Κοκὼ Κονιάλη.*

Λευκάδος.—*Ἑλενίτσα Α. Σαουσοπούλου, Σπυραντ. Μανωλίτσης.*

Μεγάρων.—*Γεώργ. Μπεναρδῆς.*

Μεσολογγίου.—«Si minore», *«Σατανᾶς», 'Εριφίλη Κ. Κάζου, Ντία Ι. Μίνεση, Νένω Γ. 'Αμπαδογιάννη. Νισσέτα, «Ὁ πληγωμένος χρυσαετός», Λούλα Ν. Μιχαλοπούλου, Κούλα Μιχαλιώτου, Κατίνα Α. 'Αναγνωστοπούλου, Σοφία Ε. Οἰκονόμου, Σοφία Γ. Ντούση,* La pomme de discorde, *Κικὴ Παπαντωνίου, Εὐάγ. Π. Τσίντζος.*

Μελισσίου.—*Βασ. Σ. Μαυραντζᾶς.*

Μεσσήνης.—*Μυρσίνη Κ. Πόταρη.*

Μακρυνίτσης.—*Χαρίλ. Ν. 'Αδαμόπουλος.*

Νησίου.—*Σταῦρ. Δ. Παναγόπουλος, Θεόδ. Α. Στυλιανόπουλος, 'Αντ. Γ. 'Αντωναρόπουλος.*

Πατρῶν.—*Νίκη Γ. Σαρσέντη, Παναγ. Α. Παπαθανασίου, Κων. Ν. Μελισσαρόπουλος, 'Ιωάννα Σ. Τοφάλου, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος.*

Παλαιοκάστρου.—*Ν. Βορτσέλας.*

Πόρου.—*Ρεμβώδης καρδία, Ἑλένη Α. Δήμα.*

Πορταριᾶς.—*Ρεμβώδης καρδία.*

Πύλου.—*Παῦλ. Ε. Κοκκώνης, Ρίκα Ν. 'Αγγελοπούλου.*

Πύργου.—*'Αλέξ. Κατσούλης, «Ἡ φίλη τῆς προόδου».*

Ρεθύμνου.—*Στυλ. Ε. Φραγκιαδάκις.*

Σαλαμῖνος.—*'Αγαμ. Σ. Λάρδης.*

Σπάρτης.—*Κοῦλα Ι. Φικιώρη, Νικήτ. Ι. Κεοές, Ναυτάκι τῆς Σπάρτης, "Ολγα Ν. Α. Γκουζούλη, "Ανθος Ταϋγέτου, Εὐάγ. Η. Σκιαδᾶς, Γεώρ. Δ. 'Αναγνωστόπουλος, Νίτσα Θεοφανοπούλου, Ι. Δ. Παπαστάθης, 'Αριστείδ. Χ Μυλωνᾶκος, Πηνελ. 'Αθανασιάδου.*

Σύρου.—*'Αντ. Α. Σταυρακάκης, Λεόντιος ἱππεύς.*

Τήνου.—*Ν. Σιγάλας.*

Τρικκάλων.—*Δημ. Α. "Εξαρχος, Στυλιαν. Ν. Ραδινός, Βασιλικὴ Γ. Ἡλιοπούλου.*

Τριπόλεως.—*Δημήτρ. Ε. Κοκλάνης, Νικ. Ε. Μασκαλέρης, 'Αγγελικὴ Βουλγαράκη, Μ. Ν. Μαλλοῦχος, Κ. Α. Ρέγκος.*

Τυρνάβου.—*'Αθ. Π. Βασ. Δ. Π. Κωτσιρούλης.*

"Υδρας—*Σπυρ. Π. Μπῖκος, Φλῶρα Α. Μουστάϊζη, "Αννα Ν. Ρήγα, Δ. Γ. Χελιώτης, Κυριακ. Δ. Παπαγεωργίου, Σπυρ. Θ. 'Αναστασίου, Κων. Θ. Καλλιγᾶς.*

Χαλκίδος.—*Δ. Μ. Γιαννουκᾶκος.*

Χανίων.—*Ξανθίππη Λαβράμη.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Αλεξανδρείας.—*Διαμαντ. Θ. Γκουλιούρης, Ν. Σ Μεταξᾶς, Δημ. Μαργαρίτης, «Μαρμαρωμένος βασιλῆς» 'Ιφιγένεια Α. Κωνσταντινίδου.*

Δεσσούκ.—*Δ. Κ. Γκουλφυνδάνης.*

Θεσ)νίκης.—*'Αριστ. Α. Στοκόπουλος, Μαρίκα Κ. Χατζηφωκᾶ, 'Ιω. Δ. Ζάχος, Δύσις ἡλίου.*

Κοζάνης.—*'Ανάμνησις.*

Καΐρου.—*Οἰκότροφος Ζωολογικοῦ, Χαράλ. Κ. Λουπάκης, Διομ. Α. 'Αναστασίου, Εὐαγγελία Μαυράκη, Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, 'Ερμιόνη Ν. 'Αποστόλου, Ἑλένη Β. Κανταροπούλου, "Αθως.*

Καφρ-Ζαγιάτ.—*Κ. Κουτσάφτης.*

Κων)πόλεως.—*'Αλκιβ. Θ. Σκενδέρογλους, Α. Μιλάνος, 'Απόστ. Χ. Μακρίδης, El. Nick, Γεράσ. Π. Παξιμαδᾶς, Πέτρ. Μακισσόπουλος, Β. Μ. Παπαδόπουλος.*

Μανσούρας.—*Θεόδ. Π. Χριστοδούλου, Γ. 'Αναγνώστου.*

Πρεβέζης.—*Πέτρ. Σ. Χαβάνης, Παναγ. Λαχανᾶς, Εὐκλείδ. Ι. Τσακαλῶτος.*

Σμύρνης.—*Μάρκ. Σωτηρόπουλος, Α. Νικολάου, 'Εμμαν. Δ. Φατσέας, Ἡρακλ. Πεζάρος, Ι. Πολυχρόνης.*

Kom Wahal.—*Κωνστ. Χ. Λουκᾶτος.*

Χελουὰν—*Σωκρ. Παπαλοΐζης.*

"Ανευ τόπου καὶ ὀνόματος (Δύο).

"Ανευ τόπου.—*«Ἡ ἐρωτόληπτος».*

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

'Αθηνῶν.—Μαρία Κ. Στυλούδη (Χρυσαλλίς), Les fleurs d'été, 'Ισαβέλλα 'Ορφανοῦ, "Αννα δὲ Λαστίκ, Ν. Καρακασόπουλος, Γεώρ. Φιλήντρας, Μαριγὼ Φιλήντρα, 'Αντ. Γ. Θεολόγης, ἅπαντες τοῦ 4ου, 'Ισαβέλλα 'Ορφανοῦ, 3ου, Κλ. Β. Παράσχος, 2ου.

Πειραιῶς.—Θ. Παναγιωτόπουλος, 4ου, Ροδοδάκτυλος αὐγή, 3ου.

Αἰγίνης.—Σόλ. Σταματιάδης, 4ου.

'Ακράτας.—Ν. Ι. Γιαννόπουλος, 4ου.

Βόλου.—Γ. Κάρτσωνας, 1ου, 3ου, 4ου.

Καλαμῶν.—Λεων. Η. Βέκκος, 3ου, 4ου, (εἷς ἄνευ ὀνόματος), 4ου, Περιπλανώμενος υἱός, 4ου.

Κερκύρας.—Χαρ. Α. Γερμενῆς, 4ου.

Κυπαρισσίας.—Γρηγ. Κ. Λαμπρόπουλος, Νικ. Δ. Γκουντούνας, 4ου.

Λαμίας.—'Αγγελικὴ Α. Βουλγαράκη, 4ου,

Λαρίσης.—Σάρρα Σαμουήλ, 'Αλέκ. Κουτσόπουλος, 4ου.

Μεσολογγίου.—'Εμμ. Δ. Μπαγιώργας, 4ου.

Πατρῶν.—'Ιωάννα Σ. Τοφάλου, 4ου.

Πύλου.—Παῦλ. Ε. Κοκκώνης, 4ου.

Σαμικοῦ ('Ολυμπίας). — Γεώργιος Κυριακόπουλος, 4ου.

Σπάρτης.—Νίτσα Θεοφανοπούλου, 4ου.

Τριπόλεως.—Αἰκατερίνη Ν. Γιαννακοπούλου, 2ου, Νίτσα Γιαννακοπούλου, 2ου.

Τυρνάβου.—'Αθ. Π. Βασ.

"Ανευ τόπου.—Γεωργία Κ. Οἰκονομίδου, 4ου.

"Ανευ τόπου καὶ ὀνόματος.—(Εἷς), 4ου.

'Αλεξανδρείας.—Ν. Σ. Μεταξᾶς, 3ου, Ν. Δ. Κουτσόπουλος, 4ου, 3ου.

Γεωργιέβου.—Βασίλ. Χαλκιόπουλος, 3ου.

Θεσσαλονίκης.—'Αριστ. Α. Στοκόπουλος, 4ου, Μαρίκα Κ. Χατζηφωκᾶ, 4ου.

Κων)πόλεως.—Ν. Γ. Τερζακόπουλος, 4ου.

ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Σπυραντ. Μανωλίτσης ἐκ Λευκάδος καὶ οὐχὶ ἐκ Σύρου ὡς ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸν 3ον διαγωνισμόν.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν μόνον αἱ ἀπολύτως ὀρθαὶ λύσεις. Γενομένης κληρώσεως, ἐκέρδισαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:

1) *Θεόδωρος* ***'Αρ. Στυλιανόπουλος***, *ἐκ Νησίου, δρ. 5.*
2) ***'Εριφίλη Κ. Κάζου***, *ἐκ Μεσολογγίου, δρ. 2.*
3) ***Εὐαγγελία Μαυράκη***, *ἐκ Καΐρου, δρ. 2.*
4) ***'Ελευθερία Π. Ριζοπούλου***, *ἐκ Βόλου, δρ. 2.*

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω νὰ μᾶς ἀποστείλουν ἐπὶ ἰδιαιτέρου τεμαχίου χάρτου τὰς ἀκριβεῖς των διευθύνσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὰ κερδηθέντα. Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς τ' ἀζήτητα βραβεῖα παραγράφονται.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Νικήτρια πόλις ἀνεδείχθη ὁ ***Βόλος***. Δευτέρα ἔρχεται τὸ Μεσολόγγιον καὶ τρίται ἡ Σπάρτη καὶ αἱ Καλάμαι ἰσοψηφίσασαι.

ΝΥΚΤΩΔΙΑ

Στὴν Ανίδα ΜΑΡ. ΠΑΠ....

Ξύπνα ν' ἀκούσῃς θλιβερὸ
τοῦ πόνου μου τραγοῦδι,
ποῦ 'τόνισε ἡ ἀγάπη μου
γιὰ σέ. Καὶ σᾶν λουλοῦδι
ρῖξέ μου θεία εὐωδιὰ
στὰ πονεμένα στήθη,
νὰ μοῦ εὐφράνῃ τὴν καρδιὰ
καὶ νὰ μοῦ φύγ' ἡ λύπη.

Ξύπνα νὰ 'δῇς στὸν γαλανὸ
τὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια
πῶς σμίγουνε σὲ φίλημα
καὶ τρέχουν—ἁγνὰ ταίρια—
στοῦ χάους τὸ ἀπέραντο
διάστημα ἑνωμένα,
ἀγκαλιασμένα μὲ χαρά,
πάντα ζευγαρωμένα

Ξύπνα νὰ σμίξουμε καὶ 'μεῖς
σὲ φίλημα τὰ χείλη·
ξύπνα τῶν ἄστρων τὸ χορὸ
νὰ σύρουμε, ὦ φίλη.

"Αθως Τρύγος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΣΟΠΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

'Εκ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως ἐξηκριβώθη, ὅτι εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχωσιν, ὡς λύσαντες ἀνελλιπῶς ὅλους τοὺς διαγωνισμούς, οἱ ἑξῆς:

'Αθηνῶν.—Μαρίν. Σιγάλας, Χαρίδ. 'Αποστολίδης, Δημοσθ. Σωτηρόπουλος, Μαρία Ε. Ζαλοκώστα, 'Αναστ. Ζυγαλάκης, Κυριακοῦλα Χατζημιχαήλ, Δ. Γ. Δαλαούνης, 'Ανδρ. Κόντης, Α. 'Απαλύρας, Σπ. Πανιᾶς, Γ. Σ. Μητρόπαπας, Ι. Ν. Οὐζούνης, Σωκρ. Τούμπας, Ν Παρθενίου, Σπ. Δημόπουλος, 'Αντ. Γ. Θεολόγης, Μίμ. Α. Καππότας.

Βόλου.—Γεώρ. Μανωλίδης, Κ. Γ. Καλλιγᾶς, 'Ελευθερία Π. Ριζοπούλου, Θεόδ. Τσαμπάζης, 'Ιπποκρ. Ν. Βόνας.

Κεφαλληνίας.—Παναγ. Μ. Σβορῶνος.

Κυπαρισσίας.—Γ. Π. Ψηλογαλάνης.

Λαρίσης.—'Αναστ. Κωστοῦρος, Κοῦλα Παπαποστόλου, "Αρτεμις Παπαθανασίου.

Λευκάδος.—Ι. Σ. Φίλιππας.

Ναυπλίου.—'Αδ. Διαμαντόπουλος.

Ξυλοκάστρου.—'Αριστ. Κοντοβουνήσιος.

Πειραιῶς.—Ι. Πετροπετσιώτης, Μ. Ν. Τράκας.

Πατρῶν.—Π. Δ. Διαμαντόπουλος. Γ. Δ. Διαμαντόπουλος, Β. Γιαννακόπουλος, Π. Παπαθανασίου.

Σύρου.—Α. Α. Μαλασπίνας, Δ. Ι. Σπανδωνῆς, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου, Α. Χ. Τζιρμπῖνος, Δημ. Κ. Χρυσοφός, 'Ιω. Ν. Μακρῆς.

Σπάρτης.—Κονδύλω Π. Βαρβιτσιώτου, Διον. Τσάφος.

Τήνου.—'Αντ. Π. Γιαννίσης.

Χαλκίδος.—Εὐάγ. Σ. Κατσίκας, Νικ. Βλασσόπουλος.

'Αποκλείονται δὲ τῶν ἐτησίων βραβείων ὡς ἐλλιπεῖς, εἰς τοὺς κάτωθι διαγωνισμούς, οἱ ἑξῆς:

Κωνσταντοῦλα Πλητταροπούλου—'Αγρινίου—'Αθηνῶν, 44ου.
Εὐγενία Γ. 'Αγαπητοῦ—Πατρῶν, 16, 17, 26.
Πίτσα Ν. Δρίβα—Πειραιῶς, 16, 17, 18, 20, 21, 25, 26, 34, 46, 60.
Θ. Δ. Καραγιαννόπουλος—Λαμίας, ἐκ λάθους συμπεριληφθεὶς εἰς τοὺς πλήρεις.
'Αχιλ. Ὡρολογόπουλος—Λαρίσης, 40.
Π. Μ. Βουβαλίδης—Καλαμῶν, 50.
Θ. Παναγιωτόπουλος—Πειραιῶς, 22, 26, 41, 51.
Στ. Παπασταύρου—Θηβῶν, 16, 20, 21.
Χ. Μπακατσούλας—"Αργους, 21.
Ν. Δ. Μουστρούφης—Βόλου, 56.
Κ. Κασιδάκης—'Αθηνῶν, 43.

'Εὰν οἱ ἀνωτέρω ἀποκλειόμενοι ἔχωσι καμμίαν ἀντίρρησιν, πρέπει ν' ἀποδείξουν ὅτι τὰ ὀνόματά των ἐδημοσιεύθησαν εἰς τοὺς διαγωνισμούς, εἰς τοὺς ὁποίους φέρονται ὡς ἐλλιπεῖς. Αἱ ἀποδείξεις ὅμως πρέπει νὰ ἦναι σαφεῖς καὶ ἀναμφισβήτητοι, διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν. Ἡ προθεσμία λήγει τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης. Πέραν αὐτῆς οὐδεμία πλέον διαμαρτυρία χωρεῖ. Διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θὰ ὁρίσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς κληρώσεως τῶν ἐτησίων βραβείων.

'Αρρώστησες κι' ἀντάμωσα στὴν πόρτα σου τὸ Χάρο
Καὶ τοὖπα: «σύρε στὸ καλό, ἐγὼ θενὰ τὴν πάρω».

Ι. Πολέμης.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Αη ΕΞΑΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909

ΕΛΛΑΔΟΣ — ΑΙΓΥΠΤΟΥ — ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 7ΟΣ

Α'—ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἁπλοῦν μοσχομυρίζω.
Διπλοῦν κυματίζω.

('Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κ. 'Αντωναροπούλου, ἐκ Φιλιατρῶν).

Β'—ΓΡΙΦΟΣ

Ν κεῖ 3 πωλεῖς; 'Οβολός.

['Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. 'Επαμ. Μητροφανίδου, ἐξ 'Αλεξανδρείας]

Ἑκάστη λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἓν 10λεπτον γραμματόσημον ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἐπιστολήν. Ὁ προκαταβάλλων 2 δραχμὰς ἀπαλλάσσεται τοῦ γραμματοσήμου δι' 25 διαγωνισμούς. Οἱ λῦται Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα Γαλλικὰ ἢ ἄλλως τοῦ τόπου των. Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεθεπομένης Πέμπτης, 26 Φεβρουαρίου. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν: Ὁ πρῶτος δραχ. 5, ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος ἀνὰ δραχ. 2 ἕκαστος.

Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος συνυπολογίζεται εἰς τὰ ΕΞΑΜΗΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ, τὰ ὁποῖα λήγουν τὴν 30 'Ιουνίου 1909. Κατ' αὐτά, ὅσοι λύσουν τοὺς περισσοτέρους διαγωνισμοὺς τῆς τρεχούσης ἑξαμηνίας κερδίζουν ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25 καὶ οἱ 5 ἑπόμενοι ἀνὰ δραχ. 5 ἕκαστος.—Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

ΤΟ 10ΛΕΠΤΟΝ. — Εἰδοποιοῦνται οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς διαγωνισμούς, ὅτι πρέπει νὰ στέλλουν ἓν 10λεπτον γραμματόσημον δι' ἕκαστον ὁλόκληρον διαγωνισμόν, ἀδιάφορον ἂν οὗτος ἀποτελῆται ἐκ 2 ἢ 3 ἀσκήσεων καὶ ὄχι ἓν 10λεπτον δι' ἕκαστον μέρος τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αη ΔΙΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909

Ρωσσίας — Εὐρώπης — 'Αμερικῆς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 7ΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

'Απ' τὰ βιβλία χάνομαι,
ἀλλ' ὄχι κι' ἀπ' τὰ γράμματα·
ὁ δαίμων μ' ἔχει μέσα του,
ἀλλ' εἶμαι καὶ στὰ θαύματα.
Στὰ μοναστήρια θὰ μ' εὕρῃς,
στὴς ἐκκλησιὲς δὲν εἶμαι·
στοὺς τάφους δὲν εὑρίσκομαι,
ἀλλὰ στὸ μνῆμα κεῖμαι.

('Εστάλη ὑπὸ τῆς Δος Γεωργίας Γ. Ζάννου, ἐκ Λεβαδείας.)

Λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται Ρωσσίας, Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς. Ὅσοι θέλουν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύωνται εἰς ἑκάστην διμηνίαν. Ἕκαστος λύτης δύναται νὰ στέλλῃ τὰς λύσεις 10 διαγωνισμῶν ὁμοῦ καὶ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς, ἢ ἕκαστον διαγωνισμὸν χωριστά, ἐσωκλείων καὶ 10λεπτον γραμματόσημον τοῦ τόπου του.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς 1ης διμηνίας θὰ δημοσιευθοῦν τὰ μέσα 'Απριλίου. Τότε θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ τῶν λυτῶν καὶ ὁ τυχηρότερος θὰ κερδίσῃ 10 φράγκα εἰς μετρητὰ ἢ ὅπως ἄλλως θέλει.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ.-ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Πλοῦτος γραφικῆς ὕλης.— Ἔντυπα καὶ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά. — 'Εργοστάσιον φακέλλων τέλειον.—Χάρτης τυπογραφικός, λευκὸς καὶ ἐξωφύλλων, παντὸς εἴδους καὶ ποιότητος.

ΕΥΘΗΝΙΑ—ΤΑΧΥΤΗΣ—ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

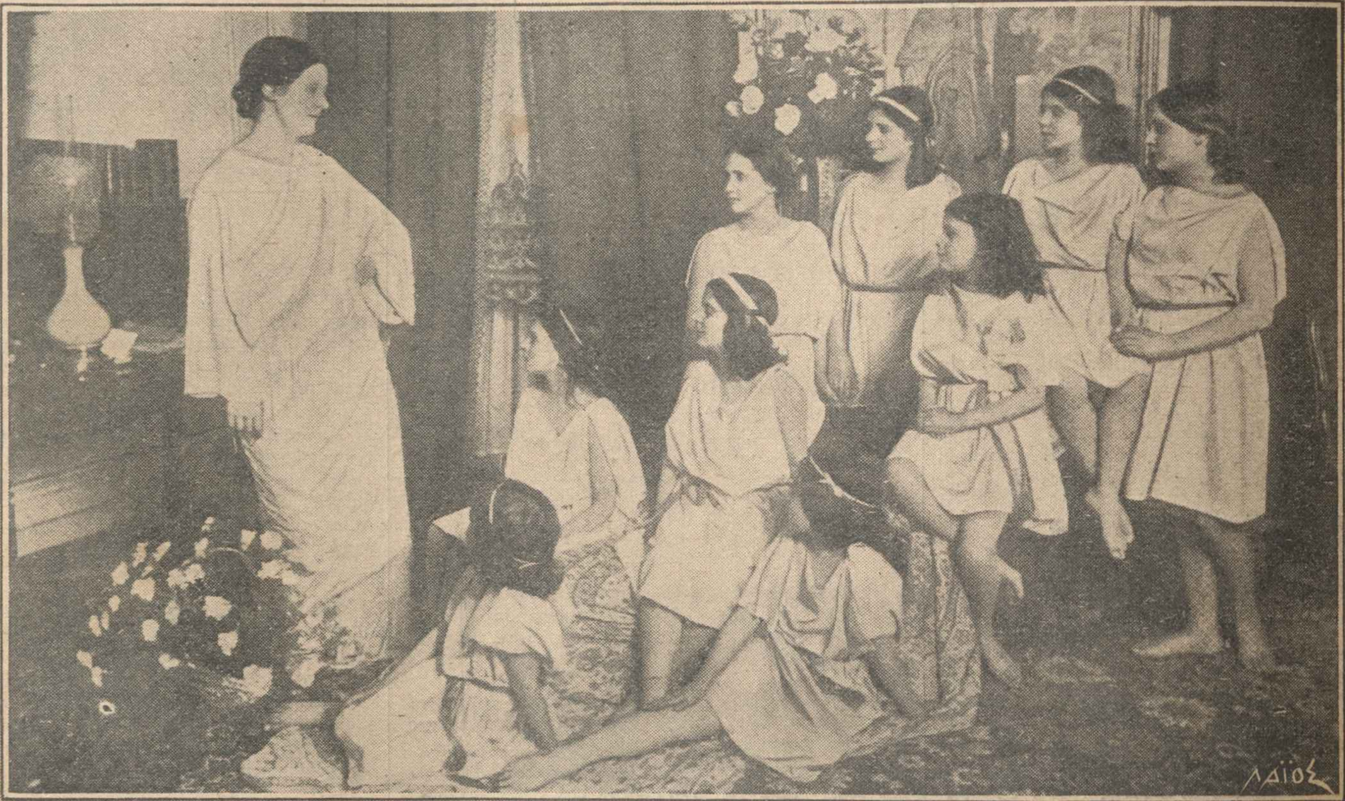

Η ΜΙΣ ΙΣΑΔΩΡΑ ΔΟΥΓΚΑΝ, ΚΑΙ ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

Ἡ Μὶς Δούγκαν εὑρίσκεται ἤδη ἐν Παρισίοις, ὅπου ἔκαμε μέγαν θόρυβον μὲ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν περιβολήν της καὶ τοὺς ἀρχαίους χορούς.

ΚΥΚΝΕΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πεθαίνω, ὁ ἥλιος ἔχει γύρῃ στὰ βουνά,
Διπλῆ νυχτιὰ στὰ μάτια μου εἶν' χυμένη,
Τῆς γῆς καὶ τοῦ Ἅδου τὸ τρισκότιδο βαρειὰ
Μὲ σκέπασαν, κι' ὅμως ἀκόμα μένει

*

Ἡ ψυχὴ στὰ στήθη μου καὶ ψάλλει θλιβερὰ
Τὸ κύκνειο της τραγοῦδι. Ἔλα φῶς μου,
Καὶ διῶξε λίγο ἀπ' τὴ ματιά μου τὴ νυχτιὰ
Ποῦ μοὔκρυψε τὴ ζωγραφιὰ τοῦ κόσμου!

*

Ἔλα, πρὶν νὰ φωνάξουν τὸν πνευματικὸ
Καὶ γίνου ἐσὺ δικός μου, θέλω ἐσένα
Καὶ τὰ στερνά μου λόγια νὰ σοῦ πιστευτῶ
Καὶ δυὸ τραγούδια πῶχω καμωμένα.

*

Σφίξε με μεσ' στὴν ἀναμμένη σου ἀγκαλιά,
Μὴ σὲ τρομάζῃ ἡ κρύα ἀναπνοή μου . . .
Δός μου ἀπ' τὰ χείλη σου μετάληψι στερνή,
Κι' ἂς πάῃ στὴν κόλασι γι' αὐτὸ ἡ ψυχή μου!

Ἀθῆναι **Νῖκος Μαρσέλλος**

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Ἡ 5τις Ἀγγελικὴ Σουλιώτου
τοῦ ἐν Καΐρῳ κ. Ἰωάν. Σουλιώτου.

Η ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

1.

Ἀπὸ τὰ βάθια τῆς ψυχῆς ξυπνοῦν
ἀργοξυπνοῦνε ἡ ἀναμνήσεις,
σἂν τὰ πουλάκια τὸ πρωΐ
καὶ σἂν τὰ χρώματα σ' τὲς δύσεις.

*

Ἀπὸ τὰ βάθια τῆς ψυχῆς ξυπνοῦν,
σὲ μύριους πέπλους τυλιμένες,
π' ἀχνοὺς ὑφάναν γύρω τους
ἡ ἐργατικὲς παρθένες.

2.

Σ' τὸν πύργο τὸν χρυσόπυλο
Χίλιες νεράϊδες ζοῦνε,
κι' ὁλημερὶς κι' ὁλονυχτὶς
παίζουν καὶ τραγουδοῦνε.

*

Κι' ἐγὼ τρανὸς ξελογιαστὴς
σ' τὸν πύργο τριγυρίζω
καὶ τοὺς σκοποὺς των σ' τὴ χρυσῆ
κιθάρα μου ῥυθμίζω.

Ἡράκλειον—Κρήτης.

Μιχ. Γ. Ἀναστασίου.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
ΛΑΪΣ, Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ
ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ "ΜΥΡΣΙΝΗΣ„
ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ: Ο ΓΛΑΥΚΟΣ (ΕΥΒΑΤΗΣ), Η ΛΑΪΣ ΚΑΙ Η ΙΑΝΘΗ.
ΤΟΠΟΣ: Η ΝΗΣΟΣ ΔΗΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΧΑΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΣ.
ΕΠΟΧΗ: Η ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
ΘΕΜΑ: ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΖΗ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΑΓΑΠΑ.

ΤΥΠΟΙΣ Π. Αδ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ.—Ὁδὸς Σοφοκλέους, 7.